

OLIMPIJSKI KOMITE SLOVENIJE -
ZDRUŽENJE ŠPORTNIH ZVEZ

OLIMPIJSKI KROGI

DAN
SLOVENSKEGA
ŠPORTA
23. SEPTEMBER

SPONZORJI OLIMPIJSKEGA
KOMITEJA SLOVENIJE

GLAVNI SPONZOR

VELIKI SPONZORJI

SPONZORJI

www.olympic.si

SLOVENIJA

**OLIMPIJSKI KOMITE
SLOVENIJE**

**PARTNERJI OLIMPIJSKEGA
KOMITEJA SLOVENIJE**

ZLATI PARTNERJI

SREBRNI PARTNER

BRONASTI PARTNERJI

www.olympic.si

SLOVENIJA

OLIMPIJSKI KOMITE
SLOVENIJE
ZDRUŽENJE
ŠPORTNIH ZVEZ

OLIMPIJSKI KROGI

december 2020
ISSN 2670-7942

Izdajatelj

Olimpijski komite Slovenije –
Združenje športnih zvez
Šmartinska cesta 140, 1000 Ljubljana
T: 01 230 60 00
F: 01 230 60 20
E: info@olympic.si
www.olympic.si

Glavni urednik

Miha Hočevar

Odgovorni urednik

Mitja Urbanc

Uredniški odbor

Brane Dmitrovič
Mitja Urbanc
Matic Švab
Blaž Perko

Oblikovanje

Rishe Jana Štrancar s.p.

Avtorji in sodelavci

Alja Pahor
Brane Dmitrovič
Eduardo Brozovič
Miroslav Cvjetičanin
Mojca Finc
Miha Hočevar
Miha Šimnovec
Siniša Urošević
Marko Uršič
Peter Zalokar
Taja Škorc
Silvo Kristan
Tomaž Pavlin

Fotografije na naslovnici

Aleš Fevžer

Tisk

Grafika Gracer d.o.o.

Naklada

800 izvodov

Fundacija za šport

Izdajo te publikacije je omogočilo
sofinanciranje Fundacije za šport.

Publikacija je brezplačna.

Štartna lista

6 UVODNIK

Blaž Perko, generalni sekretar

10 OLIMPIJSKA ZGODBA

Vsak dan praznujmo dan slovenskega športa

15 VZHAJAJOČA ZVEZDA

Kristjan Čeh *Diskobolos za starogrške kiparje*
Mia Krampl *Naj bo čim prej vse po starem*

22 SKOZI OČI ŠPORTNIKA

Ilka Štuhec *Na smučeh še vedno drvi, na gorskem kolesu pa ne več kot nekoč*
Peter Prevc *Želi se vrniti tja, kjer je že bil – v svetovni vrh*
Benjamin Savšek *Ko bo najhuje mimo, bo spet napočil čas za nove uspehe*
Jure Dolenc *Olimpijske igre morajo biti in tam mora biti Slovenija*
Andrej Hauptman *Sem najsrečnejši selektor na svetu*

38 PRIZNANJA OKS – ZŠZ v letu 2020

45 NOVICE OKS – ZŠZ

Na Trgu republike največji športni poligon
Bach optimističen glede gledalcev na olimpijskih tekmah
Zbrali rekordno število sredstev za športnike iz socialno šibkih okolij
Do zdravih navad skupaj s SKB banko!
Zgodovinsko besedilo Pierra de Coubertina našlo svoj dom
v olimpijskem muzeju v Lozani
OKS pričakuje konkretno pomoč države in občin
Slovenski šport pripravljen na povezovanje in sodelovanje
Forum športnikov še ni rekel zadnje besede
Skupini SIJ priznanje MOK za jeklene poligone za vadbo na prostem

55 ŠPORT ZA VSE

Gibanje je za zdravje in proti gospodarski krizi

60 ZAMEJSKI ŠPORT

S športom ne krepijo le teles, temveč tudi narodno zavest

66 POD OLIMPIJSKIMI KROGI

Gremo!

73 ŠPORTNI DOSEŽKI

Dosežki v letu 2020 *Koronavirus je iztiril svet, ne pa Pogačarja, Rogliča, Gajserja, Dragiča ...*

77 POGLED V ZGODOVINO

Ob stoti obletnici požiga Narodnega doma v Trstu, sedeža tržaških telovadcev

80 ŠPORTNO IZRAZOSLOVJE

Iz terminološke delavnice

Slavnostna otvoritev mladinskih olimpijskih iger,
Lozana, Švica (januar 2020)

Dočakali smo svoj praznik

Dragi ljubitelji športa, dragi bralci. Pred vami je nova številka Olimpijskih krogov, ki jo prebiramo ob zaključku tega nenavadnega in žal neolimpijskega leta. Pa vendarle leto 2020 za olimpijsko gibanje in slovenski šport ne bo šlo v anale zgolj po tem, da so zaradi pandemije odpadli velika športna tekmovanja in tradicionalne množične rekreativne prireditve. Slovenski šport je letos dobil svoj državni praznik, ki smo ga prvič praznovali 23. septembra. To je dan, ko je na olimpijskih igrah v Sydneyju prvič v zgodovini kar dvakrat zaigrala slovenska himna v čast prvim zmagovalcem za samostojno državo Slovenijo. Svojevrsten in pomemben mejnik v zgodovini športa vsakega naroda, ki nima zgolj športne vrednosti. Praznik tako nosi simbolno sporočilo o povezovalni vlogi in pomenu športa za slovensko državo ter predvsem sporočilo za vse državljane o pozitivnih učinkih rednega ukvarjanja s telesno gibalno dejavnostjo. Prvemu praznovanju novega praznika smo namenili osrednjo pozornost v tokratni Olimpijski zgodbi. Združevalna in povezovalna moč

športa, pozitiven čustveni naboj, ki ga občutimo ob spremljanju ali aktivnem udejstvovanju, so neprecenljivi.

Za naše rojake, ki živijo zunaj meja naše države, ima šport še poseben pomen, zato je v Olimpijske kroge umeščena nova stalna rubrika Zamejski šport, kjer so predstavljeni dosežki naših rojakov v zamejstvu. Omejitvam navkljub nam je tudi letos uspelo organizirati dobrodelno prireditev, na kateri smo zbrali rekordno vsoto sredstev za pomoč mladim športnikom iz socialno šibkih okolij. Prireditvev je bila posebna tudi zato, ker nas je z obiskom počastil predsednik Mednarodnega olimpijskega komiteja in ker smo po petih letih delovanja Fundacije za podporo športnikom iz socialno ogroženih okolij združili moči z Zvezo prijateljev mladine Ljubljana Moste - Polje. Skupaj smo zagnali projekt Botrstvo v športu. Več o tej in drugih zanimivih vsebinah je zapisano v rubriki Novice. Tudi tokrat seveda niso izostale vse ostale stalne rubrike, zanimive zgodbe o športnikih in pregled dosežkov, ki so bili tudi letos izjemni.

Resnično nenavadno leto je za nami. Posledice pandemije bomo čutili še kar nekaj časa. Zato se bo treba okoliščinam ustrezno prilagoditi. Šport je eno od področij, ki lahko pomaga tudi v času omejevanja gibanja in druženja vzdrževati psihofizično kondicijo prebivalstva ter s tem preventivno deluje na zdravje in dobro počutje. Zato je pomembno, da vsi skupaj in vsak na svojem področju storimo vse, kar je v naši moči, da prebivalstvo ostane telesno aktivno tudi v času omejitev. Skupaj z državo pa moramo poiskati načine, da se bo organizirana športna dejavnost na vseh ravneh in v vseh oblikah lahko nadaljevala – med pandemijo in predvsem po njej.

Dragi bralci, želim vam vesele praznike in srečno olimpijsko novo leto!

Blaž Perko,
generalni sekretar

GLAVNI SPONZOR

Podpiramo olimpijske vrednote

www.skb.si

SKB d.d., Ajdovščina 4, 1000 Ljubljana

KLIK KLIK

15. 1. 2020

HOKEJ 3x3

Na mladinskih olimpijskih igrah v Lozani so se športniki in športnice prvič preizkusili v novi hokejski disciplini – hokej 3x3.

VELIKI
SPONZOR

generali.si

RDEČA ZNA POSPEŠITI

Hitro do vrhunskih zdravnikov
z zavarovanjem **Specialisti z asistenco.**
Obiščite **generali.si.**

KER NAM POMENITE VSE

Vsak dan praznujmo dan slovenskega športa

»Praznujemo kulturne, verske in politične praznike, toda hkrati se zdi, da Slovenci živimo za šport, zato si zaslužimo novi praznik,« je pred časom dejal eden od ambasadorjev dneva slovenskega športa Primož Roglič. Le nekaj dni za tem, ko sta skupaj s Tadejem Pogačarjem v Pariz prikolesarila kot 1. in 2. na Touru, največji dirki na svetu, se je njegova želja udejanjila. V sredo, 23. septembra 2020, smo prvič praznovali dan slovenskega športa.

Predzgodba s podvigi izjemnih kolesarskih asov iz Kisovca in Klanca nad Komendo je bila ravno pravšnja, da smo se ob prvem tovrstnem prazniku dobro zavedali, kako uspešni so naši športniki in kako dober glas o naši domovini širijo po svetu. Zdi se, da je bil zadnji čas, da smo dobili športni praznik, ki z umestitvijo v koledar spominja tudi na eno od velikih poglavij športa v samostojni Sloveniji. Na zgodovinsko soboto, 23. septembra 2000, Slovenija na olimpijskih igrah v Sydneyju ni dočakala le svoje prve zlate olimpijske kolajne po osamosvojitvi, temveč tudi drugo. Najprej je Zdravljica v Penrithu zadonela za veslača Iztoka Čopa in Luko Špika, ki sta slavila zmago v dvojnem dvojcu. Le nekaj ur kasneje je v strelskem središču v Cecil Parku na najvišjo stopničko zmagovalnega odra stopil še Rajmond Debevec, zmagovalec v trojnem položaju.

Ta datum sicer ni bil prva izbira za praznik. Najprej je bil na mizi predlog Olimpijskega komiteja Slovenije o prazničnem 1. oktobru. Dnevu, ko so leta 1863 ustanovili društvo Južni Sokol, iz katerega sta izšla tudi legendarna telovadca Leon Štukelj in Miro Cerar. Ker se je datum prekrival z mednarodnim dnevom starejših, to ni postal dan slovenskega športa, kot tudi ne 15. oktober, ko so leta 1991 ustanovili Olimpijski komitej Slovenije – Združenje športnih zvez. Zato pa je močno podporo dobil zlati 23. september, ki so ga poslanci v državnem zboru 18. junija potrdili s 74 glasovi za in enim proti.

Šport združuje tudi na političnem parketu, bi lahko zapisali ob skorajda soglasni odločitvi o prazniku, kakršnega poznajo le še v sedmih drugih državah, Indiji, Iranu, Maleziji, Katarju, Turčiji, Tajski in Japonski.

Majhna dežela, športna velikanka

V Sloveniji (in Evropi) je bil letos na koledarju prvič, torej smo se ga morali še naučiti praznovati. K veličastnosti krstne izvedbe je brez dvoma prispeval obisk predsednika Mednarodnega olimpijskega komiteja Thomasa Bacha, ki se je v Ljubljani mudil 21. septembra. V kajakaškem centru v Tacnu se je srečal s 43 slovenskimi športniki iz 14 panog, kandidati za nastop na olimpijskih igrah v Tokiu, ki jih bodo zaradi pandemije izvedli z zamikom enega leta.

»Čudovito se je srečati z vami na ta poseben dan. Vem, da ste vajeni uspešnih koncev tedna, toda minuli je bil vsekakor zgodovinski, saj ste bili izjemno uspešni tako na evropskem prvenstvu v slalomu na divjih vodah kot na kolesarski dirki po Franciji. Slovenija je majhna dežela, a v športnem pogledu prava velikanka,« je slovenske športnike nagovoril Nemeč na čelu svetovne olimpijske družine.

Ustoličenje novega praznika pa je na Kongresni trg, kjer je bila 23. septembra osrednja prireditev, privabilo tudi predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja.

»Smo prva evropska država, ki obeležuje pomembnost športa z državnim praznikom. Za to obstajajo trije razlogi. Prvi, šport je tako zelo pomemben za naše zdravje in v okoliščinah, v katerih trenutno smo, je to še toliko bolj vidno. Srečen sem, da smo se tako odločili, in prepričan sem, da bo Slovenija spodbudila še kakšno evropsko državo, da nam bo sledila. Drugič, ne gre le za zdravje, temveč tudi za veselje, radost in vse stvari, ki jih šport ponuja. Športni uspehi, zlasti olimpijcev, vseh, ki tekmujejo na mednarodnih prizoriščih, krepijo ugled naše države. V tridesetih letih obstoja so športnice in športniki krepili ugled naše države in nam na mnoge načine odpirali vrata v mednarodno skupnost. Tretjič, povezanost. Mi smo skupnost. Med nami so številne razlike, kar je tudi prav, ker nam omogočajo, da živimo kot ena živahna družba. Vendar je tudi pomembno, da je veliko več tistega, kar nas povezuje, kot ločuje. In šport nas povezuje. Vesel sem, da je šport postal razlog za državni praznik. Ko je državni praznik, za hip

pozabimo na razlike in se zavedamo, da pripadamo skupnosti, in tako je tudi danes,« je povedal Pahor.

Vsi na noge

»Danes je štela čisto vsaka oblika telesne dejavnosti in na OKS – ZŠZ smo ponosni, da nam je na prvi dan slovenskega športa v pogon uspelo spraviti ogromno Slovenk in Slovencev, ki so s telesno dejavnostjo izrazili svoj odnos do športnega udejstvovanja, odnos do tiste družbene dejavnosti, ki ima številne pozitivne učinke: krepí zdravje, vzgaja, spodbuja pozitivne vrednote in povezuje Slovenijo,« je Gabrovec povedal o dnevu, ko so po Sloveniji potekali številni športno-rekreativni dogodki za vse starosti: športne igre zaposlenih, tek na 100 metrov po vseh slovenskih šolah, mini olimpijade v lokalnih okoljih, začetek akcije KZS kolesarimo skupaj in še mnogi drugi. V Novem mestu so dan slovenskega športa obeležili s športnimi igrami zaposlenih, na Bledu so slavnostno obeležili 20-letnico prvih slovenskih zlatih kolajn na OI v Sydneyju. Tudi v nadaljevanju tistega tedna je kot protiutež grozečega drugega vala epidemije razsajal šport, saj se je dan slovenskega športa razpotegnil v Evropski teden športa, s katerim poskušajo v športni pogon spraviti čim več prebivalcev stare celine.

»Triindvajseti september ni le še eden na seznamu državnih praznikov. To je praznik s posebnim pomenom, posvečen slovenskemu športu in promociji športa v najširšem smislu,

zato je prav, da ga Slovenke in Slovenci obeležijo z lastno telesno dejavnostjo. To ni dan za posedanje na domačem kavču, ampak je namenjen temu, da smo dejavni in na ta način poskrbimo za svoje zdravje,« je Gabrovec želel Slovenijo spraviti na noge, obenem pa opozoril na to, da praznik sam po sebi ne bo rešil težav, s katerimi se ubada slovenski šport. Zato pa bi morale biti dejavnosti ob prvem dnevu slovenskega športa korak v pravo smer.

»Thomas Bach je bil prvič pri nas pred štirimi leti, zdaj pa ga bomo spomnili na obljubo, ki je še ni izpolnil. Da našo vlado in predsednika dodatno prepriča, naj država nameni športu dodatno finančno pomoč, saj je Slovenija po financiranju na svetovnem repu,« je dodal Gabrovec.

Tudi prvi podpredsednik OKS – ZŠZ in predsednik strokovnega sveta športa za vse mag. Janez Sodrznik je na Kongresnem trgu poudaril sporočilo praznika. »Res je, da prekipevamo od ponosa, ko nas slovenski vrhunski športniki postavljajo na svetovni zemljevid in krepijo našo narodno zavest, hkrati pa slovensko javnost motivirajo, da se tudi sami ukvarjamo s

športom, tisto pristočasno dejavnostjo, ki ima izredno pozitivne učinke na posameznika in družbo. Pridružujemo se peščici držav, ki imajo praznik športa. Naš vzor je Japonska, saj ima dela prost dan, če je praznik med vikendom, pa je prost prvi naslednji ponedeljek. Letos si želimo, da bi v tednu športa sodelovalo 200.000 ljudi, lani jih je bilo prek 150.000. Udeležba je nagrada za sodelujoče, saj je gibanje naložba za prihodnost. Ko enkrat nekoga prepričaš, da je gibanje koristno za zdravje, je cilj dosežen,« je povedal Sodrznik.

Vlagajmo v ljudi

Na praznični 23. september smo se kajpak spomnili tudi na tri šampione, ki so poskrbeli za to, da je ta datum nekaj posebnega v slovenski športni zgodovini. Izmed zlate trojice iz Sydneyja je le še najstarejši Rajmond Debevec aktivni tekmovalc. »Vesel in ponosen sem, da so naši dosežki iz Sydneyja pri odločitvi za državni praznik poenotili poslance v državnem zboru,« je povedal 57-letni strelec, ki je doslej osvojil tri olimpijske kolajne in kar osemkrat nastopil na OI. Če bo šlo vse po

sreči, bo prihodnje leto v Tokiu nastopil še devetič.

»Gotovo mi ustreza, da bo ta datum ostal zapisan v zgodovino slovenskega športa. Predvsem pa si želim, da ta praznik ne bo le kljukica na koledarju. Ta dan moramo izkoristiti in razvijati tudi v prihodnje za športno ozaveščanje in popularizacijo športa. Spominjati je treba na to, koliko dobrega šport prinaša celotni naciji, pa ne le vrhunski šport, temveč zdrav način življenja. To je izjemno koristno za celotno družbo,« pa je povedal Iztok Čop, ki se zdaj kot slovenski selektor trudi, da bi naše veslanje približal nekdanji ravni.

Zanj bo to, kot kaže, tek na dolge proge, tako kot je pravi maraton skrb za status športa v slovenski družbi. »Zaradi praznika je pozornost večja, še posebej letos, ko smo ga praznovali prvič. Ne smemo pa že 24. septembra pozabiti, da smo ga imeli. Graditi je treba na dolgi rok, šport mora postati še večji dejavnik v naših življenjih. Praznik lahko tudi opozori na težave slovenskega športa, tiste, ki vodijo državo, ozavesti o tem, da vodenje športnega društva ni enako vodenju gospodarske družbe. Tu ni vse črno-belo, v kaj se izplača vlagati in v kaj ne. Šport je investicija v kakovost življenja, v kateri se komercialni račun ne izide vedno. Želim si več ljudi, ki razumejo šport in so v njem pripravljeni delati ne le za to, da se izide finančni račun. Zelo lepo je, če se izide, ni pa to edini vidik. Vlagati moramo v ljudi, v mladino. Račun se bo v tem primeru izšel na dolgi rok, ko bomo imeli športno ozaveščeno in zdravo nacijo. Ko otrokom privzgojimo afiniteto do športa. To ne pomeni, da bodo vsi vrhunski športniki, temveč da se bodo ukvarjali s športom in se gibal. Da bodo svoj prosti čas preživljali aktivno,« je Čop namignil, kako lahko najbolje vsi vsak dan, in ne le 23. septembra, proslavljamo dan slovenskega športa v lastnem znoju.

Miha Hočvar

ŠPORT JE PRAZNIK!

Številne organizacije so si vrsto let prizadevale, da slovenski šport dobi svoj praznik. V letu 2019 so se povezale v iniciativi OKS - ZŠZ in bile uspešne.

OD POBUDE DO PRAZNIKA

14. 5. 2019

Strokovni svet športa za vse OKS - ZŠZ (predlagan 1. oktober)

18. 6. 2019

44. redna seja Skupščine OKS - ZŠZ

1. 10. 2019

Sprejem pri predsedniku Republike Slovenije Borutu Pahorju
Izredna seja odbora državnega zbora za izobraževanje, znanost, mladino in šport

9. 1. 2020

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti vložil v državni zbor predlog spremembe zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji

21. 2. 2020

Zakon s pobudo za dan slovenskega športa v državni zbor vložil skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Gregorjem Židanom

2. 6. 2020

Seja odbora državnega zbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide (soglasna podpora)

18. 6. 2020

Državni zbor Republike Slovenije razglasi 23. september za dan slovenskega športa

23. 9. 2020

Prva obeležitev dneva slovenskega športa

KLJUČNA SPOROČILA

- SLOVENSKI ŠPORT JE DOBIL SVOJ PRAZNIK.
- DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA JE NAMENJEN GIBANJU.
- IZKORISTITE GA.

GIBANJE POVEZUJE
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

NAMESTO BLIŽNJICE IZBERITE DALJŠO POT.
PRAZNUJMO!
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

TELESNA DEJAVNOST SE OBRESTUJE
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

AKTIVNI, ZDRAVI, ZADOVOLJNI.
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

ŠPORT JE ZAKON!
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

STOPITE IZ AVTOBUSA IN PREHODITE VSAJ ENO POSTAJO.
PRAZNUJMO!
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

PRIPRAVITE SVOJO NAJLJUBŠO ŠPORTNO CPEMO
DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

AKTIVNOSTI OB DNEVU SLOVENSKEGA ŠPORTA

- 184 članic OKS - ZŠZ
- 7 srednjih šol
- 46 občin
- 2 fakulteti
- 91 dogodkov
- 17 partnerjev
- 71 osnovnih šol in vrtcev

STAVI NA ŠPORT. STAVI NA DOBRO!

*Skupaj za športne štipendije
bodočih olimpijcev.*

VELIKI
SPONZOR

Kristjan Čeh

Diskobolos za starogrške kiparje

Atletika je kraljica športov. Če je denimo kakšna globalno vrhunska skakalka s palico ali troskokašica kraljica, potem je metalec diska, tudi v nacionalnih okvirih, kralj. Kristjan Čeh je v letošnji sezoni v metu diska eksplodiral, z državnim rekordom 68,75, doseženim 23. junija v Mariboru, je na koncu atletskega leta končal na šestem mestu lestvice najboljših izidov v letu 2020.

»Ta sezona je bila zame sanjska, na začetku leta nisem pričakoval kaj takšnega. Od lani sem svoj osebni rekord izboljšal za pet metrov. V mednarodni konkurenci sproščeno mečem, imel sem stabilno tekmovalno formo, premagal sem skoraj vse tekmece s svetovnega vrha, ostal mi je le Daniel Ståhl, svetovni prvak iz Švedske,« razlaga 21-letni Čeh, zmagovalec skupnega seštevka letošnje domače atletske lige Telekom Slovenije.

Letos je podiral mejnike. Denimo 23. junija v Mariboru je v četrti seriji z omenjenimi 68,75 še dodatno izboljšal svoj slovenski rekord (66,29 m), ki ga je dosegel 7. junija v Domžalah. Takrat je prejšnjo najboljšo slovensko znamko Igorja Primca izpred 21 let presegel za meter in pol. »Je dragulj slovenske atletike. Ni naključna najdba dragocenega kamna, že deset let se ga je intenzivno gradilo, brusilo. Vedeli smo zanj, vlagali v njegov razvoj, a nihče ni vedel, da bo tako hitro

Sredozemske igre Tarragona 2018

napredoval. V atletiki je včasih prehod iz mladinske v člansko konkurenco zelo zahteven, nekateri rezultatsko ob takšnem prelomu zaostanejo v razvoju. Kristjan Čeh pa je takoj ujel vrh evropske in svetovne atletike.

Zdaj si seveda nadvse želimo, da ga nič ne bi ustavilo v razvoju, glede na mladost bi bil lahko v vrhu še mnogo let. Zmožnosti tega fanta so neslutene. Neizmerno verjamem vanj, za svoja leta je zelo zrel. Tudi veliko vzporednic s Primožem Kozmusom je. Kristjan je vztrajen, priden, preprost in ambiciozen fant, njegov uspeh zaradi vztrajnega dela ni prišel čez noč in ga ne bo pokvaril,« se je v letu 2020 uspehov orjaka iz Podvincev pri Ptujju veselil predsednik Atletske zveze Slovenije Roman Dobnikar.

Kristjan Čeh je lani osvojil naslov evropskega prvaka med mlajšimi člani, je pa zanimivo, da je po času zaradi uvodne koronske krize pristrženega treninga z vso nabrano energijo kot vulkan izbruhnil že na startu.

Vzornik Harting

Mariborski izid 68,75 bi mu na preteklih dvojih olimpijskih igrah v Londonu 2012 (prvo mesto 68,27 m) in Riu de Janeiru 2016 (68,37 m) prinesel olimpijsko zlato, izboljšal je tudi 44 let star evropski rekord za mlajše člane do 23 let; 68,60 m je Nemeč Wolfgang Schmidt vrgel 21. maja 1976. »Ne vem, kje so moje meje, bomo videli, kaj bo to prineslo čez nekaj let. Letos sem imel fenomenalne mete, res nekaj posebnega,« navrže 206 cm visoki in 125 kg težki atlet. »Pomembno je, da se Kristjan igra, da uživa v tem, kar dela, in hkrati izjemno napreduje,« pa pravi Čehov trener Gorazd Rajher.

»S trenerjem sva se veliko ukvarjala s tehniko in uvedla nekaj manjših sprememb. Vse je šlo v dobri smeri,« je opisal član AK Ptuj. Te manjše spremembe pri tehničnem modelu izmeta na koncu vsebujejo poskok, to je vzvod, bočni gib. Takšno prvino za daljši izmet pri velikem razponu rok in zaradi osebne višine višje lege sta s trenerjem uporabila po ogledu tehnike nastopa najboljših svetovnih metalcev diska. »Od njih se, ko jih pogledam, največ naučim. Moj vzornik je bil od nekdaj Nemeč Robert Harting, olimpijski zmagovalac iz Londona 2012, trikratni svetovni in dvakratni evropski prvak. Zdaj s trenerjem veliko analizirava tudi tehnični model izmeta Daniela Stähla, tako da združujemo ta dva metalca.«

Za Kristjana pa v prihodnosti pri metrih in centimetrih ne bo meja niti nebo. »Šli bomo korak za korakom, največja tekmovanja bodo velik izziv. Lani sem na svetovnem prvenstvu v Dohi že okusil nekaj tega, pomeril sem se z najboljšimi na svetu. Pri psihološki pripravi sodelujem s Tanjo Kajtna, na tem področju smo postorili zelo veliko,« pravi najboljši slovenski diskobollos, študent agronomije, ki prihaja s kmetije z živino in rad poprime za delo. V letu 2021 bo še boljši in z dodatnim letom izkušenj, tudi za nastop na olimpijskih igrah v Tokiu. V naslednjem letu za atleta, ki bi bil z izklesano postavo pravi umetniški navdih za starogrške kiparske mojstre, ne bo prav nobenih ovir na poti napredka.

Treba je uživati

»Čudim se atletom, ki pravijo, da v času ukrepov in omejene vadbe zaradi koronske krize niso mogli ustrezno trenirati. S Kristjanom sva s pomočjo starega prijatelja, atletskega veterana Dušana Korena, to lahko počela na izmetnem betonskem krogu na travniku v Dornavi. Niti popoldne ni bilo počitka,« omeni Gorazd Rajher.

A koronavadba ni vse, tudi zimski trening je bil, kot je vidno, odličen. »No, trening se po letni sezoni začne že septembra, vse od takrat se postavlja temelje uspešne sezone,« je nadaljeval. »Po ogledu tehnik izmeta najboljših na svetu, med njimi je tudi Stähl, smo vse te združili v lastni tehnični model. Analizirali smo tudi Hartinga. Nekomu je vseh nemška

šola meta diska, drugemu pa drugi tehnični model. Mnogi me sprašujejo, kje so Kristjanove meje pri daljavah. A kakor sem govoril, ko sem še treniral slovensko rekorderko v skoku v daljino Nino Kolarič, najprej je treba uživati. Atlet že sam postori svoje, a na koncu koncev je sodnik tisti, ki ti izmeri daljavo. Tudi pri Kristjanu se držim svojega načela, raven stabilnih izidov pa naj bi bila okoli 68, 69 metrov,« je omenil strokovnjak. To je želja po stalni ravni, razvidno pa je, da bo Kristjan slej ko prej orodje zalučal tudi prek 70 m.

Rajher pri razvoju svojega nadarjenega varovanca stavi na ekipno delo. Sam vodi strokovno plat, pri rehabilitaciji je glavni Tadej Repnik, tu sta še psihologinja Tanja Kajtna in analitik Stanko Štuhec. »Pri uživanju na treningih, tekmah in sproščenosti bomo videli, kje bo Kajtnova v Kristjanu

psihološko še videla rezerve in iz njega na tem področju potegnila najboljše,« je vse zaokrožil Gorazd Rajher.

V metu diska orodje res zalučajo v krogu na atletskem stadionu, a vsi rezultati iz letošnje sezone in že prej pa kažejo, da bo Kristjan Čeh na globusu diska vrhunsko krožil še nekaj časa.

Marko Uršič

Mia Kramppl

Naj bo čim prej vse po starem

Lani ji je šlo kot po maslu: prve stopničke za svetovni pokal v karieri, naslov svetovne podprvakinje v težavnostnem plezanju, olimpijska vozovnica. Potem se je ustavil čas. Priprave za olimpijsko sezono je prekinil novi koronavirus.

A ta jo je še bolj povezal s Tokiem. Med prvim valom pandemije je bila namreč ravno na obisku pri svojem izbrancu, japonskem plezalcu, ki prebiva v mestu gostitelju naslednjih olimpijskih iger. Trenutno je njena največja želja ta, da bi bilo čim prej vse po starem. Da bi normalno trenirali, potovali in tekmovali, pravi 20-letna Mia Kramppl, vzhajajoča zvezda svetovnega plezanja.

Kljub spremembam, ki jih v vsakodnevno življenje prinaša covid-19, mlada plezalka ostaja mirna in se ozira proti Tokiu 2021. »Treniram. Načrt dela sem spremenila tako, da sem treninge,

ki bi jih morala imeti od začetka sezone do olimpijskih iger, raztegnila za eno leto. Trenutno vadim hitrostno in balvansko plezanje. V začetku prihodnjega leta pa bom dodala še težavnost in vzdržljivostne treninge,« je načrt razgrnila sogovornica, ki je nazadnje tekmovala pred dobrimi tremi meseci na Triglav The Rock v Ljubljani, na katerem je zasedla drugo mesto. V mednarodni konkurenci se je nazadnje merila julija v Franciji. »Zelo pogrešam tekme! Adrenalin občutiš tudi na treningu, ampak je povsem drugačen kot takrat, ko gre zares. Manjka mi pozitiven stres, ki ga doživiš, ko tekmuješ,« je dejala plezalka

z Golnika, ki je monotonost dnevov, omejenih na trening in dom, prekinila s plezanjem v skali.

Leto 2019 je bilo za Mio Kramppl zelo intenzivno, povsem drugačno od letošnjega. Ni le uspešno tekmovala, tudi maturirala je. V prostem času pa je delala kot natakara. Prav zato je velika količina časa, ki ga je prinesla epidemija, v njen vsakdan vnesla povsem novo dimenzijo. Ko je bila vadba dovoljena še vsem, ga je izkoristila tudi za treniranje osnovnošolcev. Kakšna pa je Mia kot trenerka? »Kar stroga! Sploh kadar je treba delati vaje za raztezanje. Zdi

Fotografije: Vid Ponikvar/Sportida

se mi prav, da se otrokom ne dovoli vsega. Jasno, imejmo se lepo, ampak zahtevam pa, da ko se pleza – se pleza,« je odločno dejala. In dodala, da ji je ta izkušnja prinesla nov pogled na panogo: »Tebi, ki plezaš vse življenje, je vsak gib logičen. Veš, kam dvigneš peto, kje obrneš koleno navznoter. Otrokom pa moraš vse to pojasniti malo drugače ... In ko jim postavljaš smeri, dobivaš nove ideje. Skratka, zabavno je!« je razkrila, vesela, ker je veliko časa v tem obdobju lahko namenila tudi družini.

Kot bi z blazinicami drgnil po brusnem papirju

Za plezanje jo je navdušil starejši brat Tim, pleza pa tudi sestra Iza. Zakaj ima ta šport tako rada? »Stvari se ne ponavljajo, gibi se razlikujejo, vseskozi se soočaš z drugačnimi variantami, v steni si svoboden. Ko rešuješ problem, ga lahko preplezaš na več različnih načinov in sam se odločiš, katerega boš izbral. Skratka, športno plezanje vključuje tako telo kot glavo. In to mi je zelo všeč!« je opisala svojo veliko strast.

Zelo občutljive so blazinice na prstih, koliko mora paziti nanje? »Vsak oprijem je, kot bi z blazinicami drgnil po brusnem papirju. Če se ne zacelijo dovolj hitro, začnejo krvaveti in treba jih je poviti. Včasih jih namažemo s kremo,« je pripovedovala. Pozorna je tudi na raztezanje, pravi, da so te vaje neizogibne, saj je zelo pomembno ostati gibljiv: »Da

lažje izvedeš nekatere gibe, kot je denimo visok dvig noge ali obračanje kolena navznoter. Raztezne vaje so pomembne tudi zaradi številnih padcev. Če ne bi bil gibčen, bi si lahko hitro poškodoval kakšno mišico.«

Višine je ni bilo nikoli strah, še vedno pa jo stisne pri padcih na varovalno vrv med težavnostnim plezanjem. »Predvsem v skali. Če je samovarovalni komplet bolj pod nogami, me stisne pri srcu in ko padem, zakričim. A čeprav me je strah, plezam z užitkom,« je razkrila čustveno mešanico, ki jo preveva med iskanjem prave poti proti vrhu.

Prijateljski odnosi pomembnejši od rivalstva

S kakšnimi čustvi se bo soočala ob premieri športnega plezanja v olimpijski družini naslednje poletje, je zdaj nemogoče napovedati. Pravijo, da na poti do uspeha pomaga tudi dobro počutje v okolju, v katerem tekmuješ. V Tokiu se Gorenjka počuti odlično. Všeč sta ji japonska mentaliteta in kultura. »Zelo različni smo si. Japonci so bolj spoštljivi in ponižni od nas. Ta drugačnost je bila zelo izrazita v prvem valu pandemije. Oni so k temu pristopili povsem drugače kot mi. Ko sem bila tam, popolnega zaprtja države ni bilo. Trgovine in restavracije so obratovale. Vlada je ljudi prosila, naj upoštevajo zaščitne ukrepe, za to niso izdajali odlokov kot pri nas. Ljudje so to upoštevali. Vse to ti odpre pogled,« je nizala vtise, navdušena tudi nad tem, kako disciplinirano

Japonci vstopajo v avtobuse. »V dveh vrstah pred vstopom počakajo, da najprej potniki izstopijo. Pri nas bi se pa vsi radi nabasali naenkrat noter.« Obiskala je tudi olimpijsko prizorišče. Plezalna stena je bila pozimi že postavljena.

Čeprav olimpijske igre še nimajo stodstotnega zagotovila za izvedbo, se Kramplova, ki bo tja odpotovala skupaj z Janjo Garnbret, kraljico tega športa v svetovnem merilu, že zdaj veseli nastopa. Priborila si ga je pred natanko enim letom na olimpijskih kvalifikacijah v Toulousu. Kazalo je že, da bo na najprestižnejše športno tekmovanje na svetu potovala Lučka Rakovec, a je v dramatičnem finalu sledil preobrat in pot v Tokio si je zagotovila Mia Krامل. Za pičlega pol giba. Po obrazu so jima tekle solze; Lučki, ker ji je iz rok spolzela priložnost kariere, Mii, ker ji je bilo hudo zaradi Lučke.

Veliki zmagovalci pogosto poudarjajo, da so, ko gre za dokazovanje na tekmovališču, brezkompromisni, zanima jih samo zmaga. Mladi slovenski plezalki pa pravita drugače. V prvi vrsti resda plezata zase, a prijateljstvo jima je pomembnejše od tekmovanj.

»Ko plezaš, si v steni sam in imaš cilj. Stremiš k temu, da si najboljši, ampak najboljše privoščiš tudi prijateljem – meni je to pomembno, zato sem se odzvala s solzami, bilo mi je žal zaradi prijateljice,« je Mia Krامل opozorila, kako pomembna sta povezovanje in podpora med sotekmovalci. V slovenski reprezentanci sta zelo izraziti, saj ta deluje kot velika družina.

Mojca Finc

Pre den premagaš konkurenco, moraš premagati sebe.

Zmage niso naključja, temveč plod preišljenega dela celotne ekipe.

Največji športni dosežki so vedno zaslužen s trdim delom, jekleno voljo in neomajno podporo zvestih navijačev, ki verjamejo v nadarjenost in zmožnosti slehernega športnika. Zato družba BTC na poti do zmag ponosno stoji ob strani in spodbuja mnoge vrhunske športnike, športne organizacije in mlade športnike ter podpira odmevne športne prireditve.

Ker je življenje polno sanj, ki jih je vredno doseči.

Družba BTC ponosni podpornik Olimpijskega komiteja Slovenije.

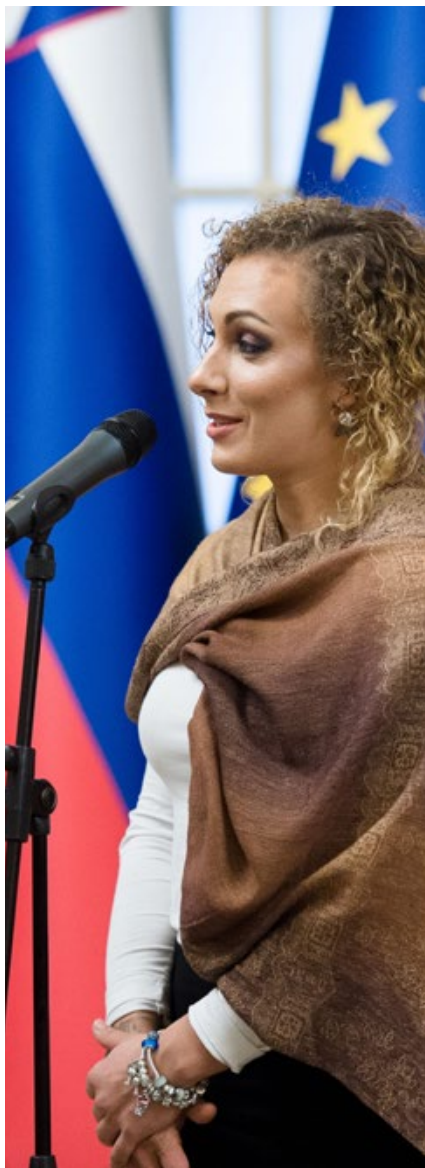

VELIKI
SPONZOR

Ilka Štuhec

Na smučeh še vedno drvi, na gorskem kolesu pa ne več kot nekoč

December je tisti mesec, ko številni smučarski zanesenjaki prvič resneje pomislijo na zimo, tako na svojo rekreativno kot tudi na spremljanje vrhunskih tekmovalcev in tekmovalk. In med slednjimi je vsekakor 30-letna Mariborčanka Ilka Štuhec, dvakratna svetovna prvakinja v smuku. Za karavano svetovnega pokala se je zastor sicer že dvignil oktobra s tradicionalnim veleslalomom v Söldnu na Tirolskem, toda tam naše izkušene reprezentantke še ni bilo. Tekmovalno pozornost namenja hitrim disciplinam. Po odpovedi tekem v Severni Ameriki zaradi pandemije bi moralo biti prvo prizorišče hitrih disciplin St. Moritz, kjer pa je tekme onemogočilo močno sneženje.

Ilka, prva tekma bi morala biti v Švici, in prav v alpski deželi, od koder je doma tudi vaš trener Stefan Abplanalp, ste opravili tudi večji del priprav.

Res sem bila pogosto predvsem v Saas Feeju. Dejansko sem si Švico izbrala za bazni tabor, tam pozornost namenjala treningu, se izogibala potovanjem in množicam. Časi nevarnosti virusa so ves čas mojih priprav zahtevali odgovornost in previdnost, tako bo očitno tudi zdaj v tekmovalni zimi.

Koliko ste sploh zbrali dni pod domačim Pohorjem?

Letos pa res zelo malo. Morda se je vsega skupaj nabralo za tri tedne. Res, ne več. Tri tedne sem bila na kondicijskih pripravah ob morju, nato je bilo treba čim več časa nameniti vadbi na snegu.

Pa pogrešate ta prijazni poletni Maribor, dolge dneve ob Dravi, šumenje pohorskih smrek, kolesarjenje, pohodništvo, klepet s prijatelji?

Kaj pa vem ... V bistvu takšnega poletnega Maribora nikdar nisem zares doživela. Lahko bi ga, toda poleti je zame res pomembno, da opravim temelj telesne priprave na morju, da se tam zares dobro nadiham. Potrebujem sredozemski zrak pred dolgo in zahtevno zimo, obenem tudi blagodejno vpliva na moje počutje, ker imam alergijsko astmo.

Ste pa že drugo leto zapored ostali brez priprav v Južni Ameriki. Kako gledate na to?

Moj trener je prav pri Saas Feeju odraščal, lahko si predstavljate, da je storil vse, da bi se vsi skupaj tam počutili dobro. Poleg tega nam je vreme večinoma omogočalo spodobne razmere, tako da res ne morem imeti nobene pripombe.

Kako pa je bilo tam glede gneče zavoljo navzočnosti rekreativnih smučarjev in smučark ter morebitne širitve virusa, je bilo dovolj miru za vadbo na progi?

V jesenskem obdobju so bile tam res najboljše razmere za trening smuka. Vem, ja, vedno se kdo najde, ki bi najraje smučal tam, kjer je prepovedano, a trenerji in spremljevalci poskrbijo za urejeno in prazno progo. Koronavirus? Na smučišču po mojem mnenju ni (bilo) veliko nevarnosti. Tudi zdaj smo med čakanjem na gondolsko žičnico močno oviti v šale in smučarske rutke, imamo rokavice, v vlakih nosimo maske.

Ste ujeli sploh kakšen dan, da ne rečem celo teden sproščenih počitnic?

Nič ni bilo s počitnicami. Mislila sem si, da si jih bom privoščila v začetku oktobra, pa smo takrat spremenili načrt treninga. Zdaj spet razmere zaradi virusa krojijo naše gibanje. Želim si le,

da se do pomladi zadeva umiri, takrat bi bil res pravi čas za počitnice.

Kako gledate na to, da ste zdaj že v starejšem delu karavane? Nekateri dolgoletne tekmice so se poslovile od strmin, tudi za regeneracijo po naporih zdaj najbrž potrebujete več časa kot nekoč?

Jasno, vse je to naravno. Toda meni ni nič hudega. Počutim se prav odlično. Ko pa ne bom več čutila želje po smučanju, bom opremo preprosto postavila v kot in sklenila športno pot. Ali bo to čez en teden ali čez šest let, ne vem. Za zdaj mi je zelo pomembno, da brez težav prenašam vse napore.

Kaj pa adrenalin drvenja po smukaški progi? Še živi v polni meri, ni nikoli strahu?

Ne, ni me strah, res. In ko se bo pojavil samo majhen dvom o tem, si bom rekla, hvala lepa, to je bilo to ...

Kako gledate na novo sezono, potem ko v prejšnji niste uresničili svojih visokih ciljev? Kje so osebne rezerve za vrnitev na pot vzpenjajoče se krivulje?

Predvsem v samozaupanju.

Pa je bilo to, če pogledate s sedanjega zornega kota, skrhamo zaradi nove operacije in nato zahtevnega boja za vrnitev h karavani?

Tudi. Nikdar se ni lahko vrniti po poškodb, če pa k temu dodate še moja visoka pričakovanja in nato osebno potrnost, ko jih ne uresničim, je to povsem razumljivo.

Poškodbe pa so zdaj vaša preteklost – je kakovosten trening opravil svoje?

Vsekakor, ogromno dela smo vložili. Zavedala sem se, za kaj gre, tudi v dneh največjega mučenja na snegu. Zato zdaj lahko normalno smučam.

In ko med pripravami na ledenikih niste smučali, kaj ste počeli v uricah oddiha?

Slišala sem se s prijatelji, brala knjigo, pogledala kakšno serijo. Prepričevala sem se, da se lotim študija, pa me je vedno znova kaj drugega odtegnilo od knjige. Počasi gre, priznam pa, da pri tem nisem dovolj disciplinirana.

Še drvite z gorskim kolesom?

Uf, zdaj pa res ne več, ni bilo časa. Obstaja pri tem tudi skrb, da se vam ne bi pripetilo podobno, kar se je Neji Dvornik med spustom s Pece, ko je zaradi padca s kolesom sprva imela težave pri smučarskem treningu? Gorsko kolesarjenje je lahko imenitna razvedrilna dejavnost. Toda včasih moram zaradi smučanja oceniti, kaj lahko počenjam in kaj ne. Z leti se to umirja, kar zdaj opažam (smeh).

In za konec – cilj sezone?

Uživati in dobro smučati!

Siniša Urošević

Peter Prevc

Želi se vrniti tja,
kjer je že bil – v svetovni vrh

Slovenskemu skakalnemu šampionu Petru Prevcu se štart v novo sezono svetovnega pokala ni izšel po načrtih in željah. Na uvodni postaji predolimpijske zime 2020/21 v Visli je v spremenljivih razmerah pristal na 30. mestu, s katerim je ujel zadnjo točko. Z njo seveda ni uresničil svojih (visokih) pričakovanj. Ni skrivnost, da se želi 28-letni as iz Dolenje vasi pri Železnikih vrniti v svetovni vrh, v katerem je že bil. Ali vsaj čim bliže št. 1.

»Za menoj je težak konec tedna, vikend z vzponi in padci,« je najstarejši od bratov Prevc potegnil črto pod tekmovanje na skakalnici Adama Malysza, na kateri je s posameznimi nastopi nakazal, da ima v nogah vendarle več, kot je na koncu iztržil. Navsezadnje je bil še v kvalifikacijah s 16. mestom najvišje uvrščeni Slovenec. Toda v smučarskih skokih se lahko, zlasti kadar forma ni najbolj stanovitna, hitro marsikaj spremeni – tako na bolje kot tudi na (še) slabše.

Tega se dobro zaveda tudi Peter, ki je doslej v športu doživel že marsikaj. Na skakalnicah je osvojil že tako rekoč vse, kar se je osvojiti dalo. V svoji bogati vitrini ima med drugim veliki kristalni globus za skupno zmago v svetovnem pokalu (2015/16), po dve posamični kolajni z olimpijskih iger (2. in 3. v Sočiju 2014) in svetovnih prvenstev v nordijskem smučanju (2. in 3. v Val di Fiemme 2013). Bil je svetovni rekorder (z 250 metri februarja '15 v Vikersundu) in svetovni prvak v smučarskih poletih (na Kulmu 2016), poleg tega si je na letalnica izbojeval tri male kristalne globuse (med letoma 2014 in 2016).

S 23 zmagami za svetovni pokal je najuspešnejši slovenski skakalec, na večni lestvici pa s Švicarjem Simonom Ammannom in Avstrijcem Thomasom Morgensternom deli deveto mesto. Nazadnje je z vsemi tekmeci med elito opravil marca letos v Lillehammerju. Na to zmago je čakal več kot tri leta, pred tem se je namreč nazadnje na najvišjo stopničko

SKOZI OČI ŠPORTNIKA

odra za najboljše skakalce na svetu zavihtel februarja 2017. Kakor je dejal, je pri tem zoprno, da delaš vse enako, pa je to enkrat dovolj za prvo mesto, naslednjič pa za deseto.

»Zmaga je torta, s katero se lahko posladkaš takrat, ko se ti vsi dejavniki sestavijo v celoto,« je pojasnil Prevc. V nadaljevanju je slikovito opisal občutke, ki ga prevevajo ob osvojitvi prvega mesta: »Kadar zmagaš, se počutiš kot bog. Svet je nekaj časa povsem tvoj, počutiš se nepremagljivega. Osebno zadovoljstvo, ko enkrat premagaš vse, je verjetno za slehernega športnika največja nagrada za ves vloženi trud.«

Pred začetkom prejšnje zime prav tako ni bil najbolj zadovoljen s svojo pripravljenostjo, pa je nato skozi sezono stopnjeval nastope in v skupnem seštevku svetovnega pokala kot najvišje uvrščeni Slovenec končal na osmem mestu. Ne bi se pritoževal, če bi ponovil to uvrstitev. »Najpomembneje bo biti v dobri formi vse od 20. novembra do finala svetovnega pokala konec marca v Planici,« je poudaril član Smučarskega kluba Triglav.

Na vprašanje, kaj si obeta od prvega vrhunca sezone – svetovnega prvenstva na letalnici bratov Gorišek med 10. in 13. decembrom –, je odgovoril, da se mora najprej uvrstiti v ekipo, v kateri bodo le štirje tekmovalci. »V poletih smo bili sicer Slovenci vedno močni in letos ne bo nič drugače. Ker pa ne bo gledalcev in navijaškega ozračja, bo tokratna Planica čudna

oziroma takšna, kakršne ni še nihče videl,« je napovedal. Na našo opazko, da bo potemtakem vzdušje med prvenstvom v dolini pod Poncami takšno, kot ga pozna med tamkajšnjim treningom na Bloudkovi velikanki, je pripomnil: »Da, pa še to takrat, kadar imamo slabo vreme. Ko je lepo, se ob izteku skakalnice ponavadi zbere kar lepo število turistov ...«

Zaradi pandemije covid-19 in ukrepov proti njegovi širitvi bo sicer sezona, v kateri bo drugi vrhunec tradicionalna novoletna turneja, tretji pa nordijsko SP v Oberstdorfu (med 23. februarjem in 7. marcem), v marsičem posebna. »Najprej bo treba na prizoriščih premagati teste na novi koronavirus,« je pristavil skupni zmagovalc svetovnega pokala 2015/16 in o jemanju brisa z dolgo palčko globoko v nos dodal, da ni prijetno. Toda glede na vse opise, ki jih je slišal, je kljub vsemu pričakoval, da bo še bolj neprijetno.

Ker s štartom v sezono ni bil zadovoljen, je poudaril, da ga očitno čaka še kar nekaj dela, da bo prišel tja, kamor si želi priti. Rokave bo moral še toliko bolj zavihati tudi zaradi domače konkurence, ki ne počiva. »Da je domača konkurenca močna, je navsezadnje oktobra pokazala tudi tekma za državno prvenstvo, na kateri smo bili vsi – tako člani reprezentanc A in B kot tudi mladinci – precej skupaj,« je presodil Peter Prevc in svoje navijače potolažil, da ima še kakšnega skritega asa, ki ga lahko potegne iz rokava ...

Miha Šimnovec

5G

NYS
@nzs_si

Da zmaguješ,
moraš biti vedno
korak pred ostalimi. ⚽

#5G #PrvoOmrežje

Prvi. Tudi v prihodnosti.
telekom.si/5G

Telekom Slovenije

MAXIMALNA ZANESLJIVOST V ZIMSKIH RAZMERAH.

www.petrol.si

NIŽJA PORABA GORIVA

DALJŠA ŽIVLJENJSKA DOBA

MANJ EMISIJ V OKOLJU

PETROL

Energija za življenje

VELIKI SPONZOR

MAX

PETROL

**VISOKOKAKOVOSTNA
GORIVA**

Benjamin Savšek

Ko bo najhuje mimo, bo spet napočil čas za nove uspehe

Ko je Peter Kauzer 19. septembra letos obogatil svojo izjemno zbirko uspehov s srebrno kolajno na tekmi kajakašev na evropskem prvenstvu v slalomu na divjih vodah, je nehote izzval svojega dobrega prijatelja Benamina Savška, naj poskuša prekositi njegov dosežek. In 33-letni Ljubljančan mu dan pozneje ni ostal dolžan. Povzpel se je na najvišjo stopničko zmagovalnega odra po posamični preizkušnji kanuistov, z Luko Božičem in Juretom Lenarčičem pa je bil najhitrejši tudi med moštv. Praga je bila zanj še enkrat srečen kraj.

Prvenstvo stare celine bi moralo biti že maja v Londonu, vendar so ga zaradi epidemije novega koronavirusa preložili, olimpijske igre v Tokiu so prestavili na leto 2021, od petih tekem svetovnega pokala pa sta na sporedu ostali le dve, v Tacnu in Pauju. Nič čudnega torej, da so slalomisti nestrpno pričakovali prvo veliko mednarodno preizkušnjo v sezoni. Še posebej Savšek, ki je po lanskem zmagoslavju na evropskem prvenstvu v Pauju nadaljeval bistveno slabše. V Pragi pa je še enkrat pokazal, iz kakšnega testa je, in se ni oziral, da so zaradi znanih razlogov manjkali nekateri odlični tekmeči. Najhitrejši je bil že v polfinalnem nastopu, v finalu pa je najbližjega zasledovalca, Čeha Lukaša Rohana, premagal kar za tri sekunde in 76 stotink.

V Pragi kot doma

»S prvim mestom v polfinalu je name padel dodaten pritisk. Pred finalom sem se umaknil višje na Vltavi in se poskušal povsem zbrati za finale, zato nisem vedel, kaj se je dogajalo pred mojim štartom. Povsem sem se osredotočil na moje veslanje. In uspelo mi je, bil sem hiter in zanesljiv, premagal sem brzice in pritisk,« se je na cilju veselil 33-letni Savšek, ki je tretjič (po letih 2015 in 2019) osvojil evropsko zlato v konkurenci posameznikov. V lasti ima še bron iz leta 2012 in pet moštvenih kolajn na EP; tri z najzlahtnejšim leskom. In s tem se seznam njegovih uspehov še zdaleč ne konča, saj ima v lasti še sedem odličij s svetovnih prvenstev, štiri s tekem za posameznike. Med njimi izstopa zlato iz Pauja 2017, v letih 2014 in 2015 je bil srebrn, leta 2013 pa bronast v Pragi. In ker se je v češki metropoli še petkrat povzpel na zmagovalni oder po preizkušnjah svetovnega pokala, ne preseneča, da mu je prirasla k srcu skoraj tako kot domači Tacen, kjer vsakodnevno trenira.

»Težko je primerjati zmage. Lansko prvo mesto na evropskem prvenstvu je bilo po svoje posebno, ker sem ga dosegel po hudi poškodbi kolena, letošnje pa prav tako, saj

je šlo za edino veliko tekmo v sezoni. Še bolj sem bil vesel, ker sem preprečil, da bi Čehi, ki so imeli prednost domače proge, zmagali v vseh konkurencah,« je ocenil Savšek, ki je leta 2012 prišel do svoje prve zmage v svetovnem pokalu prav v Pragi. Od zadnje, ki jo je dosegel v Seu d'Urgellu, pa so minila že tri leta, zato se je še posebej pripravil na oktobrski nastop v Tacnu, ki je gostil uvodno in zaradi drugega vala pandemije koronavirusa že predzadnjo tekmo svetovnega pokala 2020. Vendar triletna bele lise ni zapolnil z novim podvigom. Potem ko je bil v polfinalu drugi, se mu je finalni nastop sfižil in vloga junaka tacenskih brzic je pripadla Luki Božiču, ki je drugouvrščenega Francoza Nicolasa Gestina prekosil za sekundo in 64 stotink.

Oi edina neuresničena želja

»V prvi polovici finala sem bil najhitrejši. V spodnjem delu sem si poskušal priveslati še nekaj prednosti, a me je po napaki tok odnesel iz idealne linije. Takoj sem vedel, da razplet ne bo ugoden. Čeprav nisem več najmlajši, sem se naučil še nekaj novega. Upam, da bo prihodnje leto bolj naklonjeno športnikom,« je po tacenskem šestem mestu poudaril Savšek, ki se je z drugimi člani reprezentance nato odločil, da ne bodo odpotovali v Pau na zadnjo tekmo svetovnega pokala. Skupaj so ugotovili, da je bolje preskočiti pot v Francijo v teh negotovih časih, in po krajšem počitku so se že začeli pripravljati na naslednje leto z zelo pomembnim vrhuncem, olimpijskimi igrami v Tokiu.

Olimpijske igre so edina Savškova neuresničena želja. Okusil jih je sicer že dvakrat, a se domov vrnil praznih rok; v Londonu 2012 je bil osmi, v Riu de Janeiru 2016 šesti. Zato je skoval ambiciozen načrt za Tokio, toda letos ga je ustavila višja sila in uresničitev sanj bo morala še malo počakati. »Veliko sem stavil na sezono 2020, zato sem se pred njo umaknil v Avstralijo in v Penrithu vadil s Petrom Kauzerjem pod vodstvom njegovega očeta Petra starejšega, veliko kondicijskih treningov pa sem opravil po napotkih nekdanjega svetovnega prvaka v tekvondoju Tomaža Barade. Seveda sem bil prek spleta tudi v rednih stikih z mojim dolgoletnim trenerjem Jožetom Vidmarjem, doma pa je ostala tudi moja žena s hčerko in sinom, tako da sem se lahko osredotočil zgolj na trening. Ob preložitvi Oi sem bil seveda malo razočaran, strinjam pa se, da imajo smisel le, če bodo varne za vse udeležence,« je prikimal Benjamin Savšek, ki bo zaradi prestavitve iger v Tokiu še eno leto prejel posebno štipendijo Mednarodnega olimpijskega komiteja.

»Za olimpijske igre si bo treba nastop še izboriti v internih kvalifikacijah, saj bo lahko v Tokiu nastopil le en slovenski kanuist, čeprav smo v tej disciplini svetovna velesila. Ko bo najhuje mimo, bo spet napočil čas za nove uspehe. Še vedno se počutim mladega,« je zagotovil Benjamin Savšek.

Eduardo Brozovič

Jure Dolenc

Olimpijske igre morajo biti in tam mora biti Slovenija

Najboljši strelec 1. SRL z matično Loko, dvakrat slovenski prvak z Gorenjem, najboljši desni zunanji igralec francoske lige pri Montpellieru, trikrat španski prvak z Barcelono; pa bronast z mladinskega EP 2009, šesti na OI 2016, bronast s članskega SP 2017, četrti na SP 2013 in EP 2020; 145 nastopov za Slovenijo (14. mesto), 520 golov (8.) ... Kapetan slovenske rokometne reprezentance Jure Dolenc je pri 31 letih ambiciozen kot vselej. Vrhunec kariere si obeta v pokoronski sezoni 2020/21 na olimpijskih igrah v Tokiu.

V tej sezoni bi se lahko Dolenc v zgodovino zapisal kot igralec, ki je v

pol leta dvakrat osvojil ligo prvakov, na reprezentančni ravni bo januarja prihodnje leto lovil kolajno na SP v Egiptu in, če bo šlo vse po načrtih in željah, tudi na OI v Tokiu. Glede na to, da pol leta ni imel tekem in da je bil spomladi dolge tedne zaprt za štirimi stenami v nesrečni Kataloniji, se mu zdaj obeta pravi vrtiljak.

»Res me spreleti srh, ko pomislim, kaj nas vse čaka do naslednjega poletja, ampak hkrati upam, da bo res tako dolgo trajalo, saj bi to pomenilo, da bomo igrali na OI, kjer ne bomo več samo želeli sodelovati, ampak zmagati. Imamo močno reprezentanco z igralci v najboljših evropskih klubih in

upravičeno smo lahko samozavestni,« pove Dolenc, ki ga marca prihodnje leto s fanti čakajo olimpijske kvalifikacije v Berlinu, kjer se bosta za dve mesti v paradizu poleg gostiteljice Nemčije borili tudi Švedska in Alžirija. Švedsko je Slovenija premagala na letošnjem EP na Švedskem, torej ...

Trojica Slovencev v Barceloni

Da ima Slovenija med legionarji zvezdnike evropskega formata, več kot drži, že v Barceloni so trije – Dolenc ni več osamljeni Slovenec v Blaugrani,

SKOZI OČI ŠPORTNIKA

pridružila sta se mu Blaž Janc in nov mladi biser Domen Makuc. Skupaj bodo želeli konec decembra (29. in 30.) na F4 lige prvakov v Kölnu Barceloni priigrati jubilejni deseti evropski naslov. Tekmeci pa bodo Kiel z Miho Zarabcem, Veszprem z Blažem Blagotinškom in Gašperjem Margučem in Paris Saint-Germain. Barca pa sicer sodi tudi med favorite nove sezone 2020/21, ki bo v Lanxess Areni vrhunec doživela sredi junija prihodnje leto.

»Lepo je imeti rojake v klubu, se pogovarjati slovensko. Tako je bilo tudi prej v Montpellieru. Pri Jancu ne gre izgubljeni besed, on je raketa, kamor ga postaviš, tam bo blestel. Za Makuca sem slišal, da je dober, a nisem vedel, da je tako dober. Čaka ga izjemna kariera, tukaj se bo učil od najboljših, moral pa bo biti potrpežljiv in se zavedati, da ne bo takoj prva violina,« je novinca toplo sprejel Dolenc, ki ima z ženo Sašo dva sinčka, Marka (6) in Luko (3).

Družini Dolenc ni bilo lahko, ko so se spomladi znašli v primežu precej bolj rigoroznih protikoronskih ukrepov, kot so veljali v Sloveniji. »Takrat nismo smeli ven, povsod je bila policija. Na srečo imamo nekaj vrta, v hiši je tudi manjši fitness, da sem lahko ohranjal telesno pripravljenost in preznojil slabe misli iz telesa,« se je najtežjih dni spominjal levoroki Škofjeločan, eden od kar 19 slovenskih legionarjev v elitni ligi prvakov. Tudi zdaj je v Barceloni še težje kot pri nas, v roketni ekipi je bilo precej okuženih, med njimi Makuc, ki je virus staknil na reprezentančni akciji. Ta se je končala v začetku novembra z odpovedjo obeh tekem v kvalifikacijah za EP 2022. Slovenci naj bi se ponovno spet dobili šele zadnje

dni tega leta ali v prvih dneh novega, ko bo selektor Ljubomir Vranješ začel priprave na mundial v Egiptu, če tudi tega ne bo odplaknila korona.

V vsakem slabem kaj dobrega

Barcelona je Celjane v ligi prvakov gostila 24. septembra, le dan po novem slovenskem prazniku dnevu športa in ob začetku evropskega tedna športa. Trojica iz Barcelone pa še ne bo tako kmalu, vsaj ne v klubski opremi, obiskala domovine, v Celju bodo zvezdniki gostovali šele februarja prihodnje leto. Če je ne bo spet zagodla višja sila ...

»Ne verjamem, da se bo zaradi virusa ponovno vse ustavilo. Če bomo spet ugasnili gospodarstvo, bodo posledice še veliko hujše. Če bomo ustavili šport, pa se nam bo vsem skupaj zmešalo. S tem bomo pač morali še nekaj časa živeti. Ljudje smo prilagodljiva vrsta,« je optimističen Dolenc. Strinja se, da je šport še najboljše zdravilo za družbo, zlasti v krizi: »V vsakem slabem je kaj dobrega, slišim, da Slovenija še nikdar ni imela toliko rekreativcev.«

Slovenci so sicer že trikrat igrali na OI, debitirali so v Sydneyju leta 2000, bili tudi na OI v Atenah 2004. Potem pa so dvanajst let čakali na nov nastop in ga dočakali v Riu 2016, kjer je olimpijske kroge zagledal tudi Dolenc, ki želi Slovence v Tokio popeljati kot kapetan. Večje časti za športnika ni.

Peter Zalokar

Andrej Hauptman

Sem najsrečnejši selektor na svetu

K pogovoru smo povabili selektorja moške članske kolesarske reprezentance Andreja Hauptmana. Slovenija ima na lestvici Svetovne kolesarske zveze trenutno prvega Primoža Rogliča, ki je letos drugič zapored zmagal na Vuelti, in drugega Tadeja Pogačarja, ki je slavil zgodovinsko prvo slovensko zmago na Touru. Med reprezentancami je Slovenija na drugem mestu. Torej Hauptman ni samo upravičeno najsrečnejši selektor na svetu, temveč tudi najboljši.

Olimpijske igre so zamaknili za leto dni. Vi ste že imeli kandidate za letos. Kdo so bili izbranci za Tokio 2020, kdo naj bi šel na Japonsko prihodnje leto?

S sestavo ekipe sem imel kar nekaj težav, saj imamo deset izvrstnih kolesarjev, moral pa sem jih izbrati šest. Kandidati so bili: Tadej Pogačar, Jan Polanc, Matej Mohorič, Jan Tratnik, Luka Mezgec in Primož Roglič. Igre so predstavili, vse bo treba storiti na novo, a potniki so mišljeni isti kot za letos, čas pa bo pokazal, ali bo res vseh šest tudi prihodnje leto odlično pripravljenih za nastop v Tokiu.

Kolesarji nimajo štiriletnega pripravljalnega ciklusa za nastop na olimpijskih igrah. Pa vendar, kaj pomeni prestavitev nastopa za eno celo leto?

Športnik je v stalnem stresu, zato je navajen tudi najhujšega. Kaj pomeni še eno leto do nastopa na najpomembnejši tekmi v življenju? Prestavitev ni dobra za starejše športnike, vendar naša reprezentanca je sestavljena iz same »mladine«, zato tu ne tiči problem. Vsem so predstavili OI, zato izgovorov ni, to je še najpametnejši odgovor, ki ga lahko podam. Kolesarji so tega vajeni, vsako leto imajo svetovno in evropsko prvenstvo, vsako leto najpomembnejše klasične dirke, prihodnje leto moramo vmes samo še umestiti najpomembnejšo olimpijsko preizkušnjo in to je to.

Vi ste bili 5. na OI v Atenah 2004. Zdi se, da je prihodnje leto ta rezultat dosegljiv?

Seveda je dosegljiv, saj imamo drugo najboljšo reprezentanco na svetu. Do septembra smo imeli najboljšo na svetu, zdaj so boljši le Francozi. In ne samo to, na zame najtežji kolesarski enodnevni dirki na koledarju Liège-Bastogne-Liège smo imeli letos tri kolesarje med prvimi štirimi, s tem, da je Roglič zmagal, Pogačar je bil tretji in Mohorič četrti. Če so na taki dirki

lahko trije med prvimi štirimi, potem je vse možno. Na olimpijskih igrah se vozi enodnevna dirka in lahko imaš tri med štirimi ali pa ostaneš praznih rok. Kolesarstvo je precejšnja loterija in edini šport, v katerem je zadnji lahko prvi.

Boste koga izmed kolesarjev posebej pripravili za olimpijski nastop?

Dirka na OI je najpomembnejša dirka v karieri vsakega kolesarja, zato morajo biti sami motivirani, ni potrebno,

da jim to posebej razlagam in svetujem. Vsi morajo biti v optimalni formi, že januarja morajo biti z mislimi na dnevu štarta v Tokiu.

Konec kolesarske sezone je in na prvih dveh mestih jakostne lestvice UCI sta Slovenca. Slovenija je kot država druga na svetu, takoj za Francijo. Vaš komentar?

To je res sanjsko. Jaz sem najsrečnejši selektor na svetu! Še pred nekaj leti smo videli, da je vsako leto šlo naprej, napredek je bil viden. Zdaj se že redno zmaguje na največjih dirkah, stanje je sanjsko, odgovornost je velika, vsem smo na očeh, zelo težko je priti na vrh, še težje tam ostati ... Med reprezentancami v elitni kategoriji smo na drugem mestu med Francijo in Belgijo. Vsak dan zjutraj kliknem na spletno stran UCI, da preverim, ali morda sanjam. Biti selektor takim fantom je res privilegij. Na svetovnem prvenstvu je slovenski avto vozil prvi za glavnino! Kaj takega res nisem pričakoval, da bom doživel v svoji trenerski karieri. In ne samo to: v konkurenci mlajših članov je Slovenija najboljša, prva!

Res je lepo delati s tako motiviranimi kolesarji. Vseskozi hočejo zmagati in to zmorejo, kar je velika odgovornost. Vsi pričakujejo zmage, temu primeren je pritisk, ki smo ga vajeni, vendar mogoče ne na tej ravni, ampak se privajamo.

Kako drugi trenerji oz. tehnični direktorji gledajo na vaše delo, na vas in slovensko kolesarstvo nasploh? Vas sprašujejo, kakšen je ključ do uspeha? So vam osebno zdaj vsa vrata kolesarskega sveta odprta na stežaj?

Trenutno je res norišnica! Novinarji sprašujejo vse, vse jih zanima, še Ilko Štuhec omenjajo, da ne govorim o Dragiču in Dončiču ... In potem je Luka Mezgec dvakrat drugi v etapah

na Touru in potem se Tour konča in na Giru v etapi zmagaja Jan Tratnik in potem pride najtežja dirka na svetu in je Matej Mohorič četrti ... Ni konca. Razlagam jim, da delamo dobro, da imamo v najmanjšem razredu najboljše učence, v najmanjšem bazenu največ odličnih plavalcev, kot se reče. Dobro se dela v Kranju, Ljubljani, Novem mestu, na Ptuj, na Primorskem ..., torej skoraj po vsej državi, vemo pa, da je še ogromno dela, da se moramo zahvaliti državnim politikom, ki sofinancirajo kolesarske trenerje, razlagam, da smo nepopustljivi in da imamo hkrati srečo, da se nam rojevajo tako talentirani športniki ... Da, v očeh vseh kolesarskih novinarjev sem kot človek, ki je za ušesa pripeljal Pogačarja na svetovni vrh. Za dve leti sem podpisal pogodbo z ekipo UAE in tu mi nič ne manjka. Drugih ponudb nisem imel, verjetno bi jih bilo nekaj, če ne bi podpisal pred Pogačarjevo zmago na Touru.

Slovenski kolesarski uspehi so izjemni. Kako bo to unovčilo KZS? Kako je v tujini? Se kaj zgodi, ko se dosežejo takšni rezultati, se to pozna na njihovih kolesarskih zvezah?

Uspehi so izjemni, vsi v slovenskem kolesarstvu se trudimo. Naš trud je zdaj viden, skorajda ne moremo doseči več, seveda govorim o cestnem kolesarstvu. Pod okriljem KZS so še druge kolesarske discipline in seveda je treba misliti tudi nanje. Mi svoje delamo z odliko, torej mora nekdo to videti, prepoznati potencial in ukrepati tako, da je odlično za nas in za njega. Če je osnovna meritev za sponzorska vlaganja dosežen rezultat, potem smo mi zdaj prvi na vrsti zanj. Če uspehi niso najpomembnejši, potem smo tudi zelo blizu začetka vrste, ker je kolesarstvo šport in rekreacija, ki je trenutno na velikem pohodu v Sloveniji. Poglejte okoli sebe, cela Slovenija je na kolesih, se mi zdi ... Vendar ne spadam

med tiste, ki so prepričani, da samo denar lahko vse reši na KZS; sem eden tistih, ki bo z veseljem prisluhnil nekemu, ki ve, kako se iz dobre zgodbe naredi »bestseller«. Sem trener in nič drugega in za zdaj mi gre delo dobro od rok.

Uspehi vlečejo. Ste opazili, da so tudi drugi kolesarji bolj samozavestni, ko gledajo uspehe Rogliča in kolegov?

Uspehi vlečejo, seveda. O tem sem veliko premišljeval. Saj veste, kako je to šlo: najprej smo bili zadovoljni, da je kdo nastopil med profesionalci, potem je bila uvrstitev med dvajset, potem sem bil jaz tretji na svetu, potem četrti in peti Zoran Klemenčič in potem je Gorazd Štangelj zmagal na odlični dirki in sem si mislil, da če jo lahko on, sem pa jaz lahko drugi ali tretji na neki drugi, pa sem zmagal na prav tako imenitni dirki. Potem smo začeli zmagovati na pomembnih dirkah.

Vse je šlo spontano, a z gotovostjo naprej in danes ima Slovenija prvega in drugega na svetu, več je lahko samo še, da bi bil nekdo še tretji. Hec, ampak nekaj je resnice v tem. Mladi to opazujejo, gledajo z velikimi očmi in vedo, da če lahko Pogačar zmagal na Touru, taka dirka ni več samo britanska, italijanska, avstralska, španska domena. Moral sem paziti, da ne omenim Francozov. Na začetku je bilo celo slišati, da če lahko smučarski skakalec tako dobro dirka, pa da ne bi še nekdo, ki je od prvega razreda osnovne šole na kolesarskih dirkah. Pred tridesetimi leti slovenski kolesarji niso štartali na zmage, ampak na uspeh, zdaj hočejo povsod zmagati. In odlično jim gre.

Vse naše kolesarje odlično poznate. Kaj loči enega od drugega, kaj je največja prednost Rogliča in kaj Pogačarja, kaj manjka Piberniku, da se kljub takemu talentu ne zavihti proti vrhu?

Roglič in Pogačar sta različna in enaka, verjameta vase, vrhunska talenta sta in imata sposobnosti, za katere se morata zahvaliti genom, malo se morata zahvaliti tudi trenerjem, seveda. Nekaj več imata v sebi. Ampak samo nekaj centimetrov stran so tudi Mohorič, Tratnik, Mezgec, Novak, Pibernik, Bole in še kdo seveda, le eno stopničko so pod njima, in samo vprašanje časa je, kdaj lahko kdo eksplodira in se zavihti na vrh. V športu je tako, dokler je športnik lačen uspeha, potem bo uspeh prišel v taki ali drugačni obliki. Zmaga na Touru je vse, vendar je tudi zmaga na 4000 metrov na velodromu zelo pomembna.

Ne bom vas spraševal o Touru, ker tam ste bili Pogačarjev trener in vem, kaj boste odgovorili. Ne bom vas spraševal niti o razcepljenosti med navijači ... Ampak naši bralci bi to radi prebrali.

Torej, ne sprašujte ...
Miroslav Cvjetičanin

Z nami varno na pot

**4 mesece
brezplačno**

**Na športno prireditev ali trening
s Pavšalno vozovnico Slovenskih železnic!**

Z letno vozovnico kar 4 mesece brezplačno!

 Slovenske železnice

VELIKI SPONZOR

GREMZVLAKOM

AKTIVNI,
ZDRAVI,
ZADOVOLJNI

DAN
SLOVENSKEGA
ŠPORTA
23. SEPTEMBER

KLIK KLIK

23. 9. 2020

DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA

Državni zbor je 18. junija 2020 razglasil nov državni praznik, posvečen športu. Dan slovenskega športa praznujemo 23. septembra. To je naš dan za šport, tisti dan, ko z lastnim športnim udejstvovanjem pokažemo svoj odnos do športa in izjemnih dosežkov naših vrhunskih športnikov.
foto: arhiv OKS

ŠPORT
PRAZNIK

TJE
NIK!

SLOVENIJA

**OLIMPIJSKI KOMITE SLOVENIJE
ZDRUŽENJE ŠPORTNIH ZVEZ**

Priznanja OKS – ZŠZ

v letu 2020

Častne listine OKS – ZŠZ

Častna listina OKS – ZŠZ je najvišje priznanje Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez. Podeli se znani športni osebnosti (športnemu funkcionarju ali volonterju), vrhunskemu športniku po končani karieri (nosilec olimpijskih kolajn in nosilec zlatih kolajn s SP v članskih kategorijah vseh športov), športnemu pedagogu, športnemu novinarju ali trenerju, ki so zaslužni za razvoj športa in olimpijskega gibanja, za uveljavitev in promocijo slovenskega športa v svetu ali za življenjsko delo. Častna listina se lahko podeli tudi zelo uspešni organizaciji, in sicer članici OKS – ZŠZ in organizatorju velikih športnih prireditev.

Ob 100-letnici olimpizma na Slovenskem so visoka priznanja podelili zvezam – nosilkam panog, ki so bile dejavne ob ustanovitvi Olimpijskega pododbora Ljubljana in Športne zveze Ljubljana v letu 1920

Častne listine so prejele:

Nogometna zveza Slovenije

Plavalna zveza Slovenije

Atletska zveza Slovenije

Konjeniška zveza Slovenije

Kolesarska zveza Slovenije

Avto-moto zveza Slovenije

Smučarska zveza Slovenije

Veslaška zveza Slovenije

Teniška zveza Slovenije

Zveza drsalnih športov Slovenije

Gimnastična zveza Slovenije

Streliška zveza Slovenije in Sankaška zveza Slovenije

Ob koncu izredno bogatih in uspešnih športnih karier sta častno listino OKS – ZŠZ prejela Vesna Fabjan in Darko Đurić.

Vesna Fabjan

Med njenimi najpomembnejšimi dosežki je bronasta kolajna z zimskih olimpijskih iger v Sočiju 2014. Na OI je nastopila tudi leta 2006 v Torinu in leta 2010 v Vancouvru.

Njen najboljši dosežek na svetovnih prvenstvih je četrto mesto v Oslu 2011 v prostem šprintu. V svetovnem pokalu pa je v letih 2010 in 2011 dvakrat osvojila prvo mesto, obakrat v Rusiji. V svetovnem pokalu se je ob tem še dvakrat uvrstila na oder za zmagovalke. Vesna je bila svetovna prvakinja v kategoriji do 23 let, zmago je slavila tudi na univerzijadi leta 2005. Bila je nosilka slovenske zastave na slavnostnem odprtju ZOI v Pjongčangu 2018.

Darko Đurić

Športnika invalida Darka Đurića je širša javnost spoznala leta 2013, ko je v Montrealu osvojil dvakratni naslov svetovnega prvaka v plavanju med športniki invalidi, pet let pozneje je v Dublinu naslovu dodal še evropskega na 50 m prosto in bron na 200 m prosto. Leta 2016 je na paraolimpijskih igrah v Rio de Janeiru 2016 zasedel odlično četrto mesto.

VELIKA STATUA:

- za doseženo 1.-3. mesto na svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci ali dosežen svetovni rekord v isti disciplini
- za doseženo 1. mesto v končni uvrstitvi svetovnega pokala v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci
- za doseženo 4. do 6. mesto na olimpijskih igrah
- za osvojeno medaljo na para olimpijskih igrah invalidov

ZLATA PLAKETA - trenerji športnikov, ki prejmejo veliko statuo

PRIIMEK	IME	ŠPORTNA PANOGA	DISCIPLINA	MESTO	RANG TEK.	TRENER
POGAČAR	TADEJ	KOLESARSTVO - CESTNO	etapna dirka	1	GTV-TDF	ANDREJ HAUPTMAN
ROGLIČ	PRIMOŽ	KOLESARSTVO - CESTNO	etapna dirka	2		/

MALA STATUA:

- za doseženo 1.-3. mesto na svetovnem prvenstvu ali dosežen svetovni rekord v neolimpijski športni panogi, ki jo priznava MOK v absolutni konkurenci
- za doseženo 2. ali 3. mesto v končni uvrstitvi svetovnega pokala v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci
- za doseženo 1.-3. mesto na evropskem prvenstvu ali evropski rekord v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci
- za doseženo 1.-3. mesto na svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini v konkurenci mlajših članov
- za doseženo 1. mesto na svetovnem prvenstvu invalidov ali dosežen svetovni rekord

SREBRNA PLAKETA - trenerji športnikov, ki prejmejo malo statuo

PRIIMEK	IME	ŠPORTNA PANOGA	DISCIPLINA	MESTO	RANG TEK.	TRENER
LAMPIČ	ANAMARIJA	SMUČANJE - TEK NA SMUČEH	sprint	3	SPP k.u.	NEJC BRODAR
ARTNIK	ALENKA	POTAPLJANJE - PROSTO POTAPLJANJE	potop v konstantni obtežitvi s stereo plavutmi	3	SR	TEA KOŠNJEK
DOBRNIK JANČIČ	SABINA	KEGLJANJE NA LEDU	ciljno tekmovanje	1	SP	JOŽE KOSAR
SAVŠEK	BENJAMIN	KAJAK KANU - SLALOM	C-1	1	EP	JOŽE VIDMAR
KAUZER	PETER	KAJAK KANU - SLALOM	K-1	2	EP	PETER KAUZER st.
CISAR	ALEX	SMUČANJE - BIATLON	12,5 km zasledovalno	3	ml. čl. SP	JANEZ MARIČ

ZLATI ZNAK:

- za doseženo 1.-3. mesto na svetovnem prvenstvu ali dosežen svetovni rekord v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v absolutni konkurenci
- za doseženo 1.-3. mesto na evropskem prvenstvu ali dosežen evropski rekord v neolimpijski športni panogi, ki jo priznava MOK v absolutni konkurenci
- za doseženo 1.-3. mesto na svetovnem prvenstvu v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v konkurenci mlajših članov
- za doseženo 1.-3. mesto na evropskem prvenstvu v olimpijski disciplini v konkurenci mlajših članov
- za doseženo 2.-3. mesto na svetovnem prvenstvu invalidov
- za doseženo 1. mesto na evropskem prvenstvu invalidov

BRONASTA PLAKETA - trenerji športnikov, ki prejmejo zlati znak

PRIIMEK	IME	ŠPORTNA PANOGA	DISCIPLINA	MESTO	RANG TEK.	TRENER
PLETIKOS	NIK	JADRANJE	laser radial	3	SP	KLAVDIJ PLETIKOS
ČAS	JAKA	VESLANJE	dvojec	3	ml. čl. EP	DUŠAN JURŠE
KREBS	NIK					
PERČIČ	MAKS	HOKEJ NA LEDU	3x3	1	MOI	ROBERT PESJAK
LESNIČAR	TJAŠ	HOKEJ NA LEDU	3x3	2	MOI	ROBERT PESJAK
AŽNOH	ROK	SMUČANJE - ALPSKO	superveleslalom	2	MOI	BOŠTJAN ANDERLIČ
HAFNAR	MARK	SMUČANJE - SMUČARSKI SKOKI	srednja skakalnica	2	MOI	PRIMOŽ TRIPLAT

SREBRNI ZNAK:

- za doseženo 1.-3. mesto na evropskem prvenstvu ali dosežen evropski rekord v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v absolutni konkurenci
- za doseženo 1.-3. mesto na evropskem prvenstvu v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v konkurenci mlajših članov
- za doseženo 1.-3. mesto na svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini v mladinski konkurenci
- za doseženo 1.-3. mesto na evropskem prvenstvu v olimpijski disciplini v mladinski konkurenci
- za doseženo 1.-3. mesto na svetovnem prvenstvu v športni panogi, ki je ne priznava MOK v absolutni konkurenci
- za doseženo 2.-3. mesto na evropskem prvenstvu invalidov

PRIIMEK	IME	ŠPORTNA PANOGA	DISCIPLINA	MESTO	RANG TEK.
BOŽIČ	LUKA	KAJAK KANU - SLALOM	3 X C-1	1	EP
LENARČIČ	JURE	KAJAK KANU - SLALOM	3 X C-1	1	EP
SAVŠEK	BENJAMIN	KAJAK KANU - SLALOM	3 X C-1	1	EP

HOČEVAR	EVA ALINA				
NOVAK	LEA	KAJAK KANU - SLALOM	3 X C-1	2	EP
KOZOROG	ALJA				
BOMBEK	JAN				
PRESEČNIK	JERNEJ	SMUČANJE - SMUČARSKI SKOKI	normalna skakalnica ekipno	1	ml. SP
HAFNAR	MARK				
MOGEL	ŽAK				
DVORNIK	NEJA	SMUČANJE - ALPSKO	superveleslalom	2	st. ml. SP
PLANKO	LOVRO	SMUČANJE - BIATLON	12,5 km zasledovalno	3	st. ml. SP
KOMAR	KATRA				
LOGAR	LARA				
REPINC ZUPANČIČ	JERNEJA	SMUČANJE - SMUČARSKI SKOKI	normalna skakalnica ekipno	3	ml. SP
BRECL	JERNEJA				
TAMPE	NIKLAS	KARATE	borbe do 55 kg	2	ml. EP

Opombi:

- Zajeti so uradni rezultati, ki so jih NPŠZ posredovale do vključno 30. 9. 2019 in dopolnile z doseženimi rezultati do 30. 9. 2020.
- Športniki in trenerji v poševnem tisku so navedeni dvakrat ali večkrat, kar pomeni, da prejmejo priznanje višjega ali istega ranga, vendar so morali biti zaradi članstva v ekipi ali treniranja več športnikov objavljeni večkrat, v skladu s pravilnikom pa se prejme priznanje samo za en, najboljši dosežek.

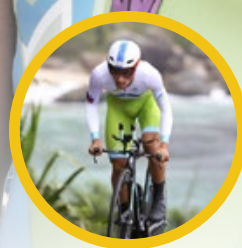
KOMPAS

ZLATI
PARTNER

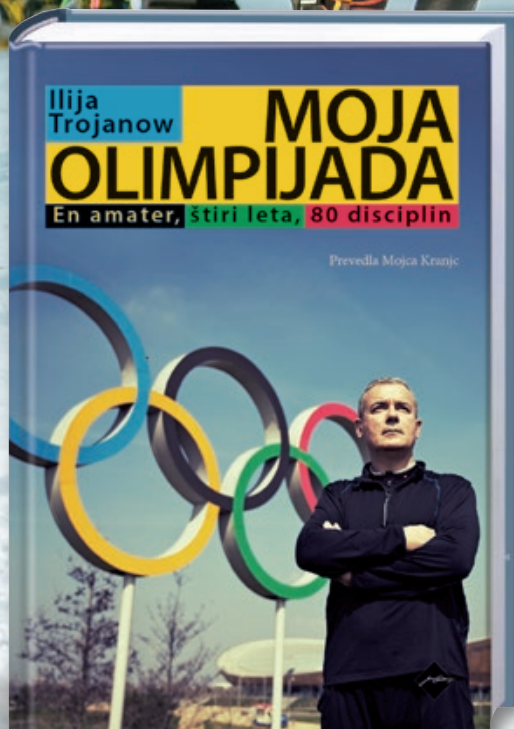
S Kompasom na

OLIMPIJSKE IGRE V TOKIO 2021

Vse materialne avtorske pravice so last Mladinske knjige.

© Mladinska knjiga

HUMOREN IN MOTIVACIJSKI ŠPORTOPIS ZA VSE ŠPORTNIKE PO DUŠI

»Edini človek, ki ga velja
premagati, sem jaz sam.«

Ilija Trojanow

Najhitreje do knjige: 📍 v knjigarnah Mladinske knjige 🌐 www.emka.si ☎️ 080 12 05

BRONASTI
PARTNER

Tačka lisjačka, ali veste, kaj je to športni duh?

@LisjakFoksi

www.foksi.si

www.olympic.si

FOKSI

Na Trgu republike največji športni poligon

Evropskemu tednu športa, ki je s športnimi dejavnostmi o pomenu rednega gibanja ozaveščal med 23. in 30. septembrom, se je letos prvič pridružil tudi dan slovenskega športa. »Gre za praznik s posebnim pomenom, posvečen je slovenskemu športu in promociji športa v najširšem smislu, s posebnim poudarkom, da vsi državljani praznik, 23. september, obeležijo z lastno telesno aktivnostjo,« so povedali na Olimpijskem komiteju Slovenije – Združenju športnih zvez (OKS – ZŠZ). Prav na praznik je bil na Trgu republike v Ljubljani postavljen največji športni poligon s pestro paleto vadb in gibalnih izzivov. Istega dne so bile v Novem mestu Športne igre zaposlenih, na Bledu pa so slavnostno obeležili 20-letnico

dvojne slovenske zmage na olimpijskih igrah v Sydneyju, ko so se v zgodovino zapisali Iztok Čop, Luka Špik in Rajmond Debevec.

Dan slovenskega športa je bil uvertura v nadaljnje pestro športno dogajanje, ki s športnimi prireditvami in drugimi aktivnostmi popestri zadnji teden v septembru. »Glavni namen je približati šport čim širši populaciji in spodbuditi k zdravemu, aktivnemu življenju in kakovostnemu preživljanju prostega časa. Šport povezuje, združuje in vključuje,« so še povedali na OKS – ZŠZ, ki je nacionalni koordinator evropskega tedna športa.

Bach optimističen glede gledalcev na olimpijskih tekmah

Predsednik Mednarodnega olimpijskega komiteja Thomas Bach in japonski premier Jošihide Suga sta si v Tokiu izmenjala pozdrav s pestmi in se zavezala, da bodo prestavljene olimpijske igre kljub pandemiji v deželi vzhajajočega sonca izpeljali po načrtih. Bach meni, da si bodo OI lahko v živo ogledali tudi navijači.

Thomas Bach, ki je bil v Tokiu na štiridnevem obisku prvič po marčevski preložitvi iger, se je tudi prvič pogovoril z Jošihidom Sugo, odkar je slednji pred komaj dvema mesecema prevzel funkcijo premiera. Razpravljala sta o ukrepih za izvedbo iger prihodnje poletje v varnih razmerah kljub nedavni ponovni razširitvi koronavirusa v Evropi in ZDA.

Suga je znova poudaril odločenost, da bodo tokijski organizatorji priredili igre, ki so jih morali marca zaradi pandemije preložiti za leto dni in se bodo po novem začele 23. julija 2021. »Še naprej spoštujemo zavezo za organizacijo varnih olimpijskih iger, medtem ko tesno sodelujemo z MOK,« je dejal japonski premier.

Bach je samozavesten tudi glede tega, ali si bodo olimpijske boje na Japonskem prihodnje leto lahko ogledali navijači. Kot je zatrdil predsednik MOK novinarjem po srečanju s premierom, verjame, da bodo na prizoriščih navzoči tudi gledalci.

»Na tem sestanku smo bili popolnoma enotni in odločeni, da bomo olimpijske in paraolimpijske igre Tokio 2020 prihodnje poletje v Tokiu priredili z velikim uspehom,« je dejal Bach. »Skupaj lahko naredimo te igre in olimpijski ogenj za vse kot luč na koncu predora,« je dodal Bach.

Japonska javnost je ob nedavni ponovni širitvi novega koronavirusa v Evropi in ZDA zelo skeptična glede organizacije iger v Tokiu. Raziskava Kyodo News je pokazala, da je približno 84 odstotkov vprašanih izrazilo zaskrbljenost zaradi rekordnega povečanja okužb s koronavirusom na Japonskem.

Zbrali rekordno število sredstev za športnike iz socialno šibkih okolij

V letu, ko projekt Botrstvo v Sloveniji praznuje deset let delovanja, naša država pa je po nešteti uspehih športnih junakov upravičeno dobila dan slovenskega športa (23. september), sta Zveza prijateljev mladine Ljubljana Moste - Polje in OKS – ZŠZ kot enakovredna partnerja po več mesecih temeljitih priprav ustanovila projekt, imenovan Botrstvo v športu.

Že poprej sta partnerja tega projekta vsak po svoje skrbela za nadarjene mlade športnike, ki zaradi različnih vzrokov niso imeli dovolj sredstev za športno udejstvovanje. Zveza prijateljev mladine LJ MP je to počela s programom podpore pri razvoju talentov, OKS – ZŠZ pa prek Fundacije za podporo mladim športnikom iz socialno ogroženih okolij.

Odslej bosta partnerja to počela skupaj v okviru projekta Botrstvo v športu, ki bo namenjen mladim športnikom iz socialno ogroženih okolij, starim od 14 do 23 let. Vsi, ki sodelujejo v projektu, se bodo trudili, da bi nabor različnih načinov zbiranja sredstev za mlade športnike čim bolj razširili, ga leto za letom nadgrajevali, hkrati pa dvigovali vrednost blagovne znamke Botrstvo v športu.

Zbrana nakazila se bodo v celoti stekla na račun projekta, ki je odprt pri Zvezi prijateljev mladine LJ MP, razdeljevanje pa bosta usklajevala dva dokumenta: sporazum o sodelovanju pri izvedbi projekta Botrstvo v športu ter pravilnik o izvajanju Botrstva v športu. Sredstva se bodo v večini razdelila prek programa štipendij, za katere pogoje bosta partnerja ob koncu vsakega koledarskega leta (prvič letos za leto 2021) pripravila poseben razpis, petino zbranega denarja pa bo ekipa Botrstva v športu lahko namenila za posebne sklade športnikov, nujne in posebne primere, ki zahtevajo hitro ukrepanje oziroma reševanje nastalega stanja. Če vsa sredstva tekočega leta ne bodo porabljena, se bodo v celoti prenesla v naslednje koledarsko leto.

Precejšen del sredstev, namenjenih za projekt Botrstva v športu, se bo – kot poprej za Fundacijo za mlade športnike iz socialno ogroženih okolij – zbiral na tradicionalni dobrodelni gala večerji OKS – ZŠZ, ki je letos pod častnim pokroviteljstvom Thomasa Bacha, predsednika Mednarodnega olimpijskega komiteja, potekala v gala dvorani ljubljanskega hotela Union.

Da ima projekt velik potencial, se je izkazalo tudi po razkritju Enza Smrekarja, podpredsednika uprave Atlantic Grupe in Olimpijskega komiteja Slovenije, ki je že ob rojstvu nove športno-humanitarne blagovne znamke napovedal donacijo – šlo bo za izjemnih 30.000 evrov – ter partnerstvo blagovne znamke Argeta in Botrstva v športu: »V Atlantic Grupi izjemno resno in načrtno pristopimo k projektom, namenjenim pomoči družbi, v kateri živimo, zlasti če gre za povezavo s športom. Z Botrstvom v športu se povezujemo prek naše krovne blagovne znamke Argeta, v katere kampanji uporabljamo slogan, ki pravi, da je življenje to, kar si naredimo sami. A zavedamo se, da vsi nimajo enakih štartnih položajev, zato je nedvomno prav, da takim mladim posameznikom pomagamo.«

Del uresničitve novega plemenitega projekta sta tudi častna ambasadorja Botrstva v športu, sloviti slovenski olimpijec Miroslav Cerar in Anita Ogulin, predsednica Zveze prijateljev mladine LJ Moste - Polje.

»Živimo v časih, ko marsikateri mladi športni talent in številni mladi, za katere je šport pomemben del vsakdana, v primerjavi z vrstniki nimajo enakih možnosti za razvoj. Botrstvo v športu je projekt, ki bo skušal omiliti razlike med otroki in mladimi, ki živijo v različnih gmotnih razmerah, hkrati pa bomo pozorni tudi na to, da skušamo možnost za ukvarjanje s športom zagotoviti čim več posameznicam in posameznikom iz šibkejših okolij. Vse z željo, da bi imelo čim večje število mladih možnost športno razvijati lasten potencial, se socialno bolje vključiti v okolje in na dolgi rok postati ne le športniki, ampak zdrave, močne, na življenje celostno pripravljene osebnosti. Skupni projekt ZPM LJ Moste - Polje in naše fundacije ima velik potencial, da Botrstvo v športu lahko postane pomemben dodatni steber razvoja slovenskega športa,« je ob velikem dogodku za slovenski šport in humanitarnost povedal Miroslav Cerar, nedvomno ena od glavnih osebnosti slovenske športne zgodovine.

Anita Ogulin, ena od protagonistov ZPM LJ Moste - Polje in botrstva, pa je takole strnila misli ob začetku velikega novega dobrodelnega športnega projekta: »Botrstvo v športu se bo začelo v obdobju, polnem negotovosti za vse. V času, ko še ne vemo, kakšna bo nova realnost. Z novim projektom želimo biti del rešitve za prihajajoče izzive, vse z željo, da bi mladim športnikom iz socialno šibkih okolij omogočili, da bi kljub finančnim omejitvam imeli status, primerljiv z vrstniki. Niti predstavljati si ne morete, kako pomemben je šport za mladega človeka. Kako pomembno je, da obstaja področje, kjer je najboljši ali konkurenčen. Četudi se tak talent nazadnje ne razvije v novega Rogliča, Bukovčeve, Dončiča, Štuhčeve, Kopitarja, Oblaka, Žolnirjevo, Zahovića, Majdičeve, Dragiča in druge slovenske športne junake, mu ali ji enakopravno izhodišče omogoča pomembne korake v socializaciji, izobraževanju, iskanju kariernih poti. Izjemno vesela in ponosna sem, da je pobuda Botrstva v športu naletela na tako dober odziv, in se že veselim nadaljnjih projektov, ki jih snujemo v krogu sodelavcev ZPM LJ Moste - Polje in OKS – ZŠZ.«

Kako lahko vi podprete projekt Botrstva v športu?

DONACIJA POLJUBNEGA ZNESKA

Prejemnik: ZPM LJ Moste-Polje, Proletarska 1, 1000 Ljubljana

IBAN: SI56 0201 2002 0297 991

BIC: LJBAS12X

Koda namena: CHAR

Namen: Botrstvo v športu

Sklic: SI 00 707

DONACIJA PREK SMS

Projekt Botrstvo v športu lahko podprete s SMS-sporočilom s ključno besedo SPORT5, s čimer boste prispevali 5 evrov za pomoč mladim športnikom iz socialno ogroženih okolij (ali s ključno besedo SPORT, s čimer boste za projekt prispevali 1 evro). Prispevajo lahko uporabniki mobilnih storitev Telekoma Slovenije, Telemacha, T2 in A1.

V prihodnjih mesecih bodo snovalci Botrstva v športu pripravili nove, domiselne načine zbiranja sredstev, o katerih vas bomo obveščali na nastajajoči spletni strani projekta, za več informacij pa lahko pišete na elektronski naslov sport@boter.si.

Do zdravih navad skupaj s SKB banko!

Oglasno sporočilo

V mesecu novembru je SKB banka svoje zaposlene in vse, ki jo spremljajo, postavila pred prav poseben izziv, ki je mnoge spodbudil h gibanju. V dneh od 9. do 29. novembra 2020 je v sodelovanju s tekaško ekipo Priprave potekal #Vztrajam izziv "21 dni, da navada zaživi, 10.000 korakov, da fit postaneš ti!".

V #Vztrajam izzivu je skupno sodelovalo več kot 60 zaposlenih, ki so skupaj opravili več kot 7.300.000 korakov! Nekateri izmed zaposlenih so izziv opravili celo večkrat, tudi trikrat, in skupno opravili kar 30.000 korakov v 21 dneh. V #Vztrajam izzivu, ki je spodbujal k zdravi navadi, pa je poleg zaposlenih v SKB sodelovalo tudi več kot 1.500 oseb, ki so pridno korakale in opravile izziv. Vsi skupaj bi tako s prehojenimi koraki kar 4x obkrožili Zemljo!

SKB banka je za dodatno motivacijo poskrbela z nagradno igro, v kateri so vsak teden izziva podelili 1x GARMIN SQ Venus uro ter 5x #Vztrajam športni paket. Izzivu so se pridružili tudi vrhunski slovenski športniki Maruša Mišmaš, Peter Kauzer, Tina Šutej in Veronika Macarol.

Vsi, ki so sodelovali v izzivu, so dokazali, da so pravi #Vztrajam ambasadorji in da je moč v majhnih, tihih korakih, ki jih delamo zjutraj, ko vse še spi, ali zvečer, ko je že tema in nas morda nihče ne vidi. To so namreč trenutki, ki jih posvetimo sebi in jih namenimo našemu zdravju in dobremu počutju. V letošnjem letu se še bolj kot kdaj koli prej zavedamo, kako pomembna sta zdravje in močan imunski sistem. SKB banka podpira prave odločitve. Odločite se prav in korakajte s SKB banko še naprej tudi vi!

 skbbanka
atp group

#VZTRAJAM izziv

21 dni, da navada zaživi.

10.000 korakov, da fit postaneš ti.

Metropolitan.si

Informativno-mnenjsko spletno mesto za bralce, ki jih zanima aktualno družbeno dogajanje in ki stremijo k prebiranju dobrih zgodb in preverjenih vsebin s področja življenjskega sloga.

AM Ljubljana, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, foto: Shutterstock

**ADRIA
MEDIA**
LJUBLJANA

SPONZOR OLIMPIJSKE
REPRESENTANCE SLOVENIJE

Mesto odličnih zgodb

Zgodovinsko besedilo Pierra de Coubertina našlo svoj dom v olimpijskem muzeju v Lozani

Zgodovinski rokopis, v katerem so predstavljeni prvotni načrti za oživitev olimpijskih iger, je bil podarjen olimpijskemu muzeju v švicarski Lozani skoraj 130 let po tem, ko ga je napisal baron Pierre de Coubertin.

Francoski rokopis je bil elegantno napisan s črnilom sepija na štirinajstih listih tkanega papirja na hrbtni strani praznih prijavnih za Mednarodni kongres o telesni vzgoji leta 1889, ki ga je med svetovnim sejmom v Parizu organiziral Coubertin. Izvirne strani iz manifesta, ki prikazujejo zanimive revizije, bodo zdaj na ogled v olimpijskem muzeju – prvič bodo predstavljene javnosti.

Predsednik Mednarodnega olimpijskega komiteja Thomas Bach je ob tej priložnosti dejal: *»Danes je pred nami zgodovina. Na eni ravni smo priča temu zgodovinskemu dokumentu, rokopisu govora, ki je postavil filozofske temelje olimpijskega gibanja. Na drugi ravni smo priča*

zgodovinskemu trenutku, ko se ta rokopis vrača v svoj olimpijski dom, kraj, kamor sodi.«

Bach se je zahvalil Alisherju Usmanovu za donacijo in dodal: *»Ta donacija danes presega predajo rokopisa olimpijskemu muzeju. Vaša velikodušnost omogoča ta edinstveni trenutek, ki nas živo spominja na poslanstvo olimpijskih iger, da svet združi v mirni konkurenci. Zahvaljujoč vaši velikodušnosti lahko danes razmislimo o svoji zgodovini in proslavimo povezavo z našim ustanovnim očetom.«*

Bach je vsem predsednikom nacionalnih olimpijskih komitejev po svetu poslal kopijo zgodovinskega rokopisa; tudi Olimpijski komitej Slovenije je prejel svojo verzijo. Rokopis je na sedež slovenske krovne športne organizacije prispel 25. novembra, natanko 128 let po predstavitvi teksta na Sorboni. Kopija rokopisa bo na ogled v Slovenskem olimpijskem izobraževalnem centru v Ljubljani.

OKS pričakuje konkretno pomoč države in občin

Na videokonferenčni seji izvršnega odbora Olimpijskega komiteja Slovenije so člani spregovorili tudi o predlogih za pomoč športu v času pandemije novega koronavirusa, ki jih je OKS v minulega pol leta naslovil na vlado. Poudarili so, da večina predlogov ni bila udejanjenih, in upajo, da bodo nekateri uresničeni že v naslednjem paketu.

Generalni sekretar OKS Blaž Perko je dejal, da so od marca naprej pri pripravi predlogov – nekateri so nastali tudi po tujih vzorih – pozvali zveze, naj napovedo pričakovane izpade dohodkov zaradi prepovedi oziroma omejitev delovanja. Tedaj se je javilo 606 športnih organizacij, ki so predvidele 25-milijonski izpad. »Poizvedbo smo ponovili novembra, sodelovalo je prek 300 organizacij na čelu z vsemi največjimi zvezami. Te so lahko že postregle z bolj natančnimi podatki in izpadom nekaj nad 22 milijoni evrov,« je navedel Perko. Finančno ministrstvo je po njegovih besedah zavrnilo davčne predloge tudi zaradi izpada sredstev Fundacije za šport po obdavitvi srečk v času prve gospodarske krize pred leti.

Predsednik OKS Bogdan Gabrovec je navedel, da bo OKS trdno vztrajal pri vključitvi predlogov v sedmi, »kot pravi vlada, razvojni paket pomoči slovenskim organizacijam«. Med drugim je izpostavil možnost, da bo ogrožena organizacija olimpijskega festivala evropske mladine, predvidenega med 23. in 29. julijem 2023 v Mariboru. To se lahko zgodi zaradi skoraj popolnega črtanja športnih investicij, predvsem obnove dvorane Tabor, pa tudi drugih investicij v štajerski prestolnici.

Mojca Doupona, v. d. direktorice direktorata za šport na MIZŠ, se s kritikami ni strinjala. Pri tem je izpostavila skoraj nespremenjeno višino letnega programa športa ter delovanje vrhunškega in poklicnega športa v času krize. Gabrovec jo je dopolnil, da sodelovanje MIZŠ z OKS ocenjuje kot zgledno in uspešno. Težava je pri drugih ministrstvih in načelnem odnosu do športa pri črpanju sredstev iz državnega proračuna, tudi kar se tiče objektov.

Člani izvršnega odbora Olimpijskega komiteja Slovenije so potrdili tudi letni delovni in finančni načrt za prihodnje leto. OKS – ZŠZ načrtuje 9,4 milijona evrov prihodkov in odhodkov.

Slovenski šport pripravljen na povezovanje in sodelovanje

Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez je konec novembra skupaj s partnerji, med katerimi so poleg športnih organizacij sodelovali tudi ugledni akademski predstavniki, izpeljal 15. kongres športa za vse. Dvodnevni strokovni kongres je prvič potekal na spletu, spremljalo ga je 547 udeležencev, sodelovalo pa je 34 strokovnjakov s področja športa in turizma. Po odzivih udeležencev so organizatorji lahko samozavestni v razmišljanjih, da bi imel kongres svetlo prihodnost tudi v spletni različici, ki je bila dinamična in interaktivna, a zagotovo se vsi strinjamo, da je osebni stik tako kot v športu tudi v izobraževalnih vsebinah še kako pomemben, zato upamo, da bomo kmalu spet lahko napolnili dvorane.

Organizatorji so nosilno temo z naslovom »Izzivi športnih organizacij na področju športne rekreacije, turizma in okolja« zaradi aktualnih razmer obogatili z okroglo mizo in delavnicami o športu v času epidemije. Na njej so opozorili na negativne posledice omejevanja gibanja in iskali rešitve, kako bi v danih okoliščinah organizirali športno vadbo na način, da šport ne bi predstavljal žarišča okužb, ampak zagotavljal vse pozitivne učinke na posameznika in družbo.

Vsi sodelujoči so poudarili, da bi šport moral biti del rešitve za preprečevanje širjenja virusa sars-cov-2, saj slovenski šport zna in zmore prilagoditi izvajanje vadbe zahtevni zdravstveni situaciji. Kar 176 predstavnikov športnih organizacij je sodelovalo v razmišljanjih o aktualnih ukrepih preprečevanja širjenja drugega vala covid-19. Kot sogovornici sta sodelovali tudi gostji z ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter NIJZ. Strokovna športna javnost je znova opozorila na negativne posledice, ki jih prinaša omejevanje gibanja, ter na pomen gibanja za ohranjanje telesnega, duševnega in socialnega zdravja posameznika in populacije, vzdrževanja produktivnosti dela, kakovostnega življenja in vzora, kako se odgovorno odzvati pri širjenju virusa.

Športna stroka poziva vlado RS, da pri sprejemanju ukrepov za preprečevanje širjenja virusa, ki zadevajo šport, v strokovno skupino vključi tudi športne strokovnjake in poleg tveganj zaradi trenutnih zdravstvenih okoliščin upošteva navedene vidike ter zaupa športni stroki, da sodeluje pri oblikovanju teh ukrepov. Hkrati naj vlada RS v svojih javnih nastopih spodbuja prebivalstvo h gibanju skladno s trenutnimi omejitvami proti širjenju virusa. Ob izboljšanju epidemiološke slike v državi in sproščanju ukrepov pa naj vlada spodbuja gibalno udejstvovanje prebivalcev tudi s subvencijami in olajšavami za njihovo vključevanje v programe športne vadbe.

V upanju na čim hitrejšo vrnitev v življenje pred epidemijo in ob priložnostih, ki jih prinaša sodelovanje, so potekale razprave, povezane z nosilno temo. Štirinajst strokovnjakov, ki delujejo v športnem turizmu, je predstavilo svoja razmišljanja, strateške priložnosti, aktualne programe in prireditve ter primere dobrih praks, ki kažejo dobre rezultate obojestranskega sodelovanja.

Šport pripomore tudi k petzvezdičnim doživetjem in prispeva k izpolnitvi vizije o Sloveniji kot globalni zeleni butični destinaciji za zahtevnega obiskovalca, ki išče raznolika in aktivna doživetja pa tudi mir. Sodobni športno-turistični programi morajo biti pripravljeni na strokovnih temeljih za vse tipe športnih turistov.

Pri izvajanju v praksi pa se moramo izogniti prekomernemu netrajnostnemu turizmu, ki z negativnimi vplivi ruši ravnovesje med zadovoljstvom obiskovalcev, rastjo in razvojem turističnih podjetij ter zadovoljstvom lokalnih prebivalcev. Pandemija covid-19 je posegla na vsa področja turizma in z njim povezanega športa. Prihodnosti zelene strategije turizma in športa ne sme zamajati gašenje posledic pandemije, ki bi temeljilo zgolj na želji čim hitreje se vrniti v staro realnost.

Drugi dan kongresa je bil namenjen praktičnim vsebinam, s katerimi so organizatorji želeli predstaviti nekatere možnosti in oblike vsakodnevnne rekreacije tudi v časih omejenega druženja. Zagotovo je najučinkovitejša strokovno vodena vadba, a v teh časih predvsem ne smemo zanemariti rednega gibanja. Na predavanjih in aplikativnih delavnicah so udeležencem predstavili konkretne vaje in napotke, kako skrbeti za zdravje in krepiti telo, kar lahko pomaga tudi pri preprečevanju akutnih poškodb v primeru padcev, ki so v zimskih časih na poledeneli podlagi precej pogosti.

Petnajsti kongres športa za vse je, čeprav je potekal na spletu, minil z odliko. Dva dneva slediti vsebinam prek zaslonov je drugačen izziv kot druženje v kongresnih dvoranah. Zato so bili prireditelji pred precejšnjim izzivom: izbrati lažjo pot in kongres odpovedati ali pa se spopasti z izzivom in kongres kljub prepovedi združevanja izpeljati atraktivno, dinamično in interaktivno. Kot športni delavci pred izzivi ne pokleknemo, ampak se jih lotimo načrtovano in organizirano, tako kot vsake športne vadbe, ki vodi do rezultata. In upamo, da nam je v največji meri uspelo.

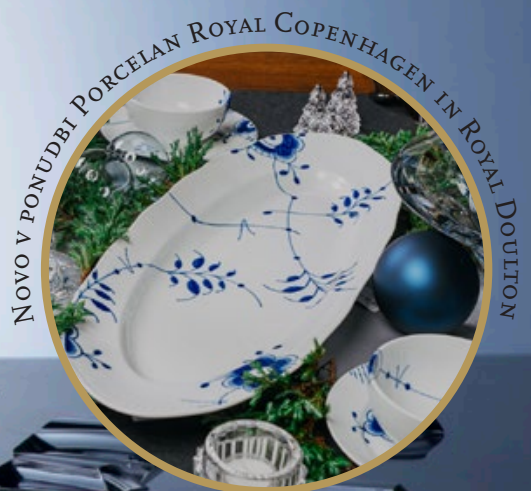
Dobrodošli tudi prihodnje leto, ko bo Slovenija – poleg predsedovanja Svetu EU – svetovno pozornost pritegnila tudi zaradi organizacije 27. svetovnega kongresa TAFISA 2021, ki ga gostimo od 6. do 10. oktobra v Portorožu.

LJUBLJANA MESTNI TRG 22 01 24 12 701
 KOPER ČEVLIJARSKA ULICA 15 05 62 78 423
 ROGAŠKA SLATINA ULICA TALCEV 1 03 81 80 237

NAKUPUJ IZ NASLONJAČA
 WWW.STEKLARNA-ROGAŠKA.SI

  rogaska1665

NOVO V PONUDBI PORCELAN ROYAL COPENHAGEN IN ROYAL DOUTLON

Forum športnikov še ni rekel zadnje besede

Olimpijski komite Slovenije in njegova komisija športnikov sta pripravila virtualni nacionalni forum športnikov. Skupna ugotovitev foruma je bila, da športniki še niso izkoristili vseh možnosti za predstavljanje svojih predlogov za delovanje športa.

Tako predsednik OKS Bogdan Gabrovec kot generalni sekretar Blaž Perko sta obljubila pomoč pri delu komisije, kar z olimpijsko solidarnostjo denarno podpira tudi Mednarodni olimpijski komite. »Verjamem, da delo že dobro poteka in da bo v prihodnje še boljše. Malo nas ovirajo zdravstvene razmere. Ena izmed pomembnih nalog pa je, da se na športnike ne pozabi, ko končajo tekmovalno kariero. Na nekaterih področjih smo uspešni pri pripravah na drugo kariero, pri drugih pa nas čaka malo več dela. Mogoče bi bilo lahko več pripravništev pri sponzorjih OKS in tudi širše,« je izpostavil Gabrovec in nadaljeval, da je predsednica komisije športnikov in nekdanja judoistka Raša Sraka Vuković morda premalo agresivna, zlasti glede na to, iz katerega športa izhaja.

»Kritiko predsednika bom vzela na znanje in bom v prihodnje malo bolj agresivna,

pričakujem pa aktivno udeležbo tudi drugih športnikov, za kar smo in bomo še dodatno ustvarili boljše razmere za delo,« je začela Raša Sraka Vuković, preden je predstavila dosedanje delo. Komisija športnikov je prisotna v delovanju izvršnega odbora OKS, njegovega strokovnega sveta in drugih organov. Tako lahko sodeluje tudi pri pripravi dokumentov, ki so povezani s pravicami športnikov, od štipendij do meril za nastope na olimpijskih igrah. Raša Sraka Vuković je izpostavila, da pričakuje več predlogov športnic in športnikov, ter napovedala izboljšanje ozaveščenosti športnikov in načina komunikacije. Zato bodo ustanovili komisije športnikov v okviru nacionalnih panožnih športnih zvez, saj jih mnoge nimajo.

Člani komisije v mandatu 2018–2022 so še podpredsednik hokejist Marcel Rodman, rokometaš David Miklavčič, lokostrelka Ana Umer in tokrat odsotni biatlonec Klemen Bauer. »Po skoraj desetletju dela vidim, kaj vse je možno storiti kot predstavnik športnikov, pri tem pa je pomembno, da mu drugi zaupajo in se zavedajo pomena

konkretnih problemov. Šest ali sedem let je trajalo, da me tudi vodstvo zveze ni videlo kot večnega upornika, ampak kot nekoga, ki lahko koristno sodeluje pri pripravi pomembnih vsebinskih vprašanj,« je svoje delo predstavil smučarski skakalec Jernej Damjan. Od leta 2013 je predstavnik vseh športnikov na Smučarski zvezi Slovenije, od leta 2019 član športne komisije Mednarodne smučarske zveze, od letos tudi komisije Fis za pripravo pravilnikov za športna tekmovanja v času pandemije novega koronavirusa.

Rodman je priznal, da ob vključitvi v komisijo sploh ni vedel, kaj ta počne: »Težava je tudi, da se aktivni športniki težko vključijo v delo, a je njihovo sodelovanje ključno.« Miklavčič je izpostavil »težak prehod iz tekmovalne kariere v soustvarjanje športne politike, tudi zaradi ukvarjanja s pravno terminologijo.

Nekdanji atlet in olimpijec Rožle Prezelj, zdaj varuh športnikovih pravic, pa je navzoče seznanil s prenovi pravil komisije športnikov OKS, ki jih bodo morali še potrditi.

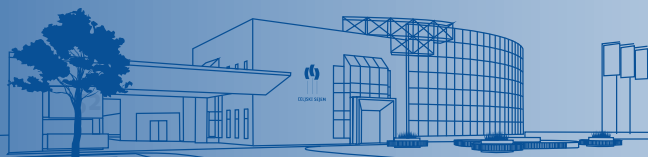
Veselimo se dni, ko se bomo lahko ponovno družili z vami na Celjskem sejmu!

... do takrat pa ostanite zdravi!

V letu 2021 napovedujemo:

MEDNARODNI INDUSTRIJSKI SEJEM 2021, 8.–11. junij 2021

53. MOS, 15.–19. september 2021

Z NAMI GRE LAŽJE

SPONZOR
OLIMPIJSKEGA KOMITEJA SLOVENIJE

Skupini SIJ priznanje MOK za jeklene poligone za vadbo na prostem

Skupina SIJ je za projekt postavitve jeklenih poligonov za vadbo na prostem prejela priznanje Mednarodnega olimpijskega komiteja (MOK) 2019 »šport in trajnostna arhitektura« (2019 IOC Trophy – Sport and Sustainable Architecture). Priznanje MOK 2019 za razvijanje športnih objektov z uporabo trajnostnih materialov je predsedniku uprave Skupine SIJ Andreyu Zubitskiyu med svojim uradnim obiskom v Sloveniji podelil predsednik MOK Thomas Bach.

V Skupini SIJ smo v sodelovanju z Olimpijskim komitejem Slovenije – Združenjem športnih zvez ter v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi na različnih koncih Slovenije postavili 14 jeklenih poligonov za vadbo na prostem. Do leta 2022 bomo postavili še šest jeklenih poligonov za vadbo na prostem in tako omogočili šport in rekreacijo za vse – ne glede na športno kondicijo in starost.

»Projekt poligonov izpolnjuje prav tiste lastnosti, ki jih s priznanjem šport in trajnostna arhitektura nagrajujemo v Mednarodnem olimpijskem komiteju, saj spodbujamo gradnjo trajnostno naravnanih športnih objektov. Sodelovanje Skupine SIJ in Olimpijskega komiteja Slovenije prepoznavamo kot zgledno partnersko sodelovanje in se veselimo vaših prihodnjih skupnih projektov s pridihom jekla,« je ob predaji priznanja povedal predsednik MOK Thomas Bach.

Predsednik uprave Skupine SIJ Andrey Zubitskiy je ponosen, da so vse družbeno odgovorne in trajnostno naravnane aktivnosti Skupine SIJ prepoznane ne samo v lokalni skupnosti in na ravni države, temveč da jih je opazil in nagradil tudi MOK: »Počaščeni smo, da smo prejemniki nagrade za šport in

trajnostno arhitekturo. Kot največja jeklarska skupina v Sloveniji si s tem projektom prizadevamo, da bi javnost spoznala, kako pomemben in vsesplošno uporaben material v naših življenjih je jeklo. Z njim se srečujemo povsod, tudi v športu in športni infrastrukturi. Z vsakim podarjenim poligonom v Skupini SIJ naredimo veliko dobrega za prebivalce lokalnih skupnosti. V Skupini SIJ v sodelovanju z Olimpijskim komitejem Slovenije sicer prepoznavamo še številne trajnostno naravnane možnosti uporabe jekla in stranskih proizvodov v športni infrastrukturi. Naslednje leto bomo tako na olimpijske igre v Tokio ponesli slovensko baklo, narejeno iz SIJ-evega stoođstotno recikliranega jekla in lesa. Razvijamo pa tudi projekt grbinastih poligonov (angl. pumptrackov), za izdelavo katerih bomo uporabljali žlindro, stranski proizvod pri proizvodnji jekla, in tako elemente krožnega gospodarjenja širili tudi na področju športa za vse. To nagrado tako posvečam našim sodelavcem, ki izdelujejo jeklene poligone, in vsem tistim, ki skrbijo za razvoj novih trajnostno naravnanih projektov Skupine SIJ v športu.«

Družbena odgovornost projekta pa se ne udejanja samo s postavljanjem trajnostne športne infrastrukture. Vsak jekleni poligon ima namreč svojega ambasadorja, uspešnega športnika iz kraja, kjer je poligon postavljen. S svojim vzorom in jekleno voljo so zgled in spodbuda, da ljudje z redno rekreacijo poskrbijo za svoje telo in duha. Tako za vrhunske rezultate kot tudi za redno rekreacijo sta potrebni samodisciplin in vztrajnost, kar je sporočilo projekta Jeklena volja, s katerim v Skupini SIJ skupaj z ambasadorko Jeklene volje Petro Majdič združujemo različne aktivnosti. Z njimi, tako kot tudi s postavljanjem jeklenih poligonov za vadbo na prostem, v ljudeh prebujamo jekleno voljo pri športnih aktivnostih in drugih pomembnih ciljih.

Gibanje je za zdravje in proti gospodarski krizi

Kolikokrat smo že slišali, da je preventiva boljša kot kurativa? Vsekakor je bolje bolezen preprečiti, če je to mogoče, kot pa se soočiti z zdravljenjem, ki je, četudi je na koncu uspešno, lahko dolgotrajno, mučno, negotovo in ne nazadnje tudi drago. Tudi o tem, katera je ena od najbolj zanesljivih oblik preventive, ni dvoma. Zdrav življenjski slog, v središču katerega je redno gibanje.

Časi, ko so nekateri na športne rekreativce gledali kot na norce, ki z znojenjem in mučenjem samih sebe zapravljajo čas in denar, so, vsaj tako upamo, preživeti. V dobi pretežno sedečih služb nas šport in gibanje ohranjata zdrave, vitalne, delovno sposobne, v številnih primerih tudi socialno bolj povezane z okolico. Šport za vse ni le nebodigatreba konjiček, temveč tista pristočasna dejavnost, ki ima, če se je lotimo z zdravo pametjo, številne multiplikativne pozitivne učinke na domala vsa področja v življenju.

Pomen aktivnega življenjskega sloga so sedanji pandemični časi le še podkrepili, obenem pa izpostavili, da ga tako pri nas kot drugod po svetu še vedno preveč jemljemo kot nekaj postranskega in ne kot na sestavni del življenja ter možno rešitev za marsikatero tegobo.

Dobro delujoč imunski sistem nas varuje pred okužbami in nam tudi pomaga v boju z boleznimi, najbolj krepak pa je, če živimo zdravo, če se redno, vendar še vedno dovolj zmerno gibamo. To v zadnjih mesecih, ko po svetu razsaja koronavirus, poudarjajo strokovnjaki na domala vsakem koraku.

»Živim na Bledu, kjer je švicarski zdravnik Arnold Rikli že v 19. stoletju ugotovil, da se ljudje, ki imajo kronične bolezni, z zdravim načinom življenja, telovadbo ali hojo bolje spopadajo z boleznijo. Pred 20 leti smo zdravili še tako, da so bili bolniki čim dlje v postelji, ležalne dobe in okrevanje so bili dolgi. Zdaj poskušamo bolnike aktivirati, čim je to možno. Aktivacija in pravilna prehrana prispevata k boljšemu, hitrejšemu okrevanju. Pred dobrim letom dni sem tudi sam dobival kemoterapijo, vendar sem bil vseskozi

telesno aktiven. Angleži delajo študijo, v kateri pri bolnikih z rakom v 48 urah po diagnozi organizirajo vadbo v fitnessu. Tisti, ki so aktivni, imajo manj zapletov s kemoterapijo, zdravljenje poteka bolje. Študija je še v pripravi, vendar okvirne ugotovitve držijo. Če smo redno aktivni, je imunski sistem bolje pripravljen, vendar je treba poudariti tudi to, da je pri ekstremnih naporih oslavljen. Moj prijatelj je bil ultramaratonec in je imel veliko zdravstvenih težav. Pri 40 letih je prebolel zelo hudo obliko noric, prebolel je tudi sepso in imel pogoste prehlade. Po mojem priporočilu se je nato nekoliko umiril, še vedno je zmerno tekkel in se mu je zdravje počasi izboljšalo. Nobena skrajnost ni dobra, zmerna telesna aktivnost pa vsekakor je,« je dobrotiti gibanja izpostavil primarij magister Matjaž Turel, internist pulmolog, vodja kliničnega oddelka za pljučne bolezni in alergijo pri UKC Ljubljana.

Zanj so vrednote, ki jih gojijo v športu, ključne tudi v boju s pandemijo. »Slovenci smo športniki po duši in športniki so nam lahko vzor. Zelo se odpovedujejo, da dosežejo svoje cilje. To, kar se nam dogaja sedaj, moramo vzeti kot življenjsko tekmo, v kateri se ne smemo pred ciljem veseliti zmage ali obupati pred koncem,« je med spomladanskim prvim valom epidemije dejal član zdravniške komisije pri Olimpijskem komiteju Slovenije in zdravnik slovenske reprezentance v alpskem smučanju.

V nekaj mesecih izgubili leta

Na žalost smo letos tudi spoznali, kaj se zgodi, če organizirano športno gibanje le za nekaj časa postavimo na stran. Slovenski osnovnošolci in srednješolci so se spomladi in nato spet jeseni šolali na daljavo, brez neposrednega stika s telesno vzgojo. Testiranja, ki so jih opravili, ko so se osnovnošolci za kratek čas vrnili v šolske klopi, so navrgla malodane pretresljive rezultate. V povprečju se je gibalna sposobnost osnovnošolcev zmanjšala za 13 odstotkov, za 17 odstotkov je upadla njihova aerobna zmogljivost, za 20 odstotkov se je povečal delež otrok s prekomerno težo ...

»V dveh mesecih so se nekateri otroci in mladostniki vrnili na stanje telesnih zmogljivosti izpred desetih let. Nismo tako pesimistični, da bi dejali, da bomo potrebovali deset let, da bi odpravili nastalo škodo, saj smo v Sloveniji v preteklosti že pokazali, da znamo in zmoremo. Imamo dobro infrastrukturo in kompetentne športne pedagoge. Z resnimi ukrepi bi v štirih letih prišli na prejšnje stanje,« je stanje ocenil prof. dr. Gregor Jurak s Fakultete za šport Univerze v Ljubljani, ki ga skrbi, da smo ustvarili koronageneracijo, ki bi lahko imela v prihodnje obilico težav. Z njo pa slovenska družba kot celota, njen izobraževalni in zdravstveni sistem ter tudi gospodarstvo.

»Gre za otroke, ki so z lahkoto prešli na bolj pasiven način življenja z gledanjem zaslonov. Bojim se, da smo že ustvarili koronageneracijo, pri kateri bodo posledice resne tudi

dolgoročno. Predvidevamo, da bodo ti otroci izgubili zelo veliko aerobne moči in koordinacije gibanja, zato bodo učno manj sposobni. To bi se moralo pokazati že pri prihodnjih maturitetnih rezultatih, kasneje v življenju in tudi pri manjših delovnih zmožnostih. Če telesne pripravljenosti ne bodo vrnili na prejšnjo raven, bo to generacija, ki bo več pri zdravnikih in bo ne nazadnje v tretjem valu epidemije, ki ga lahko pričakujemo po novem letu, tudi bolj nagnjena k okužbi, saj ji bo imunost padla zaradi pasivnosti,« je opozoril Jurak, ki je tudi vodja raziskovalne skupine SLOFit in član strokovnega sveta za splošno vzgojo in izobraževanje.

Z gibanjem do znanja in delovne učinkovitosti

Ocenjuje, da bi morala ob spremembah, ki jih doživljamo, športna aktivnost postati del našega vsakdana in sestavni del tudi drugih procesov v življenju.

»Epidemija je tudi priložnost za razmislek o drugačnih načinih poučevanja. Ni treba, da je to le spletno poučevanje, lahko ustvarimo učilnice na prostem, s katerimi bi zagotovili večjo razdaljo med učenci. Ob tem bi imeli gibalno dejavno učenje pri vseh predmetih, ki je dokazano zelo uspešno. Dvajset minut aerobne vadbe bistveno dvigne pozornost in prihaja do boljšega pomnjenja. Učenci bi ob gibalnih vzpodbudah bolje osvajali znanja tudi pri drugih predmetih,« je Jurak izpostavil interdisciplinarno razsežnost športa, pritrnil pa ji je tudi njegov kolega izr. prof. dr. Gregor Starc.

»Če se na to opustošenje razvoja otrok kot družba ne bomo odzvali, se koronageneraciji ne obeta nič dobrega. Predstavljajmo si, da ne naredimo ničesar in se igramo optimiste. Otroci, ki so zdaj za 17 odstotkov v minusu, kar zadeva vzdržljivost in s tem delovno učinkovitost, bodo do študentskih let mogoče sami nadoknadili sedem odstotkov izgubljenega. V študentskih letih bodo spet izgubili kakšnih pet odstotkov in na trg delovne sile vstopili s 15 odstotkov manjšo delovno učinkovitostjo. Leta 2019 je znašala neto dodana vrednost na slovenskega delavca 46.752 evrov, zdaj bo ta delavec vsak delovni dan naredil 15 odstotkov manj, kot bi lahko. To pomeni, da se bo samo zaradi tega njegova neto dodana vrednost znižala za približno sedem tisoč evrov. Če bo teh delavcev okrog 250 tisoč, kolikor je zelo približno število vseh otrok in mladostnikov koronageneracije, bo slovensko gospodarstvo na letni ravni izgubilo nekaj več kot 1,7 milijarde evrov. In to leto za letom. Če upoštevamo še, da bo koronageneracija zaradi slabšega razvoja možganov pri delu delala še nekoliko več napak, ki jih bo treba za njimi popravljati, in če bo zaradi klavnega telesnega stanja več na bolniški, lahko brez zadrege znesek zaokrožimo kar na dve milijardi evrov na leto. Seveda lahko tudi napovedi o dolgoživosti te generacije nemudoma začnemo popravljati navzdol,« je za časnik Finance zapisal Starc, ki tudi bedi nad projektom SLOfit in ima tako kot Jurak predloge za sistemske rešitve.

»Izgube za gospodarstvo in državo bi bile torej izjemne, škodo pa lahko precej omejimo ali jo celo odpravimo, in to za drobiž v primerjavi z izgubami, ki nam grozijo. Če bi vpeljali uro športa na dan za vse otroke, če bi šport v prvem in drugem triletju skupaj poučevali učitelji športne vzgoje in razredni učitelji, če bi ob subvencioniranih šolskih obrokih socialno depriviligirani otroci dobili tudi subvencionirano vadbo v športnih društvih, bi to državo stalo manj kot 200 evrov na otroka na leto. Vse to lahko zaženemo z denarjem, ki ga bo EU namenila odpravljanju posledic epidemije, in nekaj naredimo tudi za naše največje bogastvo – otroke. Vprašanje je seveda, ali smo dovolj zreli, da to storimo, ali pa bomo

raje dopustili, da nam 'strokovnjaki' zrežirajo drugi del grozljivke Ko otroci obmirujejo in naše najmlajše pahnejo še nekoliko globlje,« je še zapisal Starc.

Začimba, ki ne sme manjkati

Vprašanje je, kdaj in koliko bodo predlogi za večjo integracijo športa v vsakdan slehernika našli pot do odločevalcev v slovenski politiki, zdravstvu, izobraževanju, gospodarstvu. Gotovo pa je, da ni zdravo čakanje križem rok. Ne nazadnje zase lahko največ storimo sami in šport postavimo na mesto, ki mu pritiče.

»To je stvar sistema vrednot, imamo predstavo, da so nekatere stvari pomembnejše kot druge, vendar se posledic zavedamo šele, ko nekaj izgubimo. Če zbolimo, ugotovimo, da smo morda kaj delali narobe. To počnemo odrasli, pri otrocih takšnih življenjskih pomislov še ni. Starši smo tisti, ki jih vodimo tudi pri razumevanju takšnih ravnanj. Gibanje in šport sta kot začimba k jedi, nista glavna jed, naša osnovna življenjska dejavnost. Lahko prideta na vrsto na koncu, vendar je pomembno, da prideta na vrsto,« o izbiri aktivnega življenjskega sloga razmišlja prof. dr. Branko Škof, profesor športne vzgoje s Fakultete za šport Univerze v Ljubljani.

Da rekreacija ne sme biti nekaj, kar se zgodi naključno in poredko, ko si lahko odtrgamo nekaj minut časa, pravi tudi psihologinja, izr. prof. dr. Tanja Kajtna s Fakultete za šport Univerze v Ljubljani.

»Dejstvo je, da bolj ko smo telesno pripravljeni, v boljši fizični kondiciji ko smo, boljši imunski sistem imamo, s tem

pa smo bolj odporni na škodljive snovi iz okolja in na bolezni, tudi na viruse. Mislim, da smo v teh mesecih premalo opozarjali na pomen rekreacije in bi v resnici morali še bolj. Ena stvar, ki je lepa in se zgodi med rekreacijo, je tudi ta, da med vadbo razmišljamo o rekreaciji. Ne razmišljamo o čem drugem, ampak smo zelo osredotočeni na to, kar počnemo. Počitek, ki ga med rekreacijo doživljamo miselno, je izredno pomemben. Gibanje je pomembno, ja, za telo, a tudi na mentalni ravni, da lažje preživimo. Rekreacija ni nekaj, kar naj bi naredili tu pa tam kar tako, za popestritev. Rekreacija mora biti del življenja, naš vsakdanjik, nekaj, kar delamo namenoma in načrtno, ker se ob tem dobro počutimo in ker ima številne koristi. Zato si je zanjo vedno treba vzeti čas in jo načrtovati, tako kot načrtujemo počitnice, kdaj pridemo iz službe in kaj bomo jedli. Rekreacijo moramo preprosto vključevati v vsak naš dan,« je septembra, ob letošnjem evropskem tednu športa, povedala Kajtna.

Miha Hočvar

DELO.SI

V novi, osveženi podobi. Besedam smo dodali zvok.

S spletnim Delom vas popeljemo v svet profesionalnega športa in športne rekreacije. Predstavljamo vam aktualne športne rezultate, ekskluzivne intervjuje z znanimi športniki, komentarje športnih dogodkov in zakulisje športne scene. Ozaveščamo vas o pomenu gibanja in ponujamo strokovne nasvete za zdravo prehrano in celosten življenjski slog.

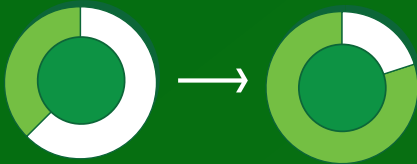
DELO

ZLATI
PARTNER

PREKOMERNA TELESNA TEŽA

PREKOMERNA TELESNA TEŽA JE POSTALA SPLOŠEN PROBLEM

povprečje v OECD

60 %

Skoraj 60 % ljudi ima prekomerno telesno težo ...

25 %

od katerih jih ima skoraj 25 % težave z debelostjo.

vir: OECD analize svetovnega zdravstvenega observatorija WHO, 2018

NEZDRAVE PREHRANJEVALNE NAVADE IN POMANJKANJE TELESNE AKTIVNOSTI POSPEŠUJEJO PORAST PREKOMERNE TELESNE TEŽE

50 % ljudi ima nezdrave prehranjevalne navade

Tretjina ljudi se ne giblje dovolj.

40 % časa v dnevu preživimo sede (npr. gledanje TV).

Dve petini ljudi zaužijeta premalo sadja in zelenjave.

vir: OECD analize svetovnega zdravstvenega observatorija WHO, 2018

OTROCI Z ZDRAVO TELESNO TEŽO IMAJO VEČJO VERJETNOST, DA BODO V ŠOLI USPEŠNI

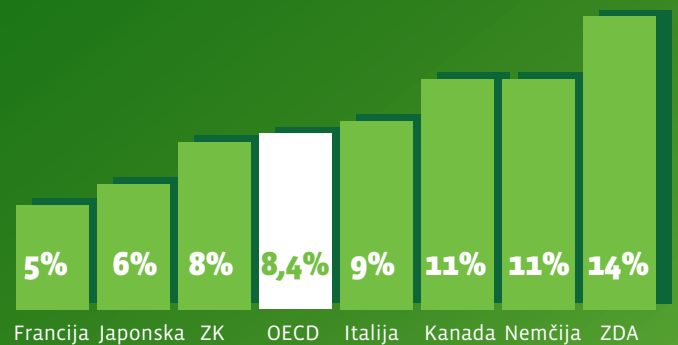
13 %

otroci imajo 13 % večjo verjetnost, da bodo v šoli uspešni, če imajo zdravo telesno težo

vir: OECD analize svetovnega zdravstvenega observatorija WHO, 2013-2014

DEBELOST PRINAŠA ZNATNO GOSPODARSKO BREME

% izdatkov za zdravje, porabljenih za zdravljenje bolezni, povezanih s prekomerno telesno težo, 2020-2050

vir: OECD analize, osnovane na OECD modelu SPHeP-NCD (strateški načrt javnega zdravstva glede obvladovanja nenalezljivih bolezni)

20 % ZMANJŠANJE VSEBNOSTI KALORIJ V ENERGIJSKO BOGATI HRANI* LAHKO PRIVEDE DO ...

* v 42 izbranih državah

zmanjšanja nenalezljivih bolezni za 1,1 milijona primerov na leto

1,4 milijona dodatnih polnozaposlenih delavcev na leto

13,2 milijarde dolarjev prihrankov na leto zaradi zmanjšanja izdatkov za zdravstveno oskrbo

0,5-odstotnega zvišanja BDP

ZMANJŠATI MORAMO BREME

Debelost in prekomerna telesna teža naraščata, kar ima ogromne negativne učinke na gospodarstvo.

Trenutne ukrepe je treba še dopolniti, npr. pri oznakah živil in oglaševanju prehranskih izdelkov.

Koristi pretehtajo stroške: paketi ukrepov zagotavljajo, da se vložena sredstva povrnejo.

vir: OECD analize, osnovane na OECD modelu SPHeP-NCD (strateški načrt javnega zdravstva glede obvladovanja nenalezljivih bolezni)

S športom ne krepijo le teles, temveč tudi narodno zavest

Slovenci ne živimo le znotraj meja naše države, ki bo kmalu praznovala 30-letnico obstoja. Številne rojake imamo onstran meja in tudi med njimi ne manjka športnikov, ljubiteljskih in vrhunskih. In prav slovenska športna društva v zamejstvu veliko pripomorejo k ohranjanju slovenskega jezika in narodnostne identitete med našimi zamejci, ki si brez dvoma zaslužijo podporo in pozornost slovenske matice. Zato bomo v Olimpijskih krogih redno spremljali športni utrip med rojaki onkraj državnih meja. Začenši s pogovorom s Sonjo Poljšak, predsednico komisije za zamejski šport pri OKS – ZŠZ.

V Evropski uniji so meje vsaj fizično padle. So tudi v glavah? Kakšen je odnos do zamejskih športnikov v državah, v katerih živijo, in kakšen v slovenski matici?

Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo leta 2004 so se Slovencem v zamejstvu ter športnim strukturam v RS odprle nove možnosti oblikovanja skupnega športnega prostora. Odstranitev fizičnih ovir na mejah je bistveno pripomogla k razširitvi razvoja športa na obeh straneh meja. Republika Slovenija ima v svoji ustavi zapisano, da imajo Slovenci v zamejstvu in po svetu enakopravno pravico kot državljani v matični domovini, za kar se lahko pohvalimo, saj smo ena redkih držav v Evropi in svetu, ki ima to zapisano. Prav tako je RS sprejela zakon o odnosih RS s Slovenci zunaj njenih meja. Naša država skrbi tudi za to, da se odpravljajo težave in se upoštevajo njihova mnenja in predlogi – so subjekt! Slovensko športno združenje v Italiji je v zadnjih letih doseglo, da jih italijanski olimpijski komite prizna za enakopravno članico. Tudi od države so na osnovi zaščitnega zakona pridobili večjo finančno podporo za delovanje. Na avstrijskem Koroškem Slovenska športna zveza take podpore vsaj od države ne dobiva, se pa v zadnjih letih stvari izboljšujejo na ravni deželnih podpor. Za Slovence na Madžarskem oz. v Porabju, ker živi številčno najmanjša slovenska skupnost v zamejstvu v majhnih vaseh v okolici Monoštra, so razmere za razvoj športa izredno slabe, saj nimajo ustrezne športne infrastrukture. V večji meri Zvezo Slovencev na Madžarskem financira matična država Slovenija, kar še vedno velja tudi za Slovence v Avstriji.

Je podpora zamejcev v Sloveniji dovolj močna? Kaj bi še lahko storili država, Olimpijski komite Slovenije, mediji, morda tudi slovensko gospodarstvo?

Prav gotovo je, da naša država izredno skrbi za podporo zamejcev v Sloveniji in jih tudi finančno podpira. Za njih je bil ustanovljen Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki ga vodi ministrica brez listine. Izhajajoč iz prepričanja, da so Slovenci v zamejstvu in po svetu pomemben del slovenskega naroda in da lahko

*Sonja Poljšak,
predsednica komisije za zamejski šport pri OKS*

enakovredno prispevajo k vsestranskemu razvoju države, RS skrbi za ohranitev in krepitev slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah ter za pospeševanje njenih stikov z domovino. Naloga zamejskih športnih struktur pa je, da širijo čezmejno sodelovanje, predvsem z matično državo Slovenijo in tudi ostalimi sosednjimi deželami.

Potrebna pa sta še večja podpora in sodelovanje ministrstva za znanost, šolstvo in šport oz. urada za Slovence v zamejstvu in po svetu v obliki ukrepov za krepitev in vzdrževanje športne infrastrukture in športnih ustanov zamejskih Slovencev. Olimpijski komite Slovenije že od začetka delovanja posveča veliko pozornost zamejskim športnim organizacijam. Posebej za to ima komisijo za zamejski šport, ki ima nalogo krepitev čezmejnih povezovanj na področju

športa oz. športnih organizacij. Zagotavlja jim pomoč pri izobraževanju kadrov, trenerjev in funkcionarjev v obliki seminarjev, ki so organizirani v Sloveniji za naše kadre.

OKS – ZŠZ pomaga pri iskanju sponzorjev med tistimi podjetji, ki bi imela večji interes oglaševanja tudi v sosednjih deželah, vendar bi lahko rekla, da so le redka podjetja oz. jih skoraj ni.

Vse tri zamejske športne zveze so enakopravne članice OKS – ZŠZ in imajo na skupščini volilno pravico. Že vrsto let športne zveze v zamejstvu opozarjajo na slab odnos slovenskih medijev do poročanja športnih novic iz zamejstva. Le Olimpijski komite Slovenije v svojih spletnih in elektronskih sporočilih delno blaži ta problem. Vsako leto na sedežu OKS – ZŠZ organizira novinarsko konferenco o zamejskem športu, ki se je udeleži kar veliko medijev.

Koliko je čezmejnega povezovanja in strokovnega sodelovanja med slovenskimi športnimi društvi in zvezami?

Kot sem omenila, se veliko športnih delavcev in delavk iz zamejstva izobražuje v Sloveniji oz. koristi izobraževalne programe OKS in tudi ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Kar nekaj slovenskih trenerjev tudi vodi zamejske klube.

Eno od glavnih poslanstev zamejskih športnih društev je utrjevanje slovenskega jezika in narodne identitete. Kako to najbolje doseči – z vzgojo in množičnostjo ali vrhunskimi dosežki njihovih članov, ki prinašajo večjo prepoznavnost?

Dandanes šport v življenju slovenskih manjšin v zamejstvu predstavlja eno najaktivnejših komponent in je magnet, ki privlači zlasti mladino. Zato je za manjšino nepogrešljiv

dejavnik pri krepitevi narodnostne identitete pripadnikov manjšine in krepki znanje slovenskega jezika v zamejstvu. Šport povezuje ljudi, države, ne glede na vero, raso in spol, in spodbuja domoljubje.

Tako kot šport v Sloveniji je tudi zamejski šport najprej udarila gospodarska kriza leta 2008. Zdaj je tu še pandemija, ki je v veliki meri ohromila športno dejavnost. S kakšnimi težavami se ta čas soočajo slovenska športna društva v zamejstvu?

Leto 2020 je na vseh področjih močno zasenčila pandemija, tudi v zamejskem športu. Najbolj trpi amaterski šport, ki je najbolj razširjen med Slovenci v zamejstvu. Odpovedani so bili cela prvenstva, ekipna in posamezna tekmovanja, majhni in veliki športni dogodki, tudi tradicionalna srečanja med mladimi slovenskimi športniki in športnicami iz zamejstva. Leto 2020 bo vsekakor zapisano v zgodovino zamejskega športa, saj se prvič po več desetletjih zamejski športniki iz Avstrije, Italije, Madžarske niso srečali na tradicionalnem srečanju mladih športnikov in športnic iz sosednjih držav, ki ga vsako leto gosti R Slovenija in ga organizira komisija za zamejski šport pri OKS. Prav tako ni bilo vsakoletne novinarske konference o zamejskem športu, na kateri krovne športne organizacije Slovencev v zamejstvu na široko informirajo slovensko javnost o svojih uspehih, načrtih, težnjah in tudi skrbah.

Ostane upanje, da bo Slovincem na Koroškem leta 2021 uspelo izvesti Europeado, evropsko nogometno prvenstvo avtohtonih narodnih manjšin. Tudi ta načrtovani veledogodek s Slovensko športno zvezo (SŠZ) v Celovcu kot glavnem organizatorju je postal žrtev pandemije in so ga morali odpovedati oz. preložiti na prihodnje leto.

Leto 2020 kljub vsem težavam ni izgubljeno. Je tudi leto dragocenih izkušenj s številnimi izzivi za slovenska zamejska športna društva in za krovne športne organizacije Slovencev v Avstriji, Italiji in na Madžarskem. Je čas za nov zagon po koncu pandemije, da nadaljujejo z delovanjem v korist slovenskemu športu v zamejstvu. Športne organizacije v zamejstvu so bile povsem nepripravljene na pandemijo in so morale čez noč spremeniti navade. Pandemija jih je potisnila v hudo utesnjenost in osamelost. Zaklenila so se vrata športnih dvoran, dostop do zunanjih igrišč, zaprla so se šolska vrata in ukinjene so bile vse občolske dejavnosti. Predvsem jih skrbi, kakšne posledice bo pustilo na mladih, ki z ukinitvijo vseh dejavnosti izgubljajo tudi druženje s prijatelji.

Covid-19 jim je kar dvakrat v tem letu obrnil življenje na glavo. Ampak njihov moto se glasi: »Skupaj zmoremo!« Prepričani so, da bodo po pandemiji še močnejši, bodo pa posledice ustavitve športne dejavnosti zagotovo dolgoročne in najbolj jih bodo čutili najmlajši.

Koliko je še močna narodna zavest med mladino v zamejstvu, kakšni so trendi pri članstvu v slovenskih športnih društvih, številke upadajo ali rastejo? Koliko je v zamejstvu vse skupaj dejavnih slovenskih športnikov?

Težko bi to ocenila, vendar pri srečanjih z njimi je čutiti, da so samozavestni, da se trudijo ohranjati slovenski jezik in da imajo radi matično domovino. Najbolj me je pozitivno presenetilo sprejeto pravilo, da morajo mladi v športnih društvih med seboj govoriti v slovenskem jeziku.

Članstvo športnih društev v zamejstvu se povečuje v vseh treh športnih zvezah in tudi število aktivnih športnikov in športnic v zamejskih športnih društvih je na stabilno visoki ravni. Pri Slovencih v Italiji nad 6000, od tega 2700 registriranih športnikov v 22 panogah, imajo 800 športnikov, mlajših od 11 let, 360 trenerjev in funkcionarjev ter 52 klubov in društev, na avstrijskem Koroškem pa nad 3500 športnikov in 37 klubov in društev. Tem številkam je treba dodati okoli tisoč športnih funkcionarjev.

Zveza Slovencev na Madžarskem ima glede na majhnost le tri klube z okoli 200 športniki. Zveza Slovencev na Hrvaškem ni aktivna v komisiji za zamejski šport OKS – ZŠZ, čeprav smo jih večkrat pozvali k sodelovanju. Zato nimamo nobenih podatkov.

Kolikšna je želja zamejskih športnikov, da bi nastopili za slovensko reprezentanco, če bi bilo to mogoče?

Verjetno bi bil interes večji kot sedaj. Pogoji nacionalnih panožnih zvez v Sloveniji pač zahtevajo slovensko državljanstvo. V slovenskih in tudi v zamejskih klubih (odbojka, nogomet, košarka itd.) pa imamo športnike in športnice, ki tekmujejo za zamejski klub oz. obratno. Imamo tudi en primer v gimnastiki pri ženskah (gimnastični klub Bor iz Trsta), ki lahko kot zamejski klub nastopa na državnem prvenstvu Slovenije, vendar so rezultati točkovani ločeno.

Koliko v zamejstvu spremljajo izjemne uspehe slovenskih športnikov v zadnjih letih? Ali tudi tam vplivajo na vpis mladih v različna društva, so uspehi košarkarjev, odbojkarjev in kolesarjev vplivali na to, da so se mladi zamejci odločali za te panoge?

Prav gotovo, saj je Slovenija prava velesila predvsem v ekipnih športih. Zamejci zelo močno spremljajo rezultate slovenskih športnikov in ni naključje, da so tudi v zamejstvu izredno razviti košarka, odbojka, kolesarjenje, nogomet, namizni tenis, gimnastika, alpsko in nordijsko smučanje. O tem pričajo tudi olimpijske medalje in številni nastopi zamejcev v državnih reprezentancah Italije in Avstrije.

Člani zamejskih skupin se redno srečujejo in udeležujejo aktivnosti, ki jih povezujejo onkraj slovenskih meja.

Kakšen razvoj zamejskega športa pričakujete v naslednjih letih, kako bo k temu pripomogla komisija za zamejski šport pri OKS?

Zamejske športne zveze, klubi in društva aktivno delujejo, število športnic in športnikov narašča, kakovost se stopnjuje tudi zaradi vključitve športnikov in športnic ter vrhunskih trenerjev in športnih pedagogov iz Slovenije. In ne nazadnje tudi zaradi dejstva, da šport kot identifikacijski in družbeni dejavnik močno pridobiva tudi znotraj zamejskih struktur. OKS – ZŠZ zelo podpira zamejski šport, saj s svojo komisijo izvaja naloge v korist zamejskemu športu. Zamejske športne organizacije vsekakor potrebujejo povezovalni člen v Sloveniji, ki jim bo v pomoč in podporo, za kar si bo komisija za zamejski šport še naprej prizadevala in se trudila, da nadaljuje zaupano nalogo.

Miha Hočevar

Podjetje Petre šotori - hale d.o.o., srebrni partner OKS, se ukvarja z najemom ter prodajo prireditvenih in skladiščnih šotorov.

V njihovi ponudbi boste zasledili tudi industrijske poslovne objekte, ki so zasnovani po meri in želji naročnika.

Prireditveni šotor vam na željo opremijo z lesenim podom, odrom, stropnimi in stenski zavesami in ostalo catering opremo.

Podjetje se ponaša s svojo proizvodnjo pvc platen ter ALU konstrukcij, kar omogoča maksimalno prilagajanje naročniku in kratke dobavne roke.

Na zalogi imajo tudi hitro sestavljive paviljone, kateri so nepogrešljivi element vsakega športnega dogodka in lahko služijo, kot stojnica, garderoba ali info točka.

PRIREDITVENI
ŠOTORI

SKLADIŠČNE
HALE

DODATNA
OPREMA

SERVIS IN
PROIZVODNJA

KLIK KLIK

20. 1. 2020

SMUČARSKI KROS

Mlada olimpijka Marta Rihtaršič je takole opravila s svojim premiernim mladinskim olimpijskim nastopom v Lozani. Marta je bila tudi edina predstavnica v ekipi v smučarskem krosu.
foto: arhiv OKS

Gremo!

V Lozani je sveže marčno jutro. Stekleno pročelje Olimpijske hiše se svetlika, medtem ko se šibko pomladansko sonce dviga na jasno modro nebo in odseva od površine Ženevskega jezera, pri tem pa ustvarja dolge sence brezlistnih dreves ob robu vode.

Odkar so devet mesecev prej odprli novi sedež Mednarodnega olimpijskega komiteja, je v njem vsak dan kipelo od življenja. Prvič je združeval več kot 500 zaposlenih te organizacije pod eno streho in postal simbolični dom celotnega olimpijskega gibanja. Vendar na to hladno in mirno pomladno jutro samo koraki peščice ljudi odmevajo po prostorni notranjosti stavbe.

Jutranja svetloba prodre v konferenčno sobo izvršilnega odbora MOK, medtem ko doprsni kip Pierra de Coubertina, ustanovitelja olimpijskih iger moderne dobe, predseduje dogajanju brez primere.

Predsednik MOK Thomas Bach sedi na čelu velike ovalne mize in se nagiba naprej na stolu, medtem ko se začenja njegov konferenčni klic s predsednikom japonske vlade Šinzom Abejem.

Potem se povezava prekine. V drugi sobi osebje hiti, da bi spet povežalo voditelja.

Ko se začneta pogovarjati, hitro skleneta dogovor. Predsednik Bach se nasloni nazaj na stol in pri globokem izdihu napihne ličnici. Ne gre za olajšanje, temveč spoznanje, kako velika je naloga pred njim. Odločitev je padla. Olimpijske igre so zamaknili prvič v njihovi 124-letni zgodovini.

»Gremo!«

»Križa brez primere«

Zgodovinski zamik olimpijskih iger v Tokiu je bil po besedah predsednika Bacha rezultat »križe brez primere« za človeštvo, medtem ko se je ves svet soočal z obširnimi posledicami pandemije covid-19.

Ta novi sev koronavirusa se je po zemeljski obli širil kot valovanje na vodah Ženevskega jezera, za seboj pa puščal opustošenje. V prvih mesecih leta 2020 so bile prave posledice širjenja virusa, tako kot so v številnih pogledih še danes, neznane.

Ob prvem širjenju virusa je bil njegov vpliv na šport občuten, tako kot na druga življenjska področja. Januarja, ko je bil izbruh še v zgodnjem obdobju, so med športnimi dogodki posledice med prvimi čutili prireditelji azijsko-oceanskega olimpijskega kvalifikacijskega turnirja v boksu. Tekmovanje, ki bi ga morali prirediti od 3. do 14. februarja v Wuhanu, sta MOK in kitajski olimpijski komite odpovedala, kvalifikacije pa so prestavili v Aman v Jordaniji.

Kmalu zatem so pri MOK ustanovili delovno skupino, da bi ocenila, kako bi pandemija lahko še vplivala na preostala kvalifikacijska tekmovanja

*Mladinske olimpijske igre v švicarski Lozani
so bile postavljene v čudovito snežno in idilično okolje.*

za uvrstitev na olimpijske igre. V njej so bili predstavniki Svetovne zdravstvene organizacije, organizacijskega komiteja olimpijskih in paraolimpijskih iger v Tokiu 2020, japonskih in tokijskih oblasti.

Delovna skupina je še posebej spremljala dnevno dogajanje na Japonskem. Konec februarja so na Kitajskem potrdili že skoraj 80.000 okužb, na Japonskem pa je bilo manj kot 250 primerov in okoli 5 smrtnih žrtev.

Ker so bili ukrepi japonskih oblasti zelo učinkoviti in je bilo do predvidenega odprtja iger še pet mesecev, so si pri MOK še obetali, da bodo lahko olimpijske igre v varnem okolju priredili julija 2020, kot je bilo načrtovano.

»Na začetku te krize smo se osredotočili na dogajanje na Japonskem. Oceniti smo morali, ali bodo lahko Japonci zagotovili varno okolje za vse udeležence olimpijskih iger,« je pojasnil predsednik Bach.

»Po uvodnih skrbeh smo postali bolj samozavestni glede možnosti, da bi igre lahko priredili v varnem okolju po prvotnem načrtu ... Dodatna zagotovila so nam dajali naši japonski partnerji in prijatelji, od organizacijskega komiteja Tokia 2020 do predsednika vlade in splošne javnosti, ki niso skrivali namere, da želijo igre prirediti z začetkom konec julija.«

S športnega zornega kota so do konca februarja odpovedali ali zamaknili večinoma le tekmovanja na Kitajskem, vendar se je virus širil po svetu in vse bolj vplival na družbo v celoti.

V začetku marca so vsak dan odpovedali ali zamaknili čedalje več športnih dogodkov – v upanju, da bodo to le začasni ukrepi, po katerih bi tekmovanja spet stekla aprila in maja.

Vendar je 11. marca Svetovna zdravstvena organizacija razglasila pandemijo covid-19. Športna pokrajina se je spreminjala z enako hitrostjo, kot se je širil virus.

»Olimpijska solidarnost nas opredeljuje kot skupnost«

Medtem ko se je virus širil v vse več držav, se je tudi delovna skupina MOK osredotočila na druge naloge. Začela je proučevati različne scenarije, kako bi olimpijske igre priredili z zaščitnimi ukrepi v Tokiu, med katerimi bi bili posebni pregledi, karantene in tudi možnost, da bi na prizoriščih omejili število gledalcev.

Japonske oblasti so ostale zavezane k temu, da bi igre priredili, kot je bilo predvideno. Četudi so bili gostitelji še vedno samozavestni, so se pojavili dvomi, ali bo preostanek sveta pripravljen potovati na igre.

»Položaj se je zelo hitro spremenil,« razlaga predsednik Bach. »Na eni strani smo videli, kako so napredovali Japonci, kako so se borili proti virusu in kako učinkoviti so bili njihovi ukrepi. Po drugi strani se je virus tako hitro širil, da so bila vse bolj pogosta vprašanja o tem, ali bo svet lahko potoval na Japonsko in ali si Japonska lahko privoščiti, da k sebi povabi ves svet, če želi omejiti širjenje virusa.«

Ker se je položaj spreminjal tako hitro, se je kolesje olimpijskega gibanja zavrtelo – šlo je v smeri, ki je naposled pripeljala do tega, da je predsednik Bach 24. marca poklical predsednika vlade Abeja.

Teden dni pred tem klicem – tedaj je celotno osebje MOK v Lozani delalo od doma, šole v Švici pa so bile zaprte – se je prek videopovezave sestal izvršilni odbor MOK. Določil je načela, ki so MOK pomagala pri sprejemanju odločitev v krizi, ki se je hitro razvijala, ob tem pa vztrajal pri svoji zavezi, da bi priredili OI v Tokiu 2020.

Glavna načela so bila varovanje zdravja športnikov in vseh drugih, vpletenih v organizacijo iger, prispevanje k omejevanju širjenja virusa po svetu ter zaščita interesov športnikov in olimpijskega športa.

»Življenja imajo prednost pred vsem drugim, tudi pred organizacijo iger,« je tedaj povedal predsednik Bach. »MOK želi biti del rešitve. Zato nas vodi načelo varovanja zdravja vseh vpletenih in to, da prispevamo k omejevanju širitve virusa.«

Tacen, 2020

Ko so bila ta načela dorečena, se je MOK še naprej posvetoval z vsemi deležniki v olimpijskem gibanju, da bi našli najboljšo rešitev za organizacijo iger. To je vključevalo telefonske konference z vsemi nacionalnimi olimpijskimi komiteji in mednarodnimi panožnimi zvezami.

»Na koncu teh konferenc je vsak od nacionalnih olimpijskih komitejev in vsaka od mednarodnih panožnih zvez glasovala, ali se strinja s strategijo, ki jo je predlagal izvršilni odbor MOK,« pojasni predsednik Bach. »Na glasovanju so nas podprli soglasno.«

Komisija za športnike pri MOK in predsednik Bach sta opravila tudi pogovor z več kot 220 zastopniki športnikov z vsega sveta, ki so predstavili izzive, s katerimi so se soočali športniki. Da bi bolje razumeli njihove skrb vzbujajoče osebne okoliščine in odkrili, kako jih lahko MOK in olimpijsko gibanje na najboljši način podpreta v teh nenavadnih časih. Predsednik Bach in številni direktorji iz MOK so odgovarjali na vprašanja,

povezana s pandemijo in njenim vplivom na olimpijske igre. Opogumilo jih je to, da niti eden od športnikov na telefonski konferenci ni želel, da bi olimpijske igre odpovedali.

»Zdravje in dobro počutje vseh vpletenih v pripravo za Tokio 2020 je naša prva skrb,« je tedaj dejal predsednik Bach. »Uvedli bomo vse ukrepe, da bomo zaščitili varnost in interese športnikov, trenerjev in podpornih ekip. Smo olimpijska skupnost, drug drugega podpiramo v dobrih in zahtevnih časih. Ta olimpijska solidarnost nas opredeljuje kot skupnost.«

»Skupna odločitev«

Le pet dni po tem, ko je sprejel smernice, se je izvršilni odbor MOK zaradi dramatičnega zvišanja števila primerov covid-19 po vsem svetu in novih izbruhov po različnih državah in celinah odločil, da mora MOK narediti naslednji korak pri načrtovanju različnih scenarijev, med katerimi je

tudi morebitna sprememba datuma začetka iger.

Odločitve o zamiku Tokia 2020 pa MOK ni mogel sprejeti sam. Edina enostranska odločitev, ki bi jo lahko sprejel, bi bila odpoved iger, temu pa so se vsi hoteli izogniti, saj bi odpoved strla olimpijske sanje številnih športnikov. Ker se skoraj 70 odstotkov udeležencev poletnih olimpijskih iger v karieri le enkrat udeleži iger, bi odpoved Tokia pomenila, da bi na tisoče športnikov izgubilo edino priložnost, da postanejo olimpijci.

»Od začetka je bilo zelo jasno, da MOK ne bo naklonjen odpovedi,« pojasni predsednik Bach. »Naše poslanstvo je, da prirejamo olimpijske igre in uresničujemo sanje športnikov.«

Ker možnosti o odpovedi ni bilo na mizi, so lahko kakršnokoli odločitev o zamiku iger sprejeli le skupaj s prireditelji Tokia 2020 in japonskimi oblastmi.

»To je morala biti skupna odločitev, ker lahko uspešne igre pripravimo le, če se vsi strinjamo,« pojasni predsednik Bach. »Predvsem pa moramo biti enotni.«

Zaradi dramatičnega razvoja pandemije je Thomas Bach 22. marca poklical predsednika organizacijskega odbora Tokia 2020 Moriya Jošira in mu dejal, da želi MOK začeti razpravo o različnih scenarijih, tudi zamiku iger. Po posvetovanju s predsednikom vlade Abejem je predsednik Mori potrdil, da so pripravljene na razpravo o različnih scenarijih, pod pogojem, da MOK ne razmišlja o odpovedi iger. Dogovorili so se za telefonsko konferenco 24. marca.

Do tedaj je Svetovna zdravstvena organizacija sporočila, da se širjenje virusa pospešuje, tako da sta se predsednik Bach in predsednik vlade Abe hitro dogovorila o zamiku iger.

»Izid najinega pogovora in razprave je bila skupna odločitev in dogovor med vsemi vpletenimi strankami. Da bi to uresničili in šli naprej z našim načrtom, smo potrebovali soglasje vseh vpletenih,« pojasni predsednik Bach. »Za odpoved bi se lahko odločili sami. Za zamik iger pa smo potrebovali popolno sodelovanje naših japonskih

partnerjev. To smo si želeli z našim pristopom in to smo tudi dosegli, omogočili smo, da se bodo olimpijske igre Tokio 2020 zgodile in jih ni treba odpovedati. Športnikom lahko damo upanje in zagotovila, da se lahko njihove olimpijske sanje uresničijo, četudi z zamikom.«

»Nimamo načrta«

Po sprejemu odločitve se je začelo pravo delo. MOK in Tokio 2020 sta ustanovila skupno delovno skupino s simboličnim imenom »Gremo!«, s pomočjo katere so se lotili številnih vprašanj in zadev, ki jih je prinesel zamik iger.

Olimpijske igre so doslej odpovedali trikrat, v letih 1916, 1940 in 1944 se je to zgodilo zaradi globalnih konfliktov, zamaknili pa jih niso še nikoli v 124-letni zgodovini olimpijskih iger moderne dobe, zato ni bilo precedensa ali načrta, ki bi mu MOK lahko sledil.

»To je kot velikanska sestavljanica, v kateri mora biti vsak košček na pravem mestu,« pojasni predsednik Bach.

»Če ven vzameš le enega, se celotna sestavljanica podre. Zato mora vse priti skupaj, vse je pomembno, tako da ne

zavidam članom te delovne skupine. Videl sem, kako profesionalni so in kako zavzet in predan je organizacijski komite, zaradi katerega je Tokio najbolje pripravljen gostitelj iger doslej. Vem tudi, kako profesionalna sta naša koordinacijska komisija in oddelek za olimpijske igre.

Prepričan sem, da bomo kos temu izzivu. Iger pred tem še nikoli niso zamaknili. Nimamo načrta, vendar smo prepričani, da bomo sestavili zelo lepo sestavljanico in imeli izjemne olimpijske igre.«

Ena od prvih zadev, ki so jih morali rešiti, je bila, kdaj bi lahko priredili igre. Mednarodni športni koledar je bil že zaseden, mednarodne panožne zveze in poklicna ligaška tekmovanja so se že soočali z zahtevnim izzivom, kako prerazporediti svoja tekmovanja in se prilagoditi posledicam pandemije. Vendar je športni svet hitro pokazal solidarnost. Po posvetovanju z deležniki v olimpijskem gibanju so manj kot teden dni kasneje objavili zamik Tokia 2020, igre so predvideli od 23. julija do 8. avgusta 2021.

»Mednarodnim panožnim zvezam se želim zahvaliti za soglasno podporo, celinskim in nacionalnim olimpijskim

Dr. Thomas Bach v družbi slovenske ekipe kajakašev in kajakašic na divjih in mirnih vodah med obiskom v Tacnu.

Predsednik MOK Thomas Bach je predsedniku OKS Bogdanu Gabrovcu izročil lep olimpijski spomin na njegov letošnji septembrski obisk.

komitejem pa za izjemno partnerstvo in podporo v posvetovanjih v zadnjih dneh,« je tedaj dejal predsednik Bach.

»Zahvalil bi se tudi komisiji športnikov pri MOK, s katero smo bili vseskozi v stikih. Pričakujem, da bomo v sodelovanju z organizacijskim komitejem Tokia 2020, tokijskimi mestnimi oblastmi, japonsko vlado in vsemi našimi deležniki kos izzivu brez primere.«

Ta izziv brez primere vključuje številna pogajanja z zasebnimi in javnimi strankami, vštevši tudi vse deležnike v olimpijskem gibanju, da bi zagotovili uspešno organizacijo iger v letu 2021.

Na prvem mestu so športniki. Skrb za njihovo zdravje in dobro počutje je bil eden od glavnih dejavnikov za preložitve iger, zdaj pa se soočajo s spremembami v trenažnem procesu in prilagajanjem na novo časovnico iger ter številnih kvalifikacijskih tekmovanj.

Med mnogimi izzivi je tudi ta, da zamaknejo vseh 339 olimpijskih tekmovanj in zagotovijo, da bo vseh 42 tekmovalnih prizorišč na voljo tudi v letu 2021. Prav tako je treba zagotoviti, da bo olimpijska vas, srce olimpijskih iger, še vedno na voljo športnikom. Ta kompleks s 5000 stanovanji so v Tokiu zgradili tudi za dolgoročno rešitev nastanitvenih potreb v mestu po igrah. Treba je rešiti tudi praktična

vprašanja, povezana s partnerji in dobavitelji, lastniki televizijskih pravic in mediji kot tudi z delavci in prostovoljci na igrah, ki so življenjskega pomena za to, da igre potekajo gladko in uspešno.

Na srečo so ukrepi, ki so jih uvedli kot del olimpijske agende 2020, že prej poskrbeli za to, da so bili delovni odnosi med MOK in Tokiom 2020 tesnejši kot pri drugih organizacijskih komitejih. Zato je bil proces odločanja hitrejši in bolj prožen kot v preteklosti.

»Imeli smo srečo, da smo sodelovali z zelo dobrim organizacijskim komitejem in smo brez večjih težav krmarili skozi zapletene razprave. Vsi smo govorili z enim glasom, MOK, organizacijski komite, oblasti mesta Tokio in japonska vlada,« pojasni Christophe Dubi, izvršilni direktor za olimpijske igre pri MOK.

»Ta poravnost med vsemi strankami je veliko pripomogla k temu, da smo sočasno sprejemali prave odločitve.« Premagati bo treba še številne ovire, vendar so pri MOK prepričani, da bo solidarnost v olimpijskem gibanju poskrbela za to, da nobenega od izzivov, četudi so zelo kompleksni, ne bo nemogoče preseči.

»Jasno je, da česa takšnega ne moreš storiti, če vsi deležniki niso na krovu s tabo,« pojasni Dubi. »Olimpijsko gibanje je enotno prehodilo to krizo, podpora, ki smo je bili deležni, je bila izjemna. Vsi so razumeli, da je to v teh razmerah najboljša pot. Mislim, da to kaže, da je enotnost olimpijskega gibanja zelo močna.

Ko seštejemo sposobnosti in zavzetost na najvišji ravni, tako pri MOK kot celotni olimpijski družini, smo lahko samozavestni. Zamik iger nikoli ni idealen, vendar imamo pogoje, da pripravimo najboljši možen dogodek; prepričani smo, da bomo prihodnje leto poskrbeli za izjemne olimpijske igre.«

»Luč na koncu tega temnega predora«

Če se vrnemo k tistemu svežemu jutru konec marca, predsednik Bach in predsednik vlade Abe nadaljujeta svojo »prijateljsko in plodovito« razpravo o zamiku Tokia 2020. Ta zadeva je bila pri soočanju z zdravstveno krizo brez primere veliko breme na plečih obeh voditeljev. Zdaj, ko je odločitev že padla, se osredotočata na to, kaj bi lahko olimpijske igre pomenile za svet po končani pandemiji.

Več kot 9500 kilometrov od Lozane, v japonski prefekturi Fukušima, olimpijski ogenj migeta v 30 centimetrov visoki medeninasti svetilki. Ta sveti simbol olimpijskega gibanja je na Japonsko prispel le teden dni prej in bi moral kmalu zatem začeti svojo 121-dnevno pot po državi gostiteljici, vse do slavnostnega odprtja iger XXXII. olimpijade. Tako kot

olimpijske igre so zamaknili tudi to turnejo po Japonskem. In predsednik Bach ter predsednik vlade Abe verjameta, da tako kot olimpijske igre tudi olimpijski ogenj igra veliko vlogo med pandemijo.

»Dogovorila sva se, da bo olimpijski ogenj ostal na Japonskem kot simbol naše zavezanosti igram in tudi upanja,« kasneje pojasni predsednik Bach.

»Oba sva izrazila upanje, da bodo na koncu, prihodnje leto, olimpijske igre v Tokiu slavje človeštva, ker smo premagali krizo brez primere s covidom-19. Tako bo olimpijski ogenj zares postal luč na koncu tega temnega predora, skozi katerega gre ta čas ves svet.«

Olimpijski ogenj je vedno simboliziral upanje in mir. Olimpijske igre so svet vedno združile v solidarnosti in slavu. Olimpijsko gibanje pa je vedno poskušalo šport postaviti v službo človečnosti, s poudarjanjem njegove pozitivne moči in pomembne vloge, ki jo lahko igra v družbi.

Kritiki lahko rečejo, da ti vzvišeni ideološki cilji niso uglaseni s toni sodobnega sveta. Vendar bi lahko ob položaju, s katerim se ta čas sooča človeštvo, z njimi lahko zaigrali na pravo struno.

Medtem ko predsednik Bach in predsednik vlade Abe drug drugemu želita dobro ob koncu klica, zaposleni pri MOK v Lozani in člani organizacijskega komiteja Tokia 2020 na Japonskem viharno stopijo v akcijo. Letos resda ne bo olimpijskih iger, vendar je treba marsikaj postoriti.

Kot je kasneje pojasnil predsednik Bach: »Pred seboj imamo izziv brez primere – pripraviti moramo prestavljene olimpijske igre. To se dogaja prvič v naši dolgi olimpijski zgodovini. To bo ogromen podvig, saj so olimpijske igre najbolj kompleksen dogodek na našem planetu v času miru. Vsi bodo morali prispevati k temu, da bodo te igre simbol upanja, kar lahko postanejo in morajo postati.«

Gremo!

Povzeto po reviji Olympic Review, avtor Michael Stoneman

*Od
doma v svet*
Prijazno. Prijetno. Varo.

Svet čaka na vas. Začnite ga raziskovati in osvajati z našega in vašega letališča!

Dosežki v letu 2020

Koronavirus je iztiril svet, ne pa Pogačarja, Rogliča, Gajserja, Dragiča ...

Za nami je športno leto, kakršnega še nismo doživeli. Negotovost, omejevanje, pomanjkanje in še kaj slabega bi lahko dodali, če bi na hitro hoteli opisati letošnjo koronsko sezono. Kljub vsemu so slovenski športniki spet dosegli nekaj izjemnih rezultatov, ki se bodo za vedno zapisali v športni almanah z letnico 2020.

Koronavirus je krivec, da letos nismo bili na olimpijskih igrah v Tokiu. Koronavirus je kriv za popolno spremembo urnikov v vseh športnih panogah. In ta virus je kriv, da imamo za sabo okrnjeno sezono, polno prilagajanj, sezono, ki nam je nihče ne more več vrniti.

Če zamižimo in se skušamo spomniti, kateri slovenski športni rezultat, dosežen v letošnji sezoni, nam najprej pride na misel? Zmaga Tadeja Pogačarja na dirki po Franciji. Primož Roglič in njegova nesrečna dirka po Franciji, nato pa zmagoviti preporod na najstarejši enodnevni dirki na svetu Liège–Bastogne–Liège in na Vuelti, ki jo je dobil drugič zapored. Goran Dragič v finalu lige NBA, Tim Gajser in njegov motor, na katerem je spet postal svetovni prvak, ali pa Žan Kranjec in njegova srečno-nesrečna sezona. Žan Kranjec je drugo leto zapored sezono končal na 4. mestu veleslalomskega seštevka, kar je odličen in prezrt dosežek.

Olimpijski komite Slovenije tudi letos podeljuje nagrade za največje uspehe v slovenskem športu. Kljub zelo okrnjeni športni sezoni je Slovenija spet med najbolj uspešnimi na svetu. Nagrade, ki jih podeljuje OKS, so postale pravi športni grali za mlade kot tudi za profesionalne športnike in njihove trenerje. Seveda smo se spomnili tudi športnikov, ki tekmujejo v neolimpijskih disciplinah.

Velika statua

Velika statua OKS se podeli športniku ali ekipi za doseženo 1. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci ali dosežen svetovni rekord v isti disciplini, za doseženo 1. mesto v končni uvrstitvi svetovnega pokala v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci ter za doseženo 4. do 6. mesto na olimpijskih igrah in za osvojen medaljo na paraolimpijskih igrah invalidov.

Sreča na obrazu kolesarja Primoža Rogliča po osvojitvi španske dirke La Vuelta.

Veliko statuo letos prejmeta kolesarja Tadej Pogačar in Primož Roglič. Roglič je sezono končal na prvem mestu lestvice, ki jo vodi Svetovna kolesarska zveza (UCI), vendar ta lestvica ne šteje za svetovni pokal. Pogačar je na drugem mestu. Vendar se zdi, da sta Pogačar in Roglič dobila nagrado zaradi izjemnih dosežkov, ki sta jih nizala skozi vso sezono.

Letošnja dirka po Franciji bo za slovenski šport nepozabna. Prav tako je treba omeniti še Luko Mezgeca in Jana Tratnika, kajti prvi je dosegel dve drugi mesti v etapah na letošnjem Touru, Tratnik pa je zmagal v eni izmed etap letošnje dirke po Italiji.

Zlata plaketa

Zlato plaketo OKS podeljuje trenerjem športnikov, ki prejmejo veliko statuo. Letos je prejemnik zlate plakete Andrej Hauptman, trener Tadeja Pogačarja. Hauptman je Pogačarja seveda spremljal tudi na dirki po Franciji.

Športnik, ki je bil letos stalnica v športnih poročilih, je tudi štirikratni svetovni prvak v motokrosu Tim Gajser. Letos je potrdil svojo premoč v tem športu, in čeprav je to neolimpijska disciplina, si je prav gotovo zaslužil postati prvo ime slovenskega športa. Tim Gajser je bil že trikrat evropski prvak in kar petkrat, če štejemo še en naslov v nižji kategoriji, svetovni prvak. Slovenski športnik brez primere!

Košarkarja Gorana Dragiča ni treba posebej opisovati, vemo, kdo je in kam sodi. V srca športnih navdušencev se je dokončno usedel z letošnjo uvrstitvijo v finale lige NBA. Poškodba je močno omejila njegov nastop, vendar je bil za las ob košarkarski gral: prstan prvaka v ligi NBA.

Mala statua

Malo statuo si prisluži športnik, ki doseže 1. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu ali svetovni rekord v neolimpijski športni panogi, ki jo priznava MOK v absolutni konkurenci. Za doseženo 2. ali 3. mesto v končni uvrstitvi svetovnega pokala v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci in za doseženo 1. do 3. mesto na evropskem prvenstvu ali evropski rekord v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci. Za doseženo 1. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini v konkurenci mlajših članov ter za doseženo 1. mesto na svetovnem prvenstvu invalidov ali dosežen svetovni rekord.

Junakinja letošnje zime je bila prav gotovo Anamarija Lampič, smučarska tekačica, ki je v šprintu dosegla 3. mesto v skupni razvrstitvi svetovnega pokala. Anamarija je imela letos daleč najbolj uspešno sezono v karieri, osvojila je dve zmagi, skupno pa se je na zmagovalni oder povzpela štirikrat. Vsakokrat ji je to uspelo v šprintu.

Biatlonec Alex Cisar je med mlajšimi člani osvojil 3. mesto na svetovnem prvenstvu in s tem oplemenitil dve zlati medalji na svetovnem prvenstvu v mladinski kategoriji.

Svetovni prvak v motokrosu Tim Gajser v družbi svoje ekipe.

Alenka Artnik, prosto potapljanje, potop v konstantni obtežitvi s stereo plavutmi, je letos dosegla nov svetovni rekord. Slovenska potapljačica na vdih je na tekmovalju Blue Week (AIDA) v Šarm el Šejku v Egiptu v disciplini z enojno plavutjo postavila nov svetovni rekord. Stari svetovni rekord je popravila še za meter. Zdaj znaša neverjetnih 114 metrov.

Sabina Dobnik Jančič je v kegljanju na ledu osvojila 3. mesto na svetovnem prvenstvu. Tretje mesto je njen velik uspeh, saj se je že večkrat uvrstila v finale, med dvanajst najboljših, a se nikoli ni prebila na zmagovalne stopnice.

Kanuist Benjamin Savšek je v Pragi ubranil naslov evropskega prvaka v slalomu na divjih vodah, v katerem je kajakaš Peter Kauzer osvojil 2. mesto.

Srebrna plaketa

Srebrno plaketo prejmejo trenerji prejemnikov male statue. Letos jo bodo prejeli Nejc Brodar, trener Anamarije

Lampič, Tea Košnjek, trenerka Alenke Artnik, Jože Kosar, trener Sabine Dobnik Jančič, Jože Vidmar, trener Benjaminina Savška, Peter Kauzer starejši, trener Petra Kauzerja, in Janez Marič, trener Alexa Cisarja.

Zlati znak

Zlati znak dobijo športniki za doseženo 1. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu ali dosežen svetovni rekord v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v absolutni konkurenci in za doseženo 1. do 3. mesto na evropskem prvenstvu ali dosežen evropski rekord v neolimpijski športni panogi, ki jo priznava MOK v absolutni konkurenci. Za doseženo 1. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v konkurenci mlajših članov in za doseženo 1. do 3. mesto na evropskem prvenstvu v olimpijski disciplini v konkurenci mlajših članov. Za doseženo 2. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu invalidov in za doseženo 1. mesto na evropskem prvenstvu invalidov.

Zlati znak letos prejme jadralec Nik Pletikos, ki je v razredu laser radial osvojil 3. mesto na svetovnem prvenstvu v Avstraliji. Veslača Jaka Čas in Nik Krebs sta na evropskem prvenstvu mlajših članov osvojila 3. mesto.

Hokejist Maks Perčič je na olimpijskih igrah mladih v disciplini 3x3 postal olimpijski prvak. Olimpijski podprvak v isti disciplini pa je postal tudi Tjaš Lesničar. Rok Ažnoh je alpski smučar, ki je na OI mladih v superveleslalomu osvojil 2. mesto. Mark Hafnar je v smučarskih skokih na srednji skakalnici prav tako zasedel 2. mesto.

Bronasta plaketa

Bronasto plaketo podelijo trenerjem športnikov, ki prejmejo zlati znak. Letos so to Klavdij Pletikos, trener Nika Pletikosa, Dušan Jurše, trener mladih veslačev, Robert Pesjak, trener mladih hokejistov, Boštjan Anderlič, trener Roka Ažnoha, in Primož Triplat, trener Marka Hafnarja.

Srebrni znak

Srebrni znak se podeli za doseženo 1. do 3. mesto na evropskem prvenstvu ali dosežen evropski rekord v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v absolutni konkurenci in za doseženo 1. do 3. mesto na evropskem prvenstvu v neolimpijski disciplini olimpijske športne panoge v konkurenci mlajših članov. Za doseženo 1. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini v mladinski konkurenci in za doseženo 1. do 3. mesto na evropskem prvenstvu v olimpijski disciplini v mladinski konkurenci. Za doseženo 1. do 3. mesto na svetovnem prvenstvu v športni panogi, ki je ne priznava MOK v absolutni konkurenci, in za doseženo 2. do 3. mesto na evropskem prvenstvu invalidov.

Srebrni znak so si letos zaslužili kanuisti Luka Božič, Jure Lenarčič in Benjamin Savšek, ki so postali ekipni evropski prvaki, ter kanuistke Eva Alina Hočevar, Lea Novak in Alja Kozorog, ki so bile ekipne evropske podprvakinje.

Smučarji skakalci Jan Bombek, Jernej Presečnik, Mark Hafnar in Žak Mogel so postali mladinski ekipni svetovni prvaki. Neja Dvornik je na mladinskem svetovnem prvenstvu zasedla 2. mesto v superveleslalomu, biatlonec Lovro Planko je med mladinci zasedel 3. mesto na mladinskem svetovnem prvenstvu. Smučarke skakalke Katra Komar, Lara Logar, Jerneja Repinc Zupančič in Jerneja Brelec pa so zasedle 3. mesto na mladinskem svetovnem prvenstvu.

Karateist Niklas Tamše je na mladinskem evropskem prvenstvu osvojil srebrno medaljo v kategoriji do 55 kg.

Miroslav Cvjetičanin

Najboljša slovenska in svetovna potapljačica na vdih ter nova svetovna rekorderka Alenka Artnik.

Smučarska skakalca in mlada olimpijca Mark Hafnar in Jernej Presečnik

Seznam članic OKS – ZŠZ, katerih člani so dobitniki priznanj za športne dosežke v letu 2020

1. Jadralna zveza Slovenije
2. Hokejska zveza
3. Kajakaška zveza
4. Karate zveza
5. Kolesarska zveza
6. Potapljaška zveza
7. Smučarska zveza
8. Veslaška zveza
9. Zveza društev kegljanja na ledu

SRČNO PREDANI

Najboljši ponudnik lokalnih izdelkov*

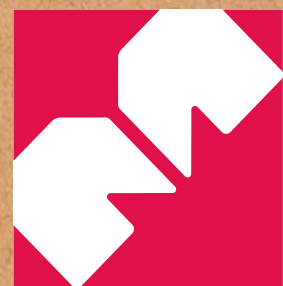
* Po tržni raziskavi Valicon 2020

Nova, ekskluzivna linija lokalnih izdelkov

Predanost obrodi najboljše sadove. Zato vam s ponosom predstavljamo **56 novih domačih izdelkov** iz različnih krajev po Sloveniji.

Nova linija je nastala v sodelovanju z lokalnimi partnerji, s katerimi nas druži predanost zemlji, domačim kmetovalcem in lokalnim okusom.

Novi izdelki pod skupno blagovno znamko bodo obogatili našo ponudbo **1.400 vrst lokalnih izdelkov** v prodajalnah po vsej Sloveniji.

Mercator
moj najboljši sosed

Ob stoti obletnici požiga Narodnega doma v Trstu, sedeža tržaških telovadcev

V letu, ko obeležujemo stoletnico prvih vodstvenih organizacij nekaterih športnih panog in olimpijstva, je v bližnji zahodni soseščini tlelo in 13. julija 1920, manj kot tri mesece po svečanih skupščinah v Ljubljani, zagorelo. Zagorel je tržaški Narodni dom in v letu 1921 še podobni domovi v Sv. Ivanu, Rojanu in Barkovljah. In kaj imajo ti z našo dejavnostjo? Dandanes so ti domovi knjižnice, muzeji ali galerije, v osnovi pa so bili to domovi, ki so povezovali in predstavljali slovenstvo in njegovo družbeno, politično, gospodarsko in kulturno ter telovadno emancipacijo, katere nosilci so bili sokoli in sokolska društva.

Domovi so idejno, organizacijsko in gradbeno kronološko vezani na zaključno obdobje Avstro-Ogrske, ko je bilo vzpostavljeno ustavno in politično narodno življenje. Ideja narodnih domov je med avstro-ogrskimi Slovani vznikla že kmalu po oblikovanju društvenega življenja po letu 1862, v sklopu katerega so bila ustanovljena tudi prva telovadna in kulturna društva; podobne domove so imeli tudi Nemci, npr. kazina v Ljubljani ob Kongresnem trgu ali pa nemška hiša v Celju. Močan zagon ali zgled za gradnjo slovenskih narodnih domov je bil češki prostor, čeprav moramo poudariti, da je v Ljubljani ideja o narodnem domu, ki bi dal streho mladim slovenskim društvom, vzkllila že septembra 1869. Skupina 19 slovenskih rodoljubov – med njimi tudi člani ljubljanskega Sokola – je pripravila okrožnico in poudarila, da naj se v borbi za slovenstvo »vsa slovenska društva zbero za primerno plačo pod eno streho – v hiši, ki bi se ji reklo Slovenski dom«. Ustanovljeno je bilo društvo, ki naj bi zbralo materialna sredstva za gradnjo, vendar se je zaradi politično-kulturnih okoliščin v monarhiji projekt časovno raztegnil in nadaljeval v osemdesetih letih, leta 1896 pa je bil končno zgrajen in odprt Narodni dom v Ljubljani (danes Narodna galerija). Medtem

je bil zgrajen tudi dom v Novem mestu (1885), v zadnjih desetletjih pred prvo svetovno vojno pa so se domovi širili po slovenskih deželah. Ker se je vzporedno v slovenski družbi uveljavljala telovadba, so v domovih imeli mesto tudi telovadci, zato so bile sestavni deli domov telovadnice, ki so bile namenjene tudi za glasbene in gledališke prireditve, tako da so imeli domovi večnamenski značaj.

Ljubljanski Narodni dom je bil reprezentativen objekt slovenskih društev, eden večjih in eminentnejših, ob boku pa mu je bil v začetku

20. stoletja Narodni dom v Trstu. Slovenstvo je bilo tedaj v razmahu, kot dobro vemo, je v Trstu živelo več Slovencev kot v Ljubljani in se vse bolj afirmiralo v italijanski večini. Tržaški Slovenci so razvijali društveno življenje in ustanovili tudi sokolsko društvo. Prvi poizkus je bil že leta 1869, društvo naj bi se poimenovalo Južni Sokol v razmerju do ljubljanskega Sokola, vendar so oblasti zaradi napetih narodnopolitičnih razmer ustanovitev zavrle, ne pa npr. italijanskega gimnastičnega društva nekaj let pred tem.

Požgan tržaški Narodni dom (vir: Odsek za zgodovino pri Narodni in študijski knjižnici v Trstu).

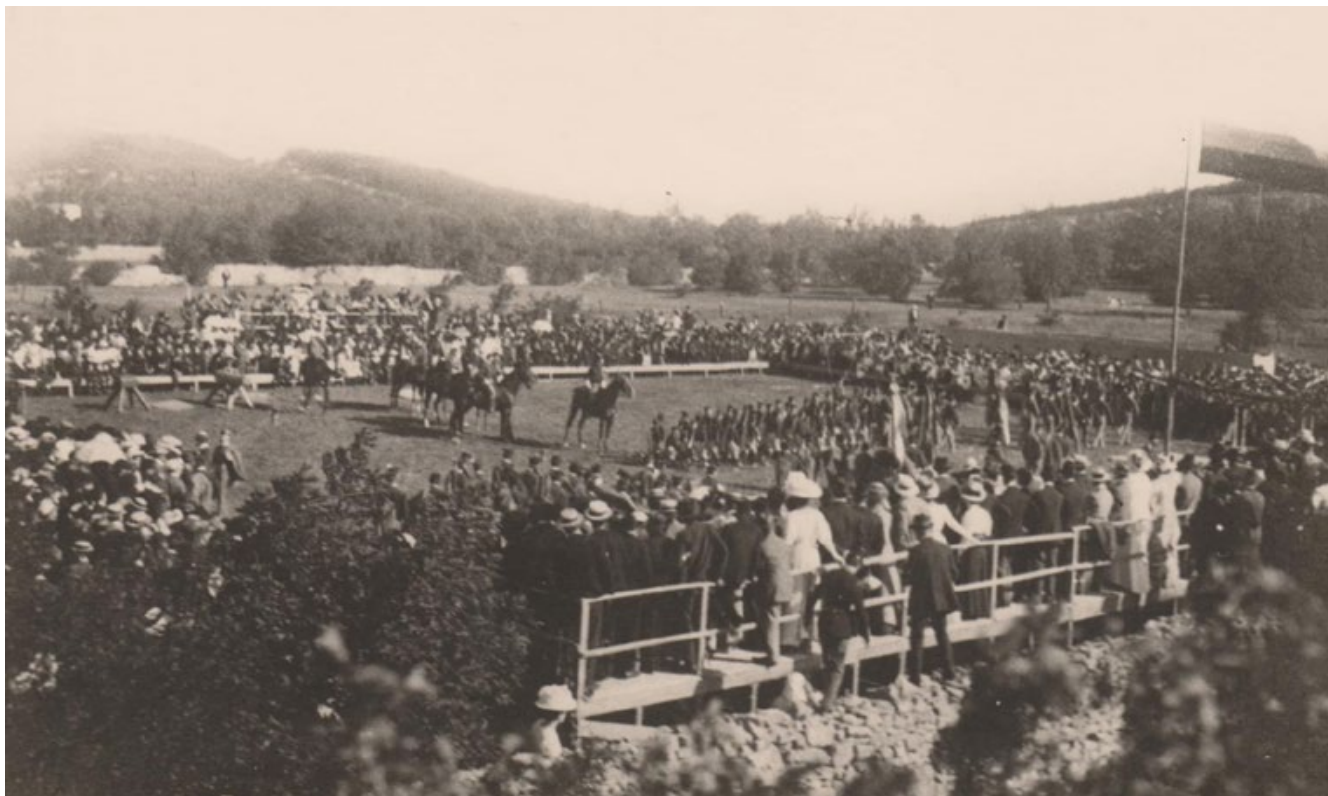
Zavrnitev ustanovitve ima politično dimenzijo. V letu 1869 je prišlo do fizičnega obračuna med Slovenci in Italijani ter nemirov, celo s streljanjem, ki so trajali dva dni. Kot piše Bojan Pavletič (1999), je padlo nekaj žrtev in je bilo precej ranjencev, avstro-ogrške oblasti pa so bile zato toliko bolj občutljive ob sokolskem organiziranju. Nova pobuda o sokolskem društvu je prišla leta 1882, čeprav naj bi Slovenci neformalno že telovadili tudi prej. Kot še poudarja Pavletič, je italijanska Ginnastica Triestina v zgodnjih sedemdesetih letih uredila prave gimnastične prostore in vabila mlade, tudi slovensko mladino, ki pa bi z včlanjevanjem v italijansko nacionalistično društvo izgubljala narodno identiteto.

Odnos do telovadbe se je v mestu vse bolj spreminjal in v letu 1880 je bilo v Trstu 14 telovadnic in 4 telovadišča, poudari Pavletič, in je bil skrajni čas, da se gibanju pridružijo tudi Slovenci. Končno so se zganili in maja 1882 ustanovili telovadno društvo Tržaški Sokol ter poudarili, da bo dejavnost vezana tako na mesto Trst kot okolico, ki je bila trdno slovenska. Sokolsko delo je steklo, telovadili so v različnih prostorih na različnih lokacijah, leta 1894 pa so si končno uredili stalnejšo telovadnico, a jo konec stoletja izgubili in pristopili k društvu Narodni dom za izgradnjo slovenskega doma v Trstu. Gradnja se je zaključila avgusta 1904.

Tržaški Narodni dom je bil po ideji in zasnovi širši kot podobni domovi po slovenskih deželah in je idejo večnamenskega kulturnega središča razširil ter povezal

gospodarsko, kulturno, telesnokulturno in politično delovanje. Gradnjo je financirala Tržaška posojilnica in hranilnica, projektiral ga je arhitekt Maks Fabiani, zgradilo pa slovensko tržaško podjetje Ivan Martelanc & drug. Z videzom in velikostjo ter dejavnostjo je Narodni dom dobro označeval slovensko prisotnost v mestu in slovensko kapitalsko in družbeno rast. V poslopju so bili med drugim gledališka dvorana, knjižnica, hotel Balkan, restavracija in kavarna, sedeži društev in tiskarne Edinost, odvetniške pisarne in ne nazadnje sedež in telovadnica Tržaškega Sokola. Telovadnica je bila nekoliko skromna, vadbena površina je merila 19x5,50x4,95 m, resda pa je bilo telesni dejavnosti namenjenih 285 kvadratnih metrov, vključno z enosteznim kegljiščem. Žal je bila napaka telovadnice, da ni imela oken in je bila temna in težko prezračljiva, zato so sokoli še vedno iskali nove vadbene prostore in jih tik pred prvo svetovno vojno našli. V telovadnico Narodnega doma so se naselili sokolski pevski zbor, Glasbena matica in Odsek za predavanja, prav tako je v domu ostal sedež društva.

Po tržaškem zgledu so tudi v predmestju in primestju vzniknili slovenski narodni domovi, kjer so imela sokolska društva svoj sedež in urejeno telovadnico. Sokolska društva so se namreč v desetletju pred prvo svetovno vojno na Tržaškem širila in bila povezana v Tržaški sokolski župi, ki je v letu 1914, kot navaja Drago Stepišnik (1968), štela 15 društev in 1266 članov, Tržačana Fran Miklavec in Egon Jezeršek pa sta bila člana vrste Slovenske sokolske zveze na svetovnem prvenstvu 1913 v Parizu.

Zlet tržaških sokolov na Opčinah (vir: Odsek za zgodovino pri Narodni in študijski knjižnici v Trstu).

A sledili so prva vojna, njen konec in italijanska okupacija ter nato priključitev Trsta in Primorske Kraljevini Italiji. Italijanski iredentizem je slavil zmago in napovedoval temačne čase. Sokoli v Trstu so v letu 1919 obnovili delovanje in leta 1920 organizirali zlet, prav tako so imeli stik s sokoli v matici v jugoslovanski državi, kjer so se slovenski, hrvaški in srbski sokoli vzneseno združili v jugoslovansko sokolsko organizacijo. V letu 1920 so Tržačani v okviru Jugoslovanskega Sokola potovali na vsesokolski zlet v Prago. To je sprožalo nejevoljo pri italijanskih sosedi, ki je bila še podžgana s konflikti med Hrvati in Italijani v Dalmaciji, npr. v Splitu, kjer so italijanski veslači prenesli sedež v Zadar – ta je po londonskem sporazumu iz leta 1915 pripadel Italiji, podobno kot Primorska in Istra. Odziv na dalmatinski slovansko-italijanski konflikt je bil tudi na Tržaškem.

Italijanski nacionalisti so stopnjevali protislovansko oziroma protislovensko gonjo in 13. julija 1920 izvedli napad na simbol slovenstva v mestu, Narodni dom, in ga zažgali. Posledice so bile hude, požgana stavba je bila prodana in dobila italijanske lastnike, ki so uredili hotel. Po drugi vojni po odhodu zavezniške uprave iz cone A Svobodnega tržaškega ozemlja, ki je pripadla Republikli Italiji, je stavbo kupila dežela Furlanija - Julijska krajina in jo izročila tržaški univerzi, ta pa fakulteti za moderne jezike. Danes, po stotih letih požiga, poteka vrnitev stavbe slovenski skupnosti.

In Sokol, ki je s požigom izgubil del svojih prostorov in sedež? Tudi ta je postopoma zaključil delovanje. Najprej je bilo opuščeno ime, nato dejavnost, ki se je s telovadbe preusmerila na šport in nove športne panoge in nove organizacije. Končno so bile tudi

te leta 1927 ukinjene, saj so tajniki fašističnih strank iz obmejnih pokrajin Julijske krajine, Reke, Zadra in Vidma ugotovili, da so »slovanska društva anahronizem in anomalija v deželi, ki je bila anektirana!«

Tomaž Pavlin

Doc. dr. Tomaž Pavlin, osebni arhiv.

Unovčite vaš

TURISTIČNI BON

v odličnih UNION HOTELIH v srcu Ljubljane!
Rezervirajte enega izmed privlačnih paketov in

prejmite DARILNI BON
do vrednosti 100€!

UNION HOTELS COLLECTION

GRAND HOTEL UNION • uHOTEL • HOTEL LEV • CENTRAL HOTEL • THE FUZZY LOG

www.uhcollection.si ☎ 01 308 1989 ✉ info@uhcollection.si

Ponudba je omejena, splošni pogoji so objavljeni na spletni strani.

Iz terminološke delavnice

Čeprav je v vsakdanjem poljudnem sporazumevanju navsezadnje vseeno, kako kakšno stvar imenujemo, pa vendarle žirafi ne rečemo slon in muhi ne čebela. V strokovnem izrazoslovju so merila za poimenovanje stvari, reči in pojavov še strožja. Neoporečen strokovni izraz ali tērmin mora v prvi vrsti (če je to le mogoče) po načelu nomen est omen (v imenu je pomen) natančno izražati vsebino pojma, o katerem teče beseda.

Ali je akvatlon res akvatlon?

Akvatlon nekateri imenujejo novejšo športno disciplino, ki vsebuje tek in plavanje. Pobudnik tekmovanja v tako imenovanem akvatlonu je Triatlonska zveza Slovenije (TZS), v šole pa tekmovalno disciplino s tem imenom širi Zavod za šport Republike Slovenije. Čeprav je menda izraz akvatlon nastal v Mednarodni triatlonski zvezi, ni razloga, da ne bi bili kritični do njegove pomenoslovne (vsebinske) neustreznosti. Prevečkrat se zatekamo k tako imenovani 'papagajski terminologiji', ki pomeni nepremišljeno, papagajsko posnemanje tujih izrazov in njihovo prenašanje v slovensko športno besedišče. Očitno se je to zgodilo tudi v tem primeru. 'Papagajska metoda' prenašanja tujih izrazov v slovenščino je resda zelo udobna, ker ni potreben nikakršen intelektualni napor za pomenoslovno presojo tujega izraza in za ustrezen izum domačega. Pa še s prstom lahko pokažemo na drugega krivca in se izgovarjamo na 'mednarodno avtoriteto'.

Izraz **akvatlon** je terminološki spaček, ker ni v skladu s temeljnim terminotvornim načelom nomen est omen, ki zahteva, da strokovni izraz (tērmin) že sam po sebi izraža vsebino poimenovanega. Izraz akvatlon ne

Mateja Šimic, triatlon

izraža vsebine, ki se z njim oznanja. Glede na pomen obeh tujih izrazov, ki tvorita zloženko akvatlon (acqua, voda + athlon, tekma), izraz pomeni 'tekmo v dveh ali več disciplinah **vodnega(!)** športa'. Toda akvatlon v resnici ne vsebuje dveh vodnih (acqua) panog ali disciplin, ampak vsebuje tek in plavanje. To pa ni več akva-tlon, saj tek ni vodni (acqua, akva) šport. Zato je zloženska akvatlon ponesrečen izmislek, ki je nekomu v iskanju ustreznega izraza pač prišel na misel. Pa še imenitno se sliši ... Izraz akvatlon bi bil pomenoslovno utemeljen, če bi udeleženci tekmovali v dveh vodnih (acqua) panogah ali disciplinah. Dvodelnemu tekmovanju v plavanju in veslanju bi lahko rekli akvatlon. Tisto, kar so ljubiteljski izrazoslovci napačno poimenovali z izrazom akvatlon, je v resnici vrsta **biatlona** (lat. bi-, predpona v zloženkah dva-, dvo-) ali **duatlona** (lat. duo, dva), ker oba izraza ustrezata opredelitvi

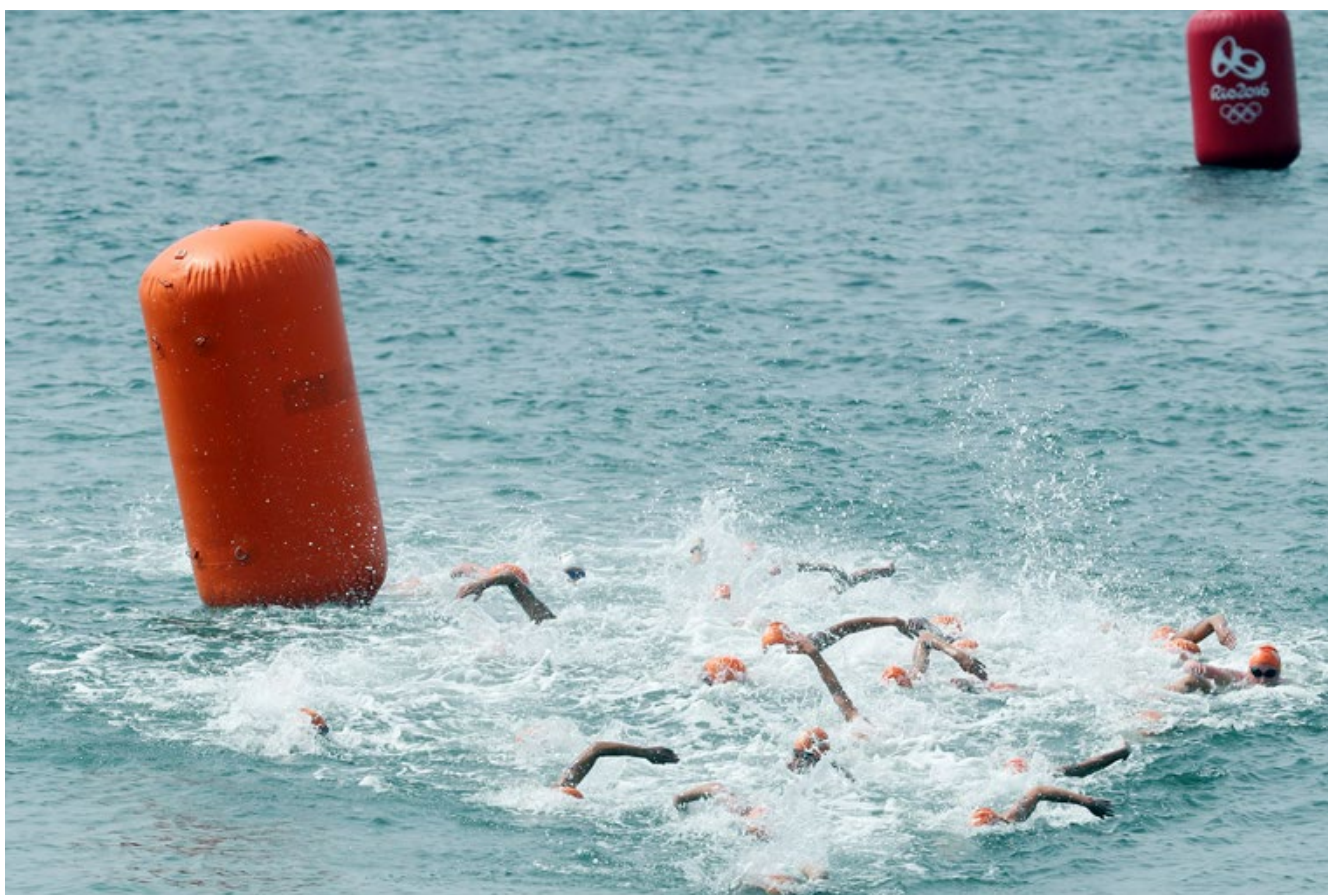
'športno tekmovanje v **dveh različnih športnih panogah**'. Seveda enobesedni izraz **biatlon** ne ustreza, ker je ta že zaseden (uveljavljen je namreč kot terminološki znak za tekmovanje v teku na smučeh s streljanjem), pa tudi enobesedni izraz **duatlon** (duo, dva) ne ustreza, ker pomeni VSAKO tekmovanje v dveh raznorodnih disciplinah. Izhod iz terminološke (pomenoslovne) zagate lahko rešimo, če enemu ali drugemu izrazu dodamo označevalni pridevnik 'plavalno-tekaški', ki označuje **vrsto** biatlona/duatlona. Tako iz 'šlampastega' akvatlona (ki v resnici to sploh ni) nastaneta večbesedna izraza **plavalno-tekaški biatlon** ali **plavalno-tekaški duatlon**. (Stični vezaj - je uporabljen namesto veznika in. Lahko bi zapisali tudi **plavalni IN tekaški biatlon** oziroma **plavalni IN tekaški duatlon**). Oba predlagana izraza sta resda zaradi treh besed terminološko manj 'gospodarna', vendar pa natančno sporočata vsebino dvodelne športne

tekmovalne discipline. Če gre za osnovnošolsko tekmovanje, bi ustrezal izraz **osnovnošolski tekaško-plavalni biatlon**. Tak izraz bi namreč natančno sporočal, da je dvodelno tekmovanje v teku in plavanju namenjeno osnovnošolcem. Nomen est omen! Še športnemu laiku bi bilo jasno, kaj osnovnošolci počnejo na **tekaško-plavalnem biatlonu** (ali **duatlonu**).

Kljub logični in pomenoslovni razlagi ponesrečenega izraza akvatlon predstavnik TZS vztraja pri tem izrazu, ker so se o tem menda "posvetovali s slavisti" (najbrž so to bili slovenisti, op. pisca). Ti so jim svetovali, da uvoženo tujo besedo AQUATLON poslovenijo v AKVATLON, kar je seveda v skladu s pravopisnim pravilom, ki pravi, da prevzete tuje besede podomačimo v izgovoru in pisavi. Toda bistvo zadeve je povsem drugje. Slovenisti, na katere se triatlonci sklicujejo, se zagotovo niso poglobljali v **vsebino** tekmovalne discipline z imenom akvatlon, ker so pristojni le za udejanjanje pravopisa, ne pa tudi za **vsebinsko plat** (torej za pomen) kakega športnega izraza. Slovenisti niso pristojni (kompetentni) za pomenoslovno (vsebinsko) presojo, ali izraz akvatlon res pomeni tisto, kar se pod tem imenom oznanja. Vsebinska ustreznost športnega strokovnega izraza je domena športoslovja oziroma športne terminologije. Primer še enkrat nazorno ugotavlja, da zgolj jezikoslovec (slovenist)

ni pristojen za rojevanje področnih strokovnih izrazov. Najbolj koristno je seveda sodelovanje dveh strokovnjakov (športoslovca in jezikoslovca), ki vsak s svojega zornega kota ocenita nov izraz. Brez enega ali drugega (ali obeh) se lahko rodi kilavo dete. Prav to se je očitno zgodilo v tem primeru.

Predstavnik TZS tudi zavrača pomenoslovno neoporečen izraz tekaško-plavalni biatlon (duatlon), ker se mu zdi **"nesmiselno(!?), da bi 'novo' tekmovalno disciplino poimenovali v domačem jeziku"**. Halo!! Pomislek triatlonskega funkcionarja je, milo rečeno, nenavaden, laičen, nedržavotvoren. Slovenščina je naš materni jezik, zato imamo pravico in dolžnost, da oblikujemo domače strokovno besedje, če je to le mogoče. Toliko bolj, če uvožen 'papagajski' izraz ne izraža vsebine, za kar se razglaša. Eden od ugovorov triatlonskega funkcionarja je bil tudi ta, da je izraz **osnovnošolski tekaško-plavalni biatlon** za publicistično rabo predolg. Ugovor je le delno utemeljen, saj se (pre)dolgemu izrazu v pisnem javnem sporočilu lahko izognemo. Zadostuje, da se dolg izraz v pisnem prispevku pojavi enkrat (navadno v naslovu, ali v uvodnih mislih, ali v razpisu tekmovanja), nato pa, ko že vemo, za kaj gre, ga lahko uporabljamo v 'gospodarnejši' enobesedni obliki – biatlon/duatlon.

Mateja Šimic na OI v Riu leta 2016

Bohinjski 'triatlon jeklenih' ... ali res?

Dnevnik nas obvešča (zm, 21. 8. 2019), da bo Bohinj priredil tako imenovani 'triatlon jeklenih', ki bo vseboval 5 kilometrov supanja*, 8 kilometrov veslanja, 17 kilometrov gorskega kolesarjenja in 8 kilometrov gorskega teka. Najbrž je pisec prispevka (zm) zapisal, kar je nekje prebral, ali pa gre celo za oglasno sporočilo organizatorja prireditve z napačnim imenom. Postavlja se namreč vprašanje, ali je bohinjsko prireditev res mogoče imenovati 'triatlon jeklenih'. Ne, ni! In zakaj ne?

Prvič, beseda triatlon (grško troboj) pomeni športno tekmovanje, ki sestoji iz treh različnih športnih zvrsti ali športnih disciplin. Bohinjsko prireditev sestavljajo štiri(!) športne zvrsti ('supanje', veslanje, kolesarjenje, tek), torej sploh ne more biti triatlon ali troboj. Je kvečjemu četverboj. Bohinjci bi svojo prireditev utemeljeno in neoporečno ponujali pod imenom Bohinjski (vzdržljivostni) četverboj. Seveda je mogoče ugibati, da udeleženci prireditve lahko 8 kilometrov veslanja zamenjajo s 5 kilometri 'supanja' (v tem primeru gre res za triatlon), vendar uradno javno sporočilo tega ne omenja.

Drugič, dvobesedni izraz triatlon jeklenih (angl. ironman) je strokovni izraz (terminus technicus) za športno tekmovanje, ki je sestavljeno iz 3,8 km plavanja, 180 km kolesarjenja in maratonskega teka na 42 km. Prireditev, ki ne ustreza navedenim razdaljam, se neupravičeno širokousti z izrazom 'triatlon jeklenih'. Razdalje bohinjske prireditve bistveno odstopajo od tistega, kar označuje terminološki znak triatlon jeklenih. Podobnemu tridelnemu tekmovanju na krajših razdaljah seveda lahko rečemo triatlon (slov. troboj), vendar brez desnega vrednostnega dostavka 'jekleni'. Dvobesedni izraz triatlon jeklenih je terminološki znak zgolj za najzahtevnejši triatlon. Nič tudi ne bi bilo narobe, če bi mu po domače rekli 'troboj jeklenih' ali še bolje: **dolgi triatlon** (za razliko od triatlonov s krajšimi razdaljami).

*Tudi o 'supanju' je mogoče kaj reči. Popačenka 'supanje' (SUP je kratica angleškega izraza Stand Up Paddle) čedalje bolj po zaslugi poljudnih medijev in popustljivih lektorjev izpodriva neoporečen domač izraz – **veslanje stoje na vodni deski**, ki ga nekateri pisci tudi uporabljajo. Žal celo angleške kratice izrivajo (posiljujejo) našo domačo besedo. Večbesedni izraz **veslanje stoje na vodni deski** je za poljudno publicistično rabo res manj primeren, vendar se temu s priloženo fotografijo lahko izognemo. Če je besedilu priložena fotografija, je mogoče uporabiti 'gospodarnejši' dvobesedni izraz **veslanje stoje**.

Silvo Kristan

GRAFIKA
GRACER

Sodobni, a s tradicijo
že od 1976!

OFSET TISK

DIGITALNI TISK

OBLIKOVANJE

TISK VELIKIH FORMATOV

DODELAVA

NAJ BO ZDRAVJE NA PRVEM MESTU!

PROIZVAJA:
Prima IP d.o.o., Brnčičeva ulica 31
1231 Ljubljana, Slovenija

051 414 058

Medicinska maska
za obraz tip IIR

Ustreza standardu:
EN14683:2019+AC:2019

PRIMA
INVALIDSKO PODJETJE

BRONASTI PARTNER

*Raznovrstna doživetja,
najlepši razgledi, edinstvene
termalne vode in moč
mladega morja. Odkrijte,
kako posebne so lahko
počitnice blizu doma!*

Sava Hoteli Bled
Terme 3000 – Moravske Toplice
Zdravilišče Radenci
Terme Ptuj
St. Bernardin resort Portorož
Salinera resort Strunjan
San Simon resort Izola

SAVA

HOTELS & RESORTS

02 512 50 00 | info@shr.si
www.sava-hotels-resorts.com
www.hoteli-bernardin.si

BRONASTI
PARTNER

ZLATI
PARTNER

herman&partnerji

Pametneje. Glasneje. Ideje.

www.herman-partnerji.si

FOKSI SPORTNI COPATI

Za vse male
olimpijske navijače

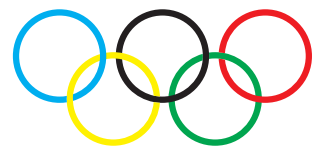
 alпина

Na voljo v vseh prodajalnah Alпина ter na www.alpinashop.si

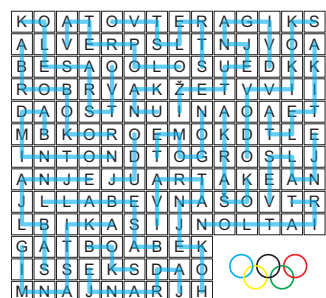
ZAVITA ISKALNICA Z NAŠIMI DOBITNIKI OLIMPIJSKIH KOLAJN

V mreži črk se skrivajo imena olimpijskih športov. Poiščite njihove prve črke in nadaljujte v vse možne smeri, navzgor ali navzdol, levo ali desno, nikdar pa diagonalno. Ko boste odkrili pravo začetno črko posamezne besede, bo reševanje gladko steklo.

K	O	A	T	O	V	T	E	R	A	G	I	K	S
A	L	V	E	R	P	S	L	T	N	J	V	O	A
B	E	S	A	O	O	L	O	S	U	E	D	K	K
R	O	B	R	V	A	K	Ž	E	T	V	V	I	I
D	A	O	S	T	N	U	I	N	A	O	A	E	T
M	B	K	O	R	O	E	M	O	K	D	T	L	E
I	N	T	O	N	D	T	O	G	R	O	S	L	J
A	N	J	E	J	U	A	R	T	A	K	E	A	N
J	L	L	A	B	E	V	N	A	S	O	V	T	R
L	B	I	K	A	S	I	J	N	O	L	T	A	I
G	A	T	B	O	A	B	E	K					
I	S	S	E	K	S	D	A	O					
M	N	A	J	N	A	R	J	H					

sestavil Jože Petelin

#TeamSlovenia

Team Slovenia @TeamSlovenia · Oct 27

Se strinjaš? 🏆👏
Preveri vadbe naših športnikov 📺 youtube.com/user/TeamSlove...
#ostaniaktiven

#ostaniaktiven
#ostanizdrav

ZJUTRAJ SI PRIVOŠČI
VSAJ 5 MINUT ZA VADBO.
TVOJ DAN BO LEPŠI.

SLOVENIJA

Team Slovenia @TeamSlovenia · Dec 1

Vstopili smo v zadnji mesec tega leta... Raje se spominjamo, kako smo ga začeli. 🏆 Veselo, nasmejeno, uspešno, polno optimizma ter zmagovalno! Na nove zmage! 🙌 #TeamSlovenia @youtholympics @lausanne2020

1 1 6

sloveniaolympicteam La Vuella

sloveniaolympicteam Pure happiness! 🥳

Congratulations to our @primozrogic and his @jumbovisma_road team for winning @lavuella 🏆🥳🥳

ewelinarogalinska Cestitam zmagu

Liked by [lajak_foksi](#) and 1,451 others

NOVEMBER 5

FOKSI recept

[lajak_foksi](#)

[lajak_foksi](#) Te in zunima, zakaj biš potreboval Foksi #ajpakomleko? Za pripravo puhačih ameriških palačnic! 😊 Ali že pomislil? Njemili, le kdo jih reima sad? 🍓 Za recept lahko vprašal starše ali pa pokličiš babico. 🥰

[lajak_foksi](#) #lajakfoksi #foksi #kokuipjemleko #ajpakomleko #ajpakomleko #maskota #TeamSlovenia #zagreb #recept #kislato #dobro #otroci #društvo #palačnice #amerikopalačnice #ostanizdrav #ostaniaktiven

Liked by [sloveniaolympicteam](#) and 6 others

NOVEMBER 26

sloveniaolympicteam Moscow, Russia

sloveniaolympicteam EVROPSKI PRVAK 🏆 v bahanih! 🥳🥳 @kruderjemaj #cestitamooooo! 🥳🥳 @lukafonda

sloveniaolympicteam #TeamSlovenia #prvak #plezanje #ponosni #slovenija #sport #sportniki #kandidati #olimpijci #priprave #tokyo2021 #olimpizem #olimpijskeigre #imamotc #imamotokio #japonska #tokio2020

Liked by [lajak_foksi](#) and 1,451 others

NOVEMBER 26

ŠPORT JE PRAZNIK!

Čestitamo za praznik športa. Želimo, da ga preživite telesno dejavno.

Danes je čas za šport. #dansiosporta

DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA 23. SEPTEMBER

sloveniaolympicteam Following Slovenia

sloveniaolympicteam Šport je PRAZNIK in tudi učenje! 🥳🥳 Želimo vam, da ga preživite aktivno in športno! 🥳🥳🥳🥳

#dansiosporta #TeamSlovenia #športniki #šport #slovenija #ponosni #sport #sportniki #olimpijci #govori @TeamSlovenia @Slovenia

[badmintonslovenija](#)

Liked by [lajak_foksi](#) and 347 others

SEPTEMBER 23

Facebook **Team Slovenia**
Twitter **@TeamSlovenia**
Instagram **sloveniaolympicteam**
Youtube **Youtube TeamSlovenia**
LinkedIn **Olympic Committee of Slovenia**
Viber **Team Slovenia**

sloveniaolympicteam
Teci White Water Course

sloveniaolympicteam • Predsednik Mednarodnega olimpijskega komiteja Thomas Bach si je med svojim obiskom v Sloveniji vzel tudi čas za druženje s kandidati za olimpijske igre @tokyo2020 @olympics in mlade kajakaše 🇵🇸🇸🇮🇸🇮

#TeamSlovenia #imamoto

Liked by missmasy23 and 260 others

SEPTEMBER 21

Add a comment... Post

sloveniaolympicteam

sloveniaolympicteam • Nacionalna kolekcija Tokio 2020

Preverite izdelke 🛍️👕👟 in si privoščite svoj kos olimpijske opreme 🇵🇸🇸🇮🇸🇮 Da bo zima lepša, še bolj aktivna in sportna! 🏃🏃🏃🏃 Klik na peaksport.si 🛍️ nacionalna kolekcija ✓

5w

Liked by mmihalnec and 638 others

OCTOBER 30

lisjak_foksi • Following

lisjak_foksi • Svetovni dan otroka

Ostanite nasmejani, razigrani, veseli in otroški 🤪🤪

2w

lisjak_foksi #lisjakfoksi #foksi #maskota #TeamSlovenia #otroci #družina #veselje #smeh #zabava

Liked by sloveniaolympicteam and 15 others

NOVEMBER 20

Add a comment... Post

